

ועדת האתיקה המחוזית

מחוז תל-אביב והמרכז
לשכת עורכי הדין בישראל

דו"ח המלצות גניזה 4/18

ל/138/15 עו"ד שמואל אהרונסון נגד עו"ד שי גרנות	213/18
<u>טענות המתלונן:</u> - הצדדים היו שותפים. במסגרת הסכם ההיפרדות המתלונן העביר כספים ביתר לידי הנילון על דרך תשלומי כפל של תשלומים בהתעלם מקיזוזים שבוצעו אשר הלכה למעשה היוו תשלומי כפל ששולמו על ידי המתלונן לידי הנילון; - המתלונן טוען כי מהיכרותו עם הנילון וכן כעולה מבקאותו של הנילון בתחשיבי האקסל השונים וההתחשבויות שבין הצדדים - היה הנילון מודע באשר לכספים שהועברו לידו ביתר; - המתלונן טוען כי התכתבות ענפה וחילופי דוא"ל רבה מוכיחה מעבר לכל ספק על ידיעתו ובקאותו של הנילון באשר לסטטוס הכספי שבין הצדדים; - המתלונן טוען כי הנילון במכוון הסתיר את קבלת הסכומים ביתר ממנו; <u>תגובת הנילון:</u> - אין עניין לוועדה לידון בסכסוכים עסקיים או כספיים בין שותפים. - אין כל ראיה בתלונה המצביעה על ידיעה מצידו כי שולמו לו כספים ביתר, ומכל מקום - לראיה שלא היתה כל כוונת זדון - התיחס הנילון לטענות התשלום ביתר בסמוך לפניית משרד המתלונן אליו בעניין ואכן, הכספים הושבו למשרד המתלונן ואין כל מחלוקת באשר לכך. <u>חוו"ד והמלצה:</u> המתלונן מיוזמתו ולפי תחשיב משרדו העביר כספים ביתר לידי הנילון. אין טענה על חבות כלשהי מצד הנילון כלפיו נכון למועד זה, והנילון לא התחמק מהחזר הכספים ששולמו לו ביתר. לפיכך, אין ראיה לכך שהנילון ידע כי קיבל כספים ביתר, והטענה היא להתנהלות "המדברת בעד עצמה". לוועדה הרשות והזכות להתערב בהיבטים כלליים של חיי עו"ד, ובמידה ועו"ד מתנהל בחוסר תו"ל - קיים יסוד להעמדתו לדין. יחד עם זאת, במקרה דנן לא נמסרה כל אינדיקציה לוועדה לפיה ניתן להסיק בסבירות קרובה לודאית כי הייתה לנילון ידיעה כלשהי באשר לתשלום ביתר מצד המתלונן ו/או אינדיקציה לכך שהנילון הסתיר דבר-מה וניסה לחמוק מהחזר. כל שהובא במסגרת התלונה הינן ראיות נסיבתיות המצביעות לכל היותר על בקיאות של הנילון בתחשיבים שבין הצדדים. באם נושא התשלומים בכפל ו/או קיזוזים כאלו ואחרים אשר בוצעו בהתחשבות שבין הצדדים היה בידיעתו אם לאו - לא ניתן לענות על כך במובהק. אם לא די בכך, ככל והמתלונן הינו הצד ששילם את הכספים ביתר, הכיצד ילין על אי שימת ליבו של הנילון באשר לכך כאשר הוא עצמו לא איתר את תשלומי הכפל אלא מאוחר לאחר ששולמו. מכל מקום, הנילון השיב את מלוא הכספים אשר ביתר ומתלונת המתלונן לא ניתן להסיק כי קיימת עוד טענה כלפי הנילון כי קיימים עוד כספים המוחזקים על ידו. לפיכך, בהעדר תשתית ראייתית לטענה כי נעברה על ידי הנילון עבירה אתית ולהתנהגות פסולה מצד הנילון ואי לכך אמליץ לגנוז את התיק מחוסר ראיות להתנהגות שאינה הולמת עו"ד.	

ל/517/15 עו"ד שי גרנות נגד עו"ד שמואל אהרונסון	214/18
טענות המתלונן: - המתלונן היה שותף במשרד אהרונסון ומנהל המחלקה המסחרית. ביום 31.12.12 נחתם הסכם לפיצול פעילות המחלקה המסחרית ממשרד אהרונסון. - במסגרת הפיצול הקים המתלונן שותפות עם עורכת דין אחרת והסכם הפיצול נחתם בין משרד אהרונסון לבין השותפות החדשה של גרנות. - לאחר שהשותפות החדשה של המתלונן לא עלתה יפה, הודיע המתלונן למשרד אהרונסון בהתאם לזכותו ההסכמית לפי הסכם הפיצול כי אנשיו יעזבו את משרד אהרונסון בסוף שנת 2013 (לפי הסכם הפיצול, השותפות של המתלונן הייתה רשאית באותם המשרדים עד לסוף שנת 2013). - הנילון נקט בפעולות רבות שנועדו לפגוע במתלונן. בין היתר, הנילון פרץ לתיבות הדואר של המתלונן ושל אנשי משרדו. כאשר עבר למשרדו החדש, סיכם המתלונן עם הנילון כי תיבות האימייל של משרדו יישארו על הדומיין של משרד אהרונסון, למשך תקופת מעבר כנגד תשלום כמקובל. - בדיעבד התברר למתלונן במקרה שאנשי משרדו של הנילון החליפו את הסיסמאות לתיבות האימייל מה שמנע את הגישה לתיבות האימייל וכמו כן, החומר הסודי שנמצא על תיבות האימייל היה חשוף בפני הנילון. - פניותיו הרבות של המתלונן לנילון בעניין זה נותרו ללא מענה. - טענה נוספת נגד הנילון הינה כי הנילון סירב להעביר חומרים השייכים ללקוחותיו של המתלונן ואשר הגיעו למשרד הנילון במהלך התקופה שלאחר המעבר למשרדו החדש. כמו כן, הם סירבו למסור לפונים אליהם את פרטי הקשר החדשים של משרדו החדש של המתלונן. כך, באחד המקרים, עורך דין ממשרדו של המתלונן לא נכח בדיון שנקבע מאחר ומשרדו של הנילון סירבו למסור את פרטי הקשר של עורך הדין. כתוצאה מכך, ניתן פסק דין בהיעדר התייצבות, נגד הלקוח של המתלונן. - המתלונן טוען כי הנילון לא הצהיר הצהרת אמת במסגרת טופסי התלונה שהגיש נגד המתלונן. הנילון רשם כי לא הוגשו על ידו תלונות לוועדת האתיקה, זאת על אף שעורכת דין ממשרדו הגישה תלונה נגד המתלונן על גבי נייר פירמה של משרדו של הנילון. תגובת הנילון: - מאז שקיבל לניהולו את המחלקה המסחרית במשרדו של הנילון, המתלונן קיבל מן השותפות יותר מאשר תרם לה. - המתלונן בחר לעזוב לאחר שהודע לו על הכוונה להתאים את חלקו בהון השותפות לתרומתו לפירמה. לאחר שהודיע על עזיבתו, הנילון הסכים לסייע לו בתשלום של 200,000 ₪ ובהטבות נוספות. - מכאן, נשאלת השאלה מדוע שהנילון ירצה להתנכל למתלונן על שמילא את רצונו ובחר לעזוב. האמת היא שהמתלונן הוא שבחר לנקום על דרישת הנילון להקטין את חלקו בהון השותפות בדרך של גזילת סכום כסף גדול, שלא היה מגיע לו. - טענותיו של המתלונן הינן אוסף של בדותות, והנילון עצמו לא היה מעורב באופן אישי בהתחשבנויות עם המתלונן, אלא עובדים אחרים ממשרדו היו אמונים על כך. - ביחס לטענה כי תיבות האימייל שלו נפרצו - לטענה אין כל בסיס או אחיזה במציאות. תיבות האימייל של משרד הנילון מאוחסנות בענן של חברת מייקרוסופט ומדי פעם נדרש המשרד אוטומאטית לשנות את הסיסמאות. כך קורה שלעתים הגישה נחסמת לכל העובדים וחברת המחשוב מחליפה את כל הסיסמאות. המדובר בהליך חיצוני שאירע מספר פעמים מאז עבר משרדו של הנילון להשתמש בשירותי ענן. - המתלונן מציין בעצמו כי סוכם שתיבות האימייל תישארה על הדומיין של משרד הנילון ותוותרנה פתוחות לתקופת המעבר, כנגד תשלום בגינן. - לאחר שהמתלונן לא העביר כל תשלום בגינן ואף סירב לאפשר למשרד הנילון לחדש את הסיסמאות בטענה כי הוא מעוניין להעביר את השליטה הבלעדית לתיבות האימייל לידיו, הרי שבחלוף שנה בה חוייב המשרד לשווא בתשלום חודשי בגין התיבות, הוחלט על סגירתן.	

8. המתלונן סירב לחידוש סיסמאות כי לא רצה שהנילון ומשרדו יידעו את הסיסמאות, תוך שהוא מתעלם מהעובדה שניתן להחליף סיסמאות שוב, באופן עצמאי, מרגע שנקבעה סיסמה חדשה. 9. לאור החובות הכספיים של המתלונן, הנילון לא סבר שיש לצאת מגדרו על מנת לבצע העברה של תיבות האימייל לידי של המתלונן. 10. מדוע המתלונן סמך על הנילון כשסוכם שהתיבות תיוותרנה על הדומיין אך לאחר שנתגלתה התרמית (בה נטל המתלונן סכומי כסף שאינם מגיעים לו, טענות שהובררו במסגרת התלונה שהגיש הנילון נגד המתלונן), נפגע לפתע אמונו במשרד הנילון. 11. הנילון מוסיף ואומר שמאחר והסיסמאות לא שונו עד היום, הרי שתיבות האימייל של הנילון ומשרדו מעולם לא נחשפו בפני מי מעובדי משרד הנילון. 12. ביחס לטענה בדבר עיכוב חומרים ואי מסירת פרטי התקשרות - בשל חלופ הזמן, הנילון אינו יכול לברר את פרטי המקרה בו עורך דין ממשרדו של המתלונן ולא התייצב לדיון שנקבע לו. עם זאת, הנילון מעוניין להדגיש כי ככל שהדברים נעשו, הרי שלא נעשו במכוון והוא אינו מאמין שהמזכירה סירבה לתת את פרטי ההתקשרות. הנילון מציין כי הוא ואנשי משרדו מוסרים באופן קבוע את פרטי ההתקשרות של משרדו החדש וכן שומרים עבורו חומר כך שמעת לעת יוצאת שליחות למשרדו. 13. ביחס להצהרת אי האמת - הנילון טוען כי התייחס לכך בתשובה שהעביר לוועדה ביחס לתלונה שהנילון הגיש נגד המתלונן.	
<u>תשובת המתלונן:</u>	
1. ביחס לטענה בדבר העדר מעורבותו של הנילון בהתחשבות מול המתלונן - הנילון קפדן מאוד בכל הנוגע לכספים והתחשבויות והוא חותם בעצמו על כל שיק. אשר על כן, לא נעשה דבר הנוגע להתחשבות מול המתלונן מבלי שהנילון בדק ואישר. 2. כראיה, מצרף המתלונן תכתובת אימייל שנשלחה מהדואר האלקטרוני של הנילון, אך חתומה על ידי מנהלת המשרד. 3. המתלונן פנה למשרד הנילון על מנת לדרוש שיאפשרו לו להציב סיסמאות חדשות לתיבות האימייל שלהם. עם זאת, הנילון לא העביר כל תגובה לפניית המתלונן. גם פנייתו של המתלונן למנהל הרשת של משרדו של הנילון לא התקבל כל מענה. 4. הסיסמאות והשליטה בתיבות לא הוחזרו מעולם לידי משרדו של המתלונן. מאחר והנילון מעולם לא השיב לפנייתו של המתלונן, הרי שהמסקנה המתחייבת היא שהנילון מנע במכוון את גישתו לתיבות הדוא"ל. 5. טענת הנילון בדבר אי התשלום בגין השימוש בתיבות אינה רצינית. המתלונן טוען כי הוא שילם לנילון את הכספים הנדרשים בגין שירות זה. 6. ביחס לטענת עיכוב החומרים ופרטי התקשרות- אי העברת פרטי התקשרות אינם מסוג הפעולות המבוצעות ללא אישורו של הנילון.	
<u>תגובה נוספת מצד הנילון לתשובת המתלונן:</u>	
1. הנילון חוזר על כל טענותיו בתשובה ומוסיף כי התלונה דנן הוגשה רק לאחר שהנילון הגיש נגד המתלונן תלונה. 2. הנילון חוזר על טענתו כי הוא לא היה מעורב בהכנת ההתחשבויות הכספיות במסגרת הפיצול ביניהם. לאחר שגילה כי המתלונן שלשל לכיסו תשלומים כפולים ניתק הנילון כל קשר עם המתלונן וכל ההתכתבויות והחישובים נשלחו על ידי מספר עובדים במחלקת הכספים. 3. ביחס לטענת הפריצה לתיבות הדואר - ההסברים שהביא הנילון בתגובתו הם ההסברים שקיבל מהגורמים המקצועיים במשרדו. הנילון לא היה מעורב בעניין זה בשום צורה, וטענתו של המתלונן כי לצורך החלפת הסיסמא, המשתמש מקבל התראה על כך היא לא נכונה. הדבר הזה אירע מספר פעמים כאשר הגישה למיילים נחסמה עד אשר הסיסמאות הוחלפו על ידי העובדים של חברת המחשוב. 4. למתלונן הוצע להחליף את הסיסמאות אך המתלונן סירב שכל גורם שקשור לנילון יבצע את החלפת הסיסמאות. אשר על כן, החלפת הסיסמאות הייתה בלתי אפשרית מבחינה טכנית, ומנוגד להסכם הפיצול עליו חתמו הצדדים. לאחר שהמתלונן סירב להעביר תשלום בגין השימוש בתיבות, שבהן לא ניתן היה להחליף סיסמא לאור הוראת המתלונן, סגר הנילון את התיבות.	

5. למתלונן הוסבר מספר פעמים כי לא ניתן לבצע החלפת סיסמאות באופן שבו רק הסיסמאות החדשות יהיו בידיעתו, אך הוא כן יוכל להחליף את הסיסמאות לאחר מכן, כך שהן תהיינה ידועות רק למתלונן ואנשי משרדו. 6. ביחס לטענת עיכוב החומרים - המתלונן מתאר שני מקרים בודדים שאינם מעידים על הכלל. חוו"ד והמלצה: התלונה עוסקת בסכסוך בין עורכי דין שהיו שותפים בעבר והפרידו כוחות. במסגרת תקופת המעבר, בה הפרידו הצדדים את נכסי המשרד, קרו מספר אירועים. ביניהם, מקרה בו הסיסמאות של תיבות האימייל של המתלונן לא חודשו והתיבות נחסמו. מכאן, גרסאות הצדדים סותרות עובדתית. לטענת המתלונן, בפניותיו הרבות לנילון, הוא לא קיבל כל תגובה. מנגד, טוען הנילון כי הציעו למתלונן להחליף סיסמאות באופן ראשוני ואח"כ המתלונן ועובדיו יוכלו להחליף סיסמאות באופן עצמאי, אך המתלונן סירב. יש לציין כי על אף שהמתלונן טוען בכותרת טענתו שהנילון פרץ לתיבות הדואר של המתלונן, מהות טענתו דנה באי החלפת הסיסמאות וחסימתן של התיבות, ולא בפריצתן. לא מצאתי ראיה המטילה באופן חד משמעי את כף המאזניים לטובת גרסתו של מי מהצדדים. ביחס לטענת עיכוב החומרים ואי מסירת פרטים - המתלונן טוען כי במספר מקרים לא הועברו חומרים ולא נמסרו פרטי התקשרות של עורכי דין ממשרדו, דבר שהוביל לנזקים בייצוג לקוח בבית המשפט. מנגד, טוען הנילון כי ככל ודברים אלו נעשו, אלו נעשה בשגגה וללא כל כוונת זדון. המתלונן הביא, לטענת הנילון, שתי דוגמאות בלבד בהן אירעה תקלה, על אף שמשרדו של הנילון מעביר חומרים או פרטי התקשרות של המתלונן באופן רציף מאז שהמתלונן עזב את המשרד. גם כאן, לא מצאתי ראיה המטה את כף המאזניים להעדפת גרסה אחת על פני השנייה וייתכן בהחלט כי עקב טעות לא הועברו פרטי התקשרות של מי מעורכי הדין של המתלונן. העובדה כי המתלונן מביא שתי דוגמאות בלבד לעניין זה, מגבירה את טענת הנילון כי המדובר היה בטעות אנוש בלבד. ביחס להצהרת אי אמת בטופס התלונה - הנילון טען כי לתלונת עו"ד גולן, אשר על פי המתלונן, היה על הנילון להצהיר בטופס התלונה, אין קשר למשרדו. המתלונן טוען כי עצם העובדה שאין לתלונת עו"ד גולן קשר למשרדו, אינה גורעת מכך כי ההצהרה אינה מלאה. מאחר והתלונה הוגשה על ידי עו"ד גולן ולא על ידי הנילון, לא מצאתי כי באי ציון התלונה על גבי טופס התלונה על ידי הנילון, יש בה כדי עבירה אתית. מציע לגנוז.	
ל/1632/15 עו"ד שמואל סעדיה נ' עו"ד עינת נוימרק	215/18
לטענת המתלונן, הנילונה ייצגה אדם שמכר דירה לפני כ-40 שנים אך רישומה לא נעשה כחוק, וכיום המתלונן מייצג את יורשי הקונים של הנכס התובעים להסדיר את הרישום. הצדדים נפגשו לשיחה, במהלכה נוצר הסכם פשרה בו הסכים המוכר להסדיר את הליכי הרישום לקונים המקוריים, ואולם יום למחרת החתימה על ההסכם התנערה לפתע הנילונה מההסכם, הודיעה לבית המשפט שהם מבקשים לבטלו והשמיצה את המתלונן שהוא הטעה אותה במכוון ושלא כדין בחוזה החתום. לטענת הנילונה בתגובתה, נוסח ההסכם עליו היא והלקוח שלה הסכימו בצאתם ממשרד המתלונן, אינו הנוסח שלבסוף הוגש לבית המשפט, שכן נוסף בו סעיף אודותיו התנגדה בתוקף. בסעיף זה, לכאורה מאשר המוכר הן את מכירת הנכס לקונים הראשונים והן את העברת הנכס ליורשיהם, ואין מדובר בסעיף חוקי לטענתה, והנו מנסה לעקוף את רשויות המס. לאור זאת, מיהרה לפנות למתלונן ולבית המשפט בהודעה על ביטול ההסכם. הערות: *תלונה נגדית שהגישה הנילונה (תיק ל/1632/15) נגנזה. **ביום 28.12.17 הודיעו הצדדים על ביטול הדדי של התלונות עקב הגעה להסדר פשרה בבימה"ש. חוו"ד והמלצה: הנילונה צירפה לתגובתה ממצאים התומכים בטענותיה. כך לדוגמא, עוד באותו היום לאחר החתימה על החוזה, שלחה הנילונה מייל למתלונן בו היא מוחה בתוקף על כך שסעיף 5 אשר התנגדה לו- עדיין מופיע בחוזה. מייד לאחר מכן, ועדיין באותו היום, פנתה לבית המשפט והודיעה כי ההסכם שהמתלונן מיהר להגיש לאחר פגישתם אינו מוסכם עליה, מכיוון שהמתלונן לא הסיר ממנו את הסעיף לו התנגדה. לאור האמור לעיל, איני מוצאת כי נפל דופי בהתנהלות הנילונה ולהתרשמותי ייצגה את הלקוח שלה במסירות ובנאמנות. לאור זאת, ובהתחשב גם ברצון הצדדים לבטל התלונה, אמליץ על גניזת התלונה.	

ת/56/16 סיבה ירון נ' עו"ד בולקינד דרור יוסף	216/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. במועד החתימה על הסכם לרכישת דירה עבור אמו (להלן: "האם") נפלה שגגה ולא נכנסה לגדרי הסכם המכר התייחסות לחניה שהאם סברה כי הינה כלולה בעסקה. 2. על רקע האמור, נעשתה פנייה למשרדו של הנילון, שלא היה מעורב בעסקת המכר, על מנת - כלשון התלונה - שייצג את האם בקשר לסוגיית החניה. 3. תמורת שכירת שירותי משרדו של הנילון שולם סך של 7,080 ₪. ברם, טוען המתלונן, כי חרף פניות חוזרות ונשנות שנעשו מטעמים והמתוארות בתלונה, לא נעשה דבר לשם טיפול בבעיה שלשם פתרונה נשכרו שירותיו של הנילון. <u>תגובת הנילון:</u> 1. בתגובתו מקדיש הנילון יריעה רחבה לתיאור העובדות הנוגעות לעניין. כעולה מהתגובה, לדירה שנרכשה על-ידי האם לא הייתה צמודה חניה לפי המרשם, ובהסכם המכר לא הייתה כל התייחסות לחניה. מהתגובה מתברר כי לאחר החתימה על הסכם המכר באה האם - באמצעות בא-כוח - בתלונות על כך שהובטחה לה על-ידי המתווך גם חנייה. 2. כעולה מהתגובה, דין ודברים שהתנהל בין הצדדים הוליד הצעת פשרה, שלפיה תוצמד לדירה חניה מסוימת בבניין, אשר בבעלות חברה הקרויה: "נאות דברת בע"מ" (להלן: "החברה"). בסופו של דבר, הוסכם כי בגין מהלך זה יוטל על האם רק תשלום בקשר להוצאות הנוגעות לתיקון צו הבית המשותף והצמדת החניה לדירה שנרכשה על-ידה. 3. ואכן, הנילון מאשר כי בשלהי חודש נובמבר 2013 שולם לו סך של 7,080 ₪ לשם תיקון צו הבית המשותף. 4. ואולם, חרף התשלום שהועבר לפקודתו, הנילון טוען כי לא ניתן לבצע את תיקון הרישום ולהצמיד את החניה לדירה שרכשה האם בהיעדר הסכם מכר תקף בין האם לבין החברה ומבלי שהופקו בגין הסכם זה אישורי המס החיוניים לשם ביצוע הרישום המיוחל. לטענת הנילון, למרות פרק הזמן הארוך, סוגיה זו לא קודמה על-ידי הצדדים, ככל הנראה משום שטרם הגיעו להסכמות בנושא. 5. לדברי הנילון, למרות שלא נשכרו שירותיו לשם כך, מתעתד הוא לפעול למען תיאום פגישה בין האם לבין החברה, וזאת בניסיון לגשר על הפערים הקיימים בין הצדדים. בהינתן שניסיון הגישור לא יצלח, מתחייב הנילון בתגובתו להשיב לאם את הכספים ששילמה לו למען תיקון צו הבית המשותף. <u>תשובת המתלונן:</u> ביום 16.2.2017 נתקבל בוועדת האתיקה מכתב קצר פרי עטו של המתלונן. מהמכתב עולה, כי הוא קיים פגישה עם הנילון, ושבמסגרתה נתחוויר לו כי בינו לבין הנילון נוצר "קצר בתקשורת", אשר גרם לכך שהועלו על-ידיו בגדרי התלונה טענות "לא מדויקות" נגד הנילון. משיושרו ההדורים בין הצדדים במסגרת השיחה, מבקש המתלונן לבטל את התלונה שהגיש נגד הנילון. <u>חו"ד והמלצה:</u> כידוע, חזרתו של מתלונן מהדברים שמסר בתלונתו אינה מחייבת את לשכת עורכי הדין לחדול מלדון בתלונה. בעניין זה נקבע בעבר כי: "חזרה מתלונה מצד המתלונן איננה מחייבת את עמדת הלשכה להמשיך בהליכים משמעתיים אם לאו, שכן מה שעומד על הפרק הוא עניינו של הציבור שעליו יש להגן מפני עורכי דין שסרחו ולא עניין פרטי בין מתלונן לנקבל" (בד"מ 57/12 לשכת עורכי הדין נ' עמאד מאהר עוידה (ירושלים) (פורסם בפדאור אתיקה, 13.7.2016), בפס' 7). ואכן, חרף האמור במכתב התשובה מאת המתלונן, אודה כי דעתי לא הייתה נוחה מהתנהלותו של הנילון. שהרי כלל לא ברור מדוע סבר הנילון כי אין דופי בכך שימשיך להחזיק בכספים אף שמסיבות שאינן תלויות בו לא יכול היה לפעול לשם קידום העניינים שלשם קידומם נשכר. חרף הסתייגותי זו, בנסיבות העניין - מצאתי לנכון <u>להמליץ על גניזת התלונה</u> מהטעמים הבאים: <u>ראשית</u>, עמדתו המוצהרת של הנילון שלפיה הוא מתעתד לפעול למען קידום רווחתה של האם, ולשם כך - ינסה להביא להסרת החסמים המונעים את רישום החניה; <u>שנית</u>, הצהרתו של הנילון, שלפיה בהינתן שהמהלך לא יצלח - הוא ישיב לאם את מלוא כספה, <u>ושלישית</u>, העובדה כי המתלונן קיים שיחה עם הנילון, אשר בעקבותיה חזר בו למעשה מכל הטענות שהעלה בתלונה.	

ל/80/16 דסקל טל נגד עו"ד נבון מיכל	217/18
<u>טענות המתלונן:</u> בוצעו מס' שיחות טלפוניות ממשרדה של הנילוה כשיחות אלה מלוות באיומים וסחיטה כנגדו על מנת שישדיר חוב נטען בטרם נקיטת הליכים משפטיים. קיבל זרם של שיחות טלפוניות מאדם בשם חזי נבון / ח. עלמה יזמות (חברה לניכיון שיקים) כאשר זה מתקשר ממשרדה של הנילוה. לטענת המתלונן המדובר בשיקים שנגנבו ממנו ובגין כך גם הגיש תלונה למשטרה ומכל מקום, אותם הטלפונים נעשים שלא כדין בשל איומי הסחיטה ובשים לה שאלה מבוצעים ממשרדה של הנילוה שפועל לגביית החוב, בהסכמתה/בידיעתה ובשיתוף פעולה עימה. מבקש להעמיד לדין הנילוה הן בשל טיב השיחות והן בשים לב לעובדה שממשרדה מתנהל בעצם "עסק" אחר. <u>תגובת הנילוה:</u> המדובר בתלונת סרק. משרדה מייצג נושים וחייבים ובין היתר את חב' עץ עלמה יזמות עסקית בע"מ. כחלק מהטיפול נפגשת עם לקוחותיה ואלה מבצעים שיחות טלפוניות לחייבים במטרה למנוע פתיחת הליכי הוצל"פ וכדי לאפשר לחייבים להסדיר את חובם. לטענת הנילוה, אין בשיחות אלה כדי להוות איום או סחטנות למעט ציון העובדה ע"י הלקוח כנגד החייב כי היה והחוב לא יוסדר אזי ינקטו הליכים משפטיים. כך גם היה במקרה זה. מציינת שבידי הלקוח שיחה מוקלטת. מציינת שטענותיו של המתלונן אינן מעניינה של לשכת עו"ד הדין שממילא וכאמור על ידי המתלונן נבחן על ידי המשטרה (במסגרת התלונה שהגיש נגד הלקוח של הנילוה). <u>תשובת המתלונן:</u> מכחיש גרסת הנילוה; חוזר על טענותיו ומצרף תמלילים מהם עולה כי הלקוח והנילוה יושבים באותו משרד ו/או כי אין הפרדה ממשית ביניהם. <u>חו"ד והמלצה:</u> לא מצאתי ראיות ממשיות לטענות המתלונן. בנוסף ולטעמי המדובר בסכסוך משפטי שאינו מעניינה של ועדת האתיקה. לפיכך הנני ממליצה לגנוז התלונה.	
ל/83/16 קורקוס יעקב נגד עו"ד להב ליאור	218/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. חברת הפניקס תבעה אותו ואת אחיו לתשלום שיפוי עקב שריפה שנגרמה ללקוח שלה. 2. לשם כך שכרו את שירותיה של עו"ד אושרית רוטקופף ושילמו לה את מלוא שכ"ט עבור טיפול בתביעה, ולאחר שהיא מונתה לשיפוט - היא העבירה את הטיפול לנילון. 3. התביעה נגד המתלונן נדחתה והפניקס חויבה לשלם למתלונן. למיטב ידיעתו כל התשלום הועבר לנילון אך זה לא העבירו אליו. 4. עו"ד אהוד הוכמן פנה אף הוא בשמו של המתלונן לבירור מול הנילון היכן עומד נושא ההוצאות שנפסקו לטובתו. <u>טענות הנילוה:</u> 1. התשלום מחברת הפניקס הועבר לחשבון הפיקדונות של המשרד רק לאחר 3 חודשים ממועד פס"ד. 2. בשל תקלה לא הועברו למתלונן. רק לאחר קבלת התלונה נעשה בירור <u>ומיד הועבר הכסף למתלונן.</u> 3. הנילון מצר על הטעות שקרתה בתום לב ומסביר בפרוטרוט בתגובתו כיצד קרתה הטעות אשר מקורה בהעברת לקוחות רבים לטיפולו מאת עו"ד אושרית רוטקופף. 4. בשנת 2013 מונתה עו"ד רוטקופף לשיפוט והנילון רכש את פעילות משרדה. במסגרת רכישה זו הועברו לטיפולו מאות רבות של תיקים חלקם הארי תביעות ביטוח. הטיפול בתיק מושא התלונה הופקד בידי עו"ד שכיר במשרדו. באופן עקרוני הוא אינו עוסק בתביעות ביטוח למעט מקרים ספורים. 5. פניותיו של המתלונן לא הגיעו אליו אלא נסרקו ישירות לתיק הלקוח וכשהדבר הובא לידיעתו סבר בטעות שטרם ניתן פס"ד. 6. השיק הגיע מהפניקס לאחר שלושה חודשים ממתן פס"ד והוא הועבר לחשבון הפקדונות של המשרד ויצאה בגינו חשבונית פקדון. במשרד הנילון הייתה מנהלת חשבונות שתפקידה היה לעדכן שהתקבלו תקבולים ולדאוג לחלוקתם. הנילון מציין שסכום הפקדונות לשנת 2014 בחשבון זה עמד על 9,600,036 שח.	

7. הואיל והוא איננו עוסק בהנהלת החשבונות של המשרד אינו חותם על שיקים ואין לו כמעט אינטראקציה עם מנהלת החשבונות במסגרת ההתנהלות השוטפת, וממילא היא איננה עובדת במשרד וגם לא הסכימה לעשות חפיפה לאחר שפוטרה, הוא יכול רק להניח שהיא לא דיווחה על התקבול ולכן לא יצא שיק באופן מיידי. 8. מנהלת החשבונות פוטרה על ידי המשרד על רקע כשלים בתפקוד שלה. לאחר אפיזודה קצרה עם מנהל חשבונות נוסף החליט משרדו של הנילון להחליף את מנהלת החשבונות ברו"ח מנוסה אשר עובדת במשרד. 9. תקלה כזו לא קרתה במשרד הנילון מעולם. 10. מבקש לגנוז את התלונה ומביע את צער הרב על הטעות שארעה. 11. כמי שמשמש בתפקיד שיפוטי במשך שנים ארוכות לצידו של השופט יהושע גרוס, במסגרת ועדת ערר שהקים משרד המשפטים על החלטות החברה לאיתור והשבת נכסי נספי שואה, הרי שיש בעצם הגשת התלונה בעניינו להטיל כתם כבד ולכן הוא מבקש לקחת עניין זה בחשבון ולגנוז התלונה. <u>תשובת המתלונן:</u> לא נתקבלה <u>חו"ד והמלצה:</u> מחומר הבירור עולה כי אי העברת הכספים לידי המתלונן מקורה בטעות משרדית שנעשתה בתום לב, עליה גם הביע הנילון חרטה וצער עמוק, ופעל באופן מיידי לתיקונה. בנסיבות אלו, ומאחר שגם המתלונן לא השיב לתגובה ונראה כי אינו עומד עוד מאחורי התלונה, וכן בשל העובדה שזוהי התלונה היחידה אשר הוגשה נגד הנילון - אמליץ על גניזה.	
ל/259/16 אבן צור מאיר נגד עו"ד פק חלמיש יוליה	219/18
המתלונן טוען כי הנילונה ערכה ביודעין הסכם גירושין פיקטיבי בינו לבין גרושתו וכעת גרושתו מנסה לממש את ההסכם והוא מצפה מהנילונה שתסייע לו על ידי עדות לפיה המדובר בהסכם פיקטיבי. הנילונה כופרת באשמה ומציינת כי אכן היתה חברה טובה של אשתו, אך מעולם לא ערכה/ ניסחה או היתה חלק מאותו הסכם גירושין. בתשובה לתגובה טוען המתלונן כי זה המידע אשר קיבל מגרושתו. חו"ד - לגנוז. אין כל ראיה של ממש, למעט עדות שמיעה שכלל הנראה גם היא בעייתית, לפיה הנילונה היתה מעורבת ביודעין בניסוח ההסכם הגירושין פיקטיבי.	
ל/39/16 גוטמן חנה נגד עו"ד דוידוביץ יעקב	220/18
<u>טענות המתלוננת:</u> במכתבו מיום 06/09/15 נקט נגדה הנילון בלשון איום מפורשת בכותבו כי הדברים שאמרה בפני שני הרכבי ביהמ"ש אינם הולמים עו"ד וכי הוא מצפה להתנצלותה תוך שלושה ימים, ולא - יפנה לבירור התנהגותה האתית במוסדות המתאימים ולא יהיה מנוס מהגשת תלונה נגדה. עוד נטען, כי הנילון פנה בעניין מסוים שבטיפולו לחברת הביטוח לקבלת שכ"ט ופיצוי עבור לקוחות שכלל לא ייפו את כוחו וכן הסתיר מהמתלוננת מידע זה והמדובר בסכום שהיה מיועד ללקוחותיה. כמו כן טענה בעלמא כי בשני תיקים שבהם הסתייעה בנילון הוא פעל תוך ניגוד עניינים. בפרוטוקול הדיון בתיק בו ייצגו יחד קבוצת תובעים העירה השופטת בהחלטתה, כי המחלוקת בין שני עורכי הדין לכאורה פוגמת בייצוג הקבוצה. המתלוננת ציינה, כי מתקיים הליך בורות בין הצדדים. <u>תגובת הנילון:</u> לא התקבלה. <u>תשובת המתלוננת:</u> במכתב מיום 17/02/16 מסרה כי לאור ההסכם פיוס בין הצדדים היא מבקשת לבטל את התלונה. <u>חו"ד והמלצה:</u> המתלוננת העלתה שלל טענות כנגד הנילון שבשלב זה לא זכו למענה מצידו. עם זאת, לאור הודעתה בדבר יישוב המחלוקת ביניהם אמליץ לקבל בקשתה לביטול התלונה.	

ל/650/16 עו"ד דמרי יונתן נגד עוה"ד ורד עופר, גל אסף, יצחק יונתן, שמול רביב ענבל, סטי בנימין, שאול דרור, טקל ניר ורובינשטיין וילצינסק

נושא התלונה

איסור מתן שירות משפטי ללקוח שהופנה אליו מגוף שאינו עו"ד, וכן שיתוף בהכנסות עם גוף שאינו עו"ד

טענות הצדדים

טענות המתלונן:

1. הוא צירף פניה שלקוחותיו קיבלו מתבררה בשם ערך - מיסוי עירוני וניהול נדל"ן בע"מ.
2. לטענתו, החברה מוכרת שירות משפטי מלא כחלק מסל שירותיה, וכן גובה שכ"ט אותו היא חולקת עם עו"ד.
3. לחלק חלק מהעלון של החברה:

✳ **ערך חנה מתבררות המובילות בארץ בתחום הפחתת מיסוי עירוני וניהול נדל"ן.**

✳ **ערך מכצעת עבור לקוחותיה את התהליך בשיטת turn-key, מתחילתו ועד סופו: החל מבדיקת החיובים שחתקבלו מהרשות המקומית, דרך ביצוע המדידות בשטח, הגשת השגות ועררים ועד הפנייה לקבלת החזר או זיכוי, כולל ליווי משפטי במידת הצורך. מדי שנה חוסכים לקוחות החברה עשרות מיליוני שקלים ומשלמים שכר טרחה על בסיס הצלחה בלבד.**

צוות החברה המונה כלכלנים, מדדים, שרטים, הנדסאים, שגנאים ומשפטנים מטפל בבדיקה והפחתה של חיובי ארנונה מים וביוב, אגרות בנייה והיטלים. כל הפעולות מבוצעות על חשבון החברה והתשלום הוא על בסיס הצלחה בלבד.

- בדיקת החיובים של הרשות המקומית - ניתוח אופן החיוב וחוקיותו
- ביצוע מדידות בוכס לצורכי ארנונה, לשם מיצוי החיסכון וביסוס הטענות
- ניתוח ממצאים - השוואת המצב בפועל לחיוב המוטל על הלקוח
- גיבוש מסקנות - אמירת פוטנציאל החיסכון והפעולות הנדרשות למימושו
- פנייה לרשות המקומית - הגשת השגות ועררים, ניהול מו"מ עם הרשות
- פנייה לבתי המשפט במקרי הצורך, על ידי עו"ד מייצג.
- וידוא יישום ההפחתה והנאת הלקוח מהחיסכון
- לאחר הבטחת החיסכון - בקרה שנתית על חיובי הארנונה

4. החברה מפעילה משרד עו"ד בשם גל-ורד.
5. מדובר בהפרה בוטה של כללי הלשכה ועבירה על החוק הן מצד החברה והן מצד משרד עו"ד.

תשובת הנילונים

1. כלל הנילונים הגישו תשובה זהה, לפיה חלק מהתלונות הופנו לעו"ד שכירים שמקבלים הנחיות ממנהלי המשרד.
2. מעבר לכך, הנילון אסף גל השיב בשם המשרד, וטען כי המשרד אינו עומד מאחורי הפרסומים, אלא החברה, לכן הנילונים אינם נושאים באחריות לגביהם.
3. משרד עו"ד פועל באופן עצמאי ואינו מופעל ע"י אחר, ופועל בהתאם לכללי האתיקה.

תגובת המתלונן

1. אין

חוו"ד והמלצה: עניינה של התלונה - פרסום של חברת ערך-מיסוי עירוני וניהול נדל"ן המפרסמת בין היתר הענקת שירותים משפטיים בניגוד לחוק ותוך הסגת גבול המקצוע. המתלונן טען כי מבדיקה שערך, משרד הנילונים "מופעל" על ידי החברה באופן שמהווה עבירה מצד עורכי הדין, אולם אין בתלונתו כל אזכור אודות אופי הבדיקה והממצאים. התלונה נפתחה כנגד 8 עורכי דין, כאשר עו"ד אסף גל ועו"ד עופר ורד הם השותפים ושאר עורכי הדין הם שכירים במשרד. כל השכירים השיבו כי אין להם כל קשר ו/או ידיעה לפרסום כזה או אחר. גם עורכי הדין השותפים בהתייחסותם מודיעים כי הופתעו לקבל את התלונה, כי מדובר בפרסומים שלא נעשו על ידם ואף לא קשורים אליהם. עוד הדגישו כי משרדם פועל באופן עצמאי ואינו מופעל על ידי מאן דהוא וכי הם פועלים בהתאם לכל הכללים המחייבים. פניה לתגובת המתלונן להתייחסות לדברי הנילונים נותרה ללא מענה. בנסיבות אלה ובהעדר ראיות מלכתחילה שיכולות לקשור את הנילונים לפרסום - אינני רואה כל טעם להמשיך בבירור ואמליץ להורות על גניזת התלונה ביחס לשמונת הנילונים.	
ל/238/16 רצאבי אביגיל נגד עו"ד לוי אביעד	222/18
טענות המתלוננת: 1. במסגרת תביעת מזונות, הגישה בקשה להוצל"פ להטלת עיקול חשבונות הבנק של בן זוגה, החייב. 2. בקשה לעיקול זו הוגשה, מכיוון שידעתי שהחייב צפוי לקבל סך של 106,000 ₪ מחברת הביטוח. 3. למרות האמור לא קיבלתי את הכסף, מפני שהנילון עשה יד אחת עם החייב, והכסף עבר לחשבון הנאמנות של הנילון. 4. העברה זו לחשבון הנאמנות היא ניסיון להבריח את הכספים המיועדים לעיקול. תשובת הנילון 1. הוא ייצג את בן זוגה של הנילונה, אב ל-7, שבמשך 20 שנה פרנס לבדו את המשפחה. 2. לאחר תאונת עבודה קשה, הוכר כנכה, וכיום הוא עובר תהליך שיקומי. בעקבות התאונה, הביטוח העביר לו כספים, ששימשו את המתלוננת ואת הילדים. 3. בשנת 2012, הגישה המתלוננת תביעת גירושין, ובמסגרת זאת הוטל עיקול על מלא קצבת הנכות של בן הזוג, וללא שיש לו אפשרות לרכוש תרופות. 4. המתלוננת אינה אומרת אמת בנוגע למועד בו ידעה על הכספים שמגיעים למרשי, והיא ידעה על סכום זה לאחר שהגישה את הבקשה להטלת עיקול על חשבונות של בן זוגה. 5. על פי דין, אין למתלוננת כל זכות בכספי הפיצויים שעניינם תשלום בגין נזקי גוף, משכך אין המדובר בהברחה. 6. בכל מקרה, על הנילון לייצג את הלקוח שלו בהתאם להוראות החוק ולהגן על האינטרסים של הלקוח שלו. 7. אילו היה מוטל עיקול על הפיצוי מחב' הביטוח, חב' הביטוח לא הייתה מעבירה אותם ללקוח. 8. המתלוננת לא הוכיחה שניתנה החלטה שיפוטית המורה על עיקול כספים, וגם וככל וקיימת החלטה כזאת, הרי עליה לפנות בתלונות לחב' הביטוח. תגובת המתלוננת 9. ביוני 2015 הגישה בקשה לעקל את חשבונות הבנק של בן זוגה לשעבר, בלא שידעה שצפוי להגיע אליו כספים מחב' הביטוח. 10. קיימת לה זכות לכספים המדוברים מכח חוב המזונות בגינו משועבדת כל הכנסה או נכס של בן זוגה. 11. לנילון חובה מקצועית לנהוג בהגנות כלפי ביה"ד.	

12. הנילון פעל לאיין בפועל את החלטת ביה"ד שקבעה לה מזונות, לפיכך מדובר בחציית קו אתית. 13. חב' הראל פעלה כפי שהורה לה הנילון, ויש לדחות את טענת הנילון כי היה עליה לפנות לחב' הביטוח, וזאת מכיוון שהנילון אינו יכול לבקש ממנה לתקן את העוולות שהוא עצמו יוצר. חו"ד והמלצה: אין בעובדות המפורטות לעיל כדי להקים תשתית ראייתית לחובתו של הנילון, ולטעמי מדובר ככל הנראה בחוסר הבנה שהוביל למסקנה כי הפעולות שנעשו יש בהם משום "סיוע ללקוח להבריח כספים". דעתי שאין כל דופי בהתנהלות עו"ד ויש להורות על גניזת התלונה.	
ל/16/1447 מרואני גלי נגד עו"ד אלדן שולמית	223/18
טענות המתלוננת: 1. הנילונה מייצגת את בעלה לשעבר של המתלוננת בתיק גירושים נגד המתלוננת. 2. כמו כן, נטען כי הנילונה מייצגת את אמו של הבעל בתביעה שהגישה נגד הבעל ואשתו דאז, לפינוי מושכר. במסגרת זו היא מנסה לקדם את פתרון התיק שלה בבימ"ש כמייצגת את אם הבעל ביחד עם תיק הגירושים. 3. הערה: לתלונה צורפו מסמכים משני התיקים שאמורים להוכיח לכאורה כי הנילונה מייצגת את אם הבעל נגד הבעל, אך לא ניתן להסיק מסקנה זו מהמסמכים שצורפו. טענות הנילונה: 1. הנילונה מעולם לא ייצגה את בעלה לשעבר של המתלוננת. 2. המתלוננת מתגוררת ביחידת דיור המצוייה בבית חמותה. החמה ביקשה לפנות את הנכס שהינו בבעלותה וביוני 2015 הגישה התובעת ללא כל ייצוג תביעה לפינוי מושכר. כלומר, בשלב הגשת התביעה הנילונה לא ייצגה כלל את חמותה של המתלוננת. 3. הנילונה החלה לייצג את החמה רק לאחר שבעלה לשעבר של המתלוננת, בנה של החמה, עזב את הנכס בגינו הוגשה תביעת הפינוי, ולכן מאחר והנילונה החלה לייצג את החמה בתיק רק לאחר שבעלה של המתלוננת עזב את הנכס, אין כל ניגוד אינטרסים בייצוגו של הבעל בתביעתו נגד המתלוננת. 4. הנילונה צירפה הודעת הבהרה לבימ"ש לפיה היא מייצגת את החמה בלבד (עם זאת לא הוצג מסמך המאשר את מחיקתו של הבעל מהתביעה לפינוי מושכר). תשובת המתלוננת: 1. הנילונה הגישה באוגוסט 2015 הודעה לבימ"ש כי היא קיבלה על עצמה את ייצוגה של החמה בתביעה לפינוי מושכר (בהודעתה לא צויין כלל כי הבעל התפנה כבר מהנכס) 2. צרפה פרוטוקול דיון מחודש מאי 2016 בבית הדין הרבני, לפיו בעלה של המתלוננת טוען כי הוא שכר כעת את הנילונה שתייצג אותו בהליך. **הנילונה התבקשה להמציא לוועדה עותק מהודעתה לבימ"ש כי התביעה נגד הבעל נמחקה, בשל עזיבתו את הנכס. אך היא לא השיבה. חו"ד והמלצה: המתלוננת מלינה על כך שהנילונה מייצגת בעת ובעונה אחת את בעלה בהליך גירושין נגדה והן את חמותה בהליך פינוי מושכר אותו היא מנהלת כלפי שניהם. ובמילים אחרות היא מבקשת לטעון לניגוד עניינים שאינו רלוונטי ביחס אליה ואשר הנפגע הלכאורי ממנו (הבעל) לא מלין עליו. מתשובת הנילונה ניתן ללמוד כי תביעת פינוי המושכר הוגשה במקורה על ידי החמה כלפי בני הזוג, בהמשך יצא הבעל מן הבית או אז החלה בייצוג החמה והתביעה לפינוי מתנהלת ביחס להוצאתה של המתלוננת בלבד. בנסיבות אלה לא נמצא כל פסול בהחלטת הנילונה לקבל על עצמה את ייצוג הבעל בהליך הגירושין מול המתלוננת בבית הדין הרבני. הנילונה אמנם לא השיבה למכתב ההנחיות, יחד עם זאת כאמור מציע לשים לבירור זה סוף ולהורות על גניזת התלונה.	

224/18	ל/808/15 שרעבי ישי נגד עו"ד כהן ליצי איריס
225/18	ל/844/15 שרעבי ישי נגד עו"ד כהן ליצי איריס
	טענות המתלון: 1. המתלון טוען כי בימ"ש הורה לצדדים להגיע להסדר בדבר מועד קיום דיון. 2. הנילונה הגישה מועד לבימ"ש רק על פי יומנה שלה למרות הפרוטוקול הרצ"ב. 3. ניתנה החלטה ע"י בימ"ש לתאריך שביקשה הנילונה. 4. מאוחר יותר שונה התאריך לאור בקשתו של המתלון והתקרית שאירעה ותוארה לעיל. טענות הנילון: 1. הנילונה טוענת כי מדובר בתלונה אחת מיני רבות ושנפשה תשה מהתנהלותו המקשה של המתלון, אשר כל רצונו לפגוע בהליך העיקרי ולהסית את האש מהדיון המרכזי. 2. הנילונה גם טוענת כי מדובר בתלונה משוכפלת מתלונה שבתיק ל 844-15 ולכן אין לדון גם בה. טענות המתלון: 1. המתלון טוען כי הנילונה כלל לא השיבה לגופם של דברים. חו"ד והמלצה: מדובר בתלונה שניה ושלישית המוגשת על ידי המתלון במסגרת הליך גירושין בו מייצגת הנילונה את האישה (הראשונה ל/1798/14 נגזה). <u>שתי התלונות הנ"ל זהות בתוכן ולכן ניתנת חו"ד אחת.</u> המתלון מלין על כך שמועדים מוצעים לדיון שהגישה הנילונה לבית המשפט היו מועדים הנוחים ליומנה ולא תואמו מול עורך דינו ובכך עברה עבירה של הטעיית בית המשפט. גם אם נניח לצורך הדיון כי הייתה חובה שכזו, הרי שהנפגע לכאורה מההתנהגות הבלתי חברית הינו עורך הדין המייצג את הבעל ולא המתלון. גם ביחס להטעיה, לא מצאתי לנכון כי נפל דופי בהתנהלותה של הנילונה. משכך, ממליץ לגנוז את התלונה.
226/18	ת/1338/15 שרעבי ישי נגד עו"ד כהן ליצי איריס
	טענות המתלון: 1. המתלון מלין על התנהגות, המייצגת את גרושתו. 2. הוא טוען כי הנילונה הפרה צו שנתן בי"ד הרבני האזורי בירושלים על החזרת ביתם המשותפת למוסד לימודיה. 3. הנילונה לא נתנה תגובתה תוך הזמן שנקבע בצו על ידי בי"ד. 4. כך עשתה גם לגבי ששת הצווים שהוגשה לתגובתה מאוחר יותר. 5. בשלב מאוחר יותר כאשר טרחה הנילונה להגיב השיבה כי המתלון פנה למשטרה עם צו שבוטל (זה אשר מתואר מעלה, המורה על השבת הבת למסגרת החינוכית שנקבעה). טענתה בדבר ביטול הצו הינה טיעון עובדתי ומשפטי שאינו נכון, שכן אין כל דבר הודעה על ביטול. טענות הנילון: 1. הנילונה לא משיבה לגופה של דברים ולטענות הנטענות נגדה. 2. היא גם "דורשת" שהמתלון יציג בפני הועדה את מלוא ההחלטות בתיק. טענות המתלונת: 1. טוען כי הנילונה לא משיבה לתלונתו הברורה והישירה.

חוו"ד והמלצה: מדובר בתלונה רביעית כנגד הנילונה בהליך בו היא מייצגת נגד המתלונן את האשה והמתלונן מלין כלפי האופן בו מתנהל הצד שכנגד. בתלונתו זו מלין כי צו שניתן על ידי בית הדין המורה על השבת הבת המשותפת למוסד לימודיה לא כובד על ידי האישה והנילונה. עיון בתלונה ובמסמכי הבירור מעלה מסע רדיפה פסול שמנהל המתלונן נגד הנילונה וניצול ציני של ועדת האתיקה ככלי להפעלת לחץ על הנילונה אשר לטעמי אין כל דופי אתי בהתנהלותה. הנילונה בתגובתה זועקת לעזרת הועדה ועותרת להטלת הוצאות על המתלונן (ובצדק), רק חבל שאין בסמכותה של הועדה לעשות כן וכי הסמכות להשטת הוצאות על תלונות סרק מסורה לבית הדין המשמעותי. מכל מקום, ללא כל התלבטות ממליץ לגנוז את התלונה.	
ל/779/15 לנקרי מרקו נגד עו"ד יצחקניא אמנון מאיר	227/18
טענות המתלונן: 1. הנילון ייצג אותו ואת אשתו לשעבר, עת עדיין היו נשואים, בתביעה בביה"ד לעבודה נגד מעסיקם לשעבר. מדובר בתביעה כספית שהגישו בני הזוג בגין אי פירעון הלוואה, אי תשלום שכר, הלנת שכר ושלילת זכויות סוציאליות. נטען, כי הנילון, כמי שייצג אז את המתלונן ואשתו דאז, היה חשוף לכל פרטיו האישיים והחסויים ובפרט שכרו בשנים בהן עבד המתלונן אצל המעסיק. 2. הנילון, שהינו דודה של אשתו לשעבר, מייצג אותה תוך ניגוד עניינים בהליכי הגירושין שלה מהמתלונן, ואף השתמש כנגד המתלונן במידע מהתביעה בה ייצג אותו בעבר. ההליכים המשפטיים בין בני הזוג התנהלו בביה"ד הרבני, בביהמ"ש לענייני משפחה וכן במסגרת תביעה כספית. 3. צרף את כתב התביעה שלו ושל אשתו דאז נגד מעסיקם המשותף, ממנו עולה כי יוצגו ע"י הנילון וכן את כתבי בי דין בהליכי הגירושין, מהם עולה כי הנילון ייצג את גרושתו כנגדו. 4. כמו כן, צורף פרוטוקול דיון מיום 22/12/14 בתיק בביהמ"ש לענייני משפחה, ממנו עולה כי הנילון חקר אותו נגדית אודות מצבו הכלכלי, הכנסותיו במשך השנים וכיו"ב. תגובת הנילון: 1. מטרת התלונה הינה לרפות את ידיו שלא ייצג את אחייניתו בגביית חובות המתלונן כלפיה, בגינם ננקטים נגד המתלונן הליכי הוצל"פ. המתלונן איים עליו בביהמ"ש באומרו: "תזהר, אני אגמור איתם ואז אני אגמור איתך" וכן הטריד את הנילון ואת עובדי משרדו. 2. מאשר כי אכן ייצג את המתלונן ואת אשתו דאז, שהינה אחייניתו של הנילון, כנגד מעסיקם לשעבר וכי ביום 27/09/2011 ניתן פסק דין בהעדר הגנה, שקיבל את תביעתם ובכך הסתיים הטיפול. 3. המתלונן כלל לא שילם בגין כך שכ"ט ומעבר לכך לא ייצג עוד את המתלונן. 4. בשנת 2014, שלוש שנים לאחר סיום הייצוג נגד המעסיק, הגישה האישה באמצעות הנילון, תביעת מזונות נגד המתלונן (צורף פסה"ד מיום 25/12/14). 5. דחה את טענת המתלונן על כך שהשתמש במידע שהגיע אליו בהליך בו ייצג את המתלונן נגד המעסיק, וטען כי אביו של המתלונן נטל את התיק נגד המעסיק עוד לפני ישיבת ההוכחות בה נחקר המתלונן בחקירה נגדית (צורף אישור נטילת התיק ע"י אבי המתלונן מה- 14/12/14). 6. בחקירתו הנגדית של המתלונן שאל אותו לגבי עבודתו אצל אותו מעסיק בשנים 2007-2010 (מתי עבד שם, מה הייתה משכורתו, האם קיבל מענקים ולגבי הלוואה למעסיק בסך 130,000 ₪ (עמ' 21, ש' 16-26), וטען כי זה החלק היחיד המתייחס לעניין המעסיק הנ"ל. המידע הנ"ל ממילא ידוע למרשתו, אשתו של המתלונן, שעבדה עמו אצל אותו מעסיק, וכן נכלל בהרצאת הפרטים שהגיש המתלונן לגבי השתכרותו, ולכן לנילון לא היה צורך להשתמש במידע מהתיק בו ייצג את המתלונן ואף לא הגיש מסמך הקשור לכך והם לא נזכרו בפסק הדין. 7. המתלונן לא העלה טענה לניגוד עניינים בזמן אמת, אלא רק כעת כדי לחמוק מתשלום המזונות בהתאם לפסה"ד, ולכן מושתק מלעלות אותה בדיעבד. אם המתלונן היה מעלה טענה כאמור בזמן אמת, הנילון היה פונה בשאלתא בעניין לוועדת האתיקה. 8. צירף חלק מפסה"ד בתביעת המזונות, בו עלה עניינו הכלכלי של המתלונן, יכולת השתכרותו בענף הסלולר, וטענת המתלונן בדבר קושי להשתכר לנוכח מצבו הרפואי בשל תאונה שעבר. אף נקבע בפסק הדין, כי "הנתבע (המתלונן) כשל במתן הצהרה כנה ואמיתית בדבר הכנסותיו, ולא נותר לי אלא להעריכו, בשים לב להצהרות התובעת ולעדויות, ליתר הראיות בתיק ולפי ניסיון החיים - אני מעריך את הכנסותיו של האב, בכוח או בפועל, בכ- 10,000 ₪ לחודש בערכי נטו, לא הפחות". תשובת המתלונן לא התקבלה	

	חוו"ד והמלצה: מדובר בתלונה אודות ניגוד עניינים מצד הנילון הבאה לידי ביטוי בכך שייצג את גרושתו של המתלונן נגדו בהליך גירושין בבית הדין הרבני ובבית המשפט לענייני משפחה, וזאת לאחר שייצג את שני בני הזוג (במהלך נישואיהם) בסכסוך עבודה שהתנהל נגד מעסיקם. עיון בתלונה על צרופותיה ובתגובת הנילון, אשר לא זכתה להתייחסות המתלונן, מגלה כי לא היה בהתנהלותו של הנילון כפי שפורטה משום ניגוד עניינים, ויש לקבל את טענתו כי המידע שקיבל מהמתלונן היה ידוע גם לאישה והנו מידע שהשימוש בו בנסיבות אלה אינו פסול. משכך, מציע לגנוז.
228/18	ל/624/16 איילון ליאור נגד עו"ד חיים נדב
	טענת המתלונן: 1. הנילון ייצג אותו ב-3 תביעות שמתנהלות, לאחר שבין הצדדים לתביעות נחתם הסכם מכר להעברת מניות ורוב סעיפי ההסכם לא כובדו. כל תיק נמצא אצל שופט אחר והתיקים מצויים בשלב מקדמי. לפי הסכם שכר הטרחה עליו לשלם לנילון 10% מהתקבול בסוף ההליך המשפטי (יצוין, כי לא צורף כל הסכם שכ"ט). 2. הנילון הגיע לדיונים בלבד מרושל. בכל דיון השופט התרעם על אופן הצגת הדברים ע"י הנילון ונראה היה כי התוצאות בתיקים אינן טובות, על אף ראיות חזקות. בסוף הדיון האחרון, לנוכח דעתו של השופט, אמר הנילון כי יש להמשיך את הדיונים בהם כנראה יפסידו ואז להגיש ערעור. 3. לנוכח זאת הודיע לו המתלונן כי בכוונתו לצרף אליו את עו"ד ערן פלס, וזאת בשיתוף עם הנילון. נטען, כי ללא התראה מוקדמת למתלונן, הנילון הודיע לביהמ"ש כי ברצונו להפסיק את הייצוג בשלושת התיקים. המתלונן טען כי קיבל את ההודעה בדבר הפסקת הייצוג רק מביהמ"ש. 4. עוד נטען כי הנילון לא היה מוכן לערוך חפיפה עם העו"ד שהצטרף, וכי חרף פניותיו הרבות סרב הנילון למסור לו את התיקים שברשותו, עד לקבלת תשלום שכה"ט, אף ששכה"ט אמור להיות משולם מהתקבול בסוף ההליכים. המתלונן הסכים לשלם לנילון את מלוא שכה"ט בסוף ההליך, חרף הפסקת הייצוג, אך הנילון היה מעונין בתשלום שכ"ט מיידי. 5. צורפה תכתובת מיילים בין הצדדים, ובה בין היתר ביקש המתלונן את העברת כל החומר, אך הנילון טען כי הכל כבר הועבר לו, וכי בכוונתו להגיש תביעה לביהמ"ש לתשלום שכ"ט. תגובת הנילון: 1. מדובר בתלונה רצופת שקרים ובכוונתו להגיש נגד המתלונן תביעת לשון הרע. 2. הנילון החל בייצוג המתלונן והחברה שבבעלותו החל בחודש מאי 2015 במספר הליכים, בגינם לא שולם לנילון דבר על חשבון שכ"ט ואף לא החזר הוצאות (המתלונן אף לא שילם בגין תיקים בהם טיפל הנילון בשנת 2014). 3. לאור הכרות מוקדמת עם המתלונן לא נחתם ביניהם הסכם שכ"ט מפורט, ושכה"ט סוכם במייל. 4. כעולה מתכתובת מייל שצורפה, המתלונן הציע לשלם לנילון 20% מהתקבול בתביעות (לא כולל הוצאות) ולאור העניין המיוחד שהיה לנילון בתיקים הסכים להסתפק ב-10% שכ"ט. זה הסיכום היחיד הכתוב ביניהם לעניין שכ"ט. 5. פירט את פעולותיו בתיקים וטען כי מרבית העבודה בהם כבר נעשתה על ידו, בצורה טובה, תוך השקעה של שעות עבודה מרובות. המתלונן הינו "משפטן חובב" ופעל באופן שפגע בניהול התיקים והמתלונן אף ניהל בעצמו הליכים לא רלבנטיים במקביל ובשל התשלום בסוף ההליכים אף נהג להפעילו רבות את הנילון לגבי עניינים לא מהותיים. 6. מקפיד על הופעתו ומעולם לא הגיע מרושל לביהמ"ש. הנילון ייצג את המתלונן בשמונה דיונים ואף שופט לא התרעם עליו, והוא אף לא ביצע איזושהי טעות כנטען בתלונה. נטען, כי באחד התיקים אכן ביהמ"ש הביע את דעתו הראשונית ביחס לתוצאת התיק. 7. משיבוקש המתלונן לצרף את עו"ד פלס, בתחילה הבהיר לו הנילון כי הוא מוכן להשאיר את הסכם שכ"ט על כנו ובלבד שהטיפול יבוצע ע"י עו"ד פלס ובפיקוחו בלבד של הנילון. מתוך תחושת אחריות הנילון המשיך לטפל במספר עניינים באופן זמני למשך כשלושה חודשים ועו"ד פלס לא נטל חלק ממשי בטיפול, ואף החל לנהל הליך גישור, ללא יידוע הנילון. 8. מתכתובת המייל בין הצדדים, עולה כי הנילון הבהיר למתלונן שהוא מוכן לנהל את התיק לבד וכי אין בכוונתו לנהלו עם עו"ד נוסף. כמו כן עולה כי הנילון עדכן את המתלונן שבכוונתו להגיש לביהמ"ש הודעה בדבר הפסקת הייצוג, ואף הודיע לו כי רוב החומר נמצא זה מכבר אצל המתלונן או אצל העו"ד שהצטרף לייצוג וכי אין אצלו מסמכים חשובים. הנילון אף כתב למתלונן, כי לפי סעיף 88 הוא אינו עובר על החוק, והוסיף "לא מתכוון להיזיז בשבילך אצבע, עד שלא תשלם לי".

9. לעניין הטענה בדבר עיכוב המסמכים, חזר והבהיר כי מרבית החומר הוחזר ללקוח או לעו"ד פלס, וכי מלכתחילה כלל החומר הועבר ע"י הלקוח בדוא"ל ולא פיזית. בפועל החומר המועט שנותר אצלו עוכב עד לסיכום תשלום ראוי. 10. זכותו לעכב את מסמכי הלקוח, המעטים שנותרו ברשותו, עד להסדרת שכ"ט ותשלום הוצאותיו. הדגיש כי מדובר במסמכים המצויים ברשות הלקוח באמצעות הדוא"ל, אך הוא מעדיף כי הנילון ירכז ויאתרם עבורו ולא בכדי לא התקבלה דרישה כאמור מעו"ד פלס. תשובת המתלונן: 1. לא ברור לו בגין מה מתכוון הנילון להגיש תביעת לשון הרע. 2. הנילון הוא שבחר לעזוב את התיק באמצע, אף שהוצע לו להישאר עם עו"ד פלס שנוסף לתיק. 3. הנילון לא ביצע חפיפה כראוי ושמר אצלו את המסמכים, חלקם מקוריים, עד לתשלום שכ"ט של כמה עשרות אלפי ₪ (ואף לא ציין סכום מדויק לשכ"ט), וזאת בניגוד להסכם שכה"ט, הקובע כי ישולמו לו 10% מהתמורה. חו"ד והמלצה: למקרא החומר עולה כי טענות הנילון בדבר הופעה מרושלת או טעות בהצגת התיק וכיו"ב, הובאו אך כרקע לרצונו של המתלונן לצרף עו"ד נוסף לטיפול בשלושת התיקים, ומתכתובת המייל בין הצדדים אף עולה כי באותה העת המתלונן דווקא הביע את הערכתו לעבודה שביצע הנילון עד כה. אשר לנסיבות הפסקת הייצוג, מתכתובת המייל עולה כי הנילון מלכתחילה הביע את חוסר שביעות רצונו מכך שצורף לו עו"ד נוסף, ולאחר זמן מה הודיע למתלונן מבעוד מועד כי בכוונתו לבקש מבימ"ש את הפסקת הייצוג, זאת בניגוד לטענת המתלונן, כי לא קיבל התראה וידע על כך רק מביהמ"ש. מהתכתובת הנ"ל אף ניתן ללמוד, כי גם לאחר הודעת הפסקת הייצוג המשיך הנילון לטפל במשך כשלושה חודשים בעניין מסוים והיה זמין למתלונן, כדי לא לפגוע בתביעותיו. הנילון אף העביר מייל עדכון למתלונן, הכולל את סטטוס הטיפול בשלושת התיקים כחלק מ"העברת המקל" לעו"ד פלס. לנוכח זאת, לא מצאתי כי נפל פגם אתי בהקשר לעניינים שצוינו לעיל. יוצא אפוא, כי נותרו שתי טענות בתלונה: האחת, הטענה בדבר מחלוקת לעניין תשלום שכ"ט - אם יש לשלם לנילון כ-10% רק בסיומם של שלושת ההליכים, או אם יועבר תשלום שכ"ט עוד קודם לכן, לנוכח הפסקת הייצוג והעבודה הרבה שהשקיע הנילון בתיקים; הטענה השנייה - הנילון עיכב אצלו את מסמכיו של המתלונן, וסירב להעבירם אליו עם הפסקת הייצוג, עד לתשלום מיידי של שכ"ט. מבדיקה שערכתי, טענות אלו התבררו במסגרת תביעת השכ"ט שהגיש הנילון, במסגרתה אף העלו הצדדים את כל הטענות שהועלו גם במסגרת התלונה. לאור זאת לא מוצא כי נפל דופי בהתנהלותו של הנילון ולטעמי יש להורות על גניזת התלונה.	
ל/283/17 פרנקו רוני נגד עו"ד סלנט צבי, סלנט רוני, סלנט ליאורה ואוריין תהילה	229/18
טענות המתלוננת: 1. ביום 10.1.2015 נכנס לתוקפו תיקון 7 לחוק מכר (דירות), התשע"ד - 2014 אשר הגביל את שכר הטרחה עבור הסכם מכר לסך של 5,000 ₪. 2. המתלוננת התקשרה עם קבלן לרכישת דירה כאשר עורך הדין שייצג את הקבלן הוא משרד סלנט. 3. המתלוננת הוזמנה בתום מו"מ להגיע ביום 8.1.2015 למשרד סלנט על מנת לחתום על הסכם המכר. היא נדרשה לשלם 46,757 ₪ שכ"ט אולם הסכם המכר לא נחתם מאחר ומשרד סלנט טרם הכין את הסכם המכר ומאחר ונציגי המוכרת לא היו במשרד לחתום עליו. 4. ביום 11.1.2015 המתלוננת הגיעה שוב למשרד סלנט לחתום על ההסכם ושוב נציגי המוכרת לא היו במשרד. המתלוננת נדרשה לחתום על ההסכם במעמד צד אחד ביום 11.1.2015 ואילו נציגי המוכרת חתמו על ההסכם למחרת ביום 12.1.2015. 5. במועד כלשהו המאוחר למועד חתימת הסכם המכר מי מטעם משרד סלנט ו/או המוכרת הוסיף בכתב יד את התאריך 8.1.2015 (במועד חתימת הקונה) ואת התאריך 12.1.2015 שהיה רשום בכתב יד תיקנו ליום 8.1.2015 (במועד חתימת המוכרת).	

חלק א' – פרטי העסקה ותנאים מיוחדים

(להלן, בחלק זה: "התנאים המיוחדים")

לחוזה שנחתם במקומות ובמועדים הבאים:

8.1.15

הקונה חתם על החוזה בתל אביב-יפו ביום

8.1.15

המוכר חתם על החוזה בתל אביב – יפו ביום

6. שינוי התאריך הנקוב בהסכם המכר הנו מעשה של זיוף מסמך ולא טעות סתמית.
7. המתלוננת גם טוענת כי משרד סלנט גבה ממנה 4,000 ₪ בגין השתתפות בהוצאות הרישום כאשר הסכום המרבי על פי צו הפיקוח הוא 300 ₪.
8. עוד טוענת המתלוננת כי גבו ממנה 282 ₪ עבור אימות חתימה ע"י נוטריון שלא לצורך. זאת נועד לצורך העשרת קופת משרד סלנט.

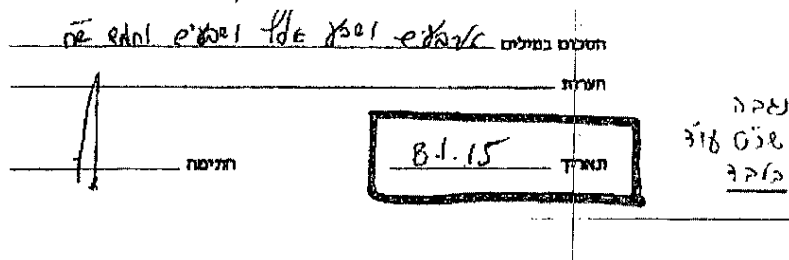
פירוט	הסכום הנקוב בהסכם המכר	הסכום המקסימלי לתשלום המותר עפ"י חוק	הוראת חוק:
שכ"ט עו"ד	46,757 ₪	5,000 ₪	תיקון מס' 7 לחוק מכר (דירות), התשע"ד – 2014, שנכנס לתוקף ביום 10.01.2015.
השתתפות בהוצאות הרישום	4,000 ₪	300 ₪	צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (קביעת מחיר מרבי לשירותי נותן שירות בהעדר רישום זכויות בפנקסי המקרקעין), תש"ס-1999.
אימות חתימה מיותר	0 ₪	282 ₪	לא קיימת הוראת חוק.

תגובת הנילונים:

1. עו"ד רוני סלנט השיבו בשם כל הנילונים.
2. רק עו"ד צבי סלנט הנו שותף במשרד ויתרת עורכי הדין הנם שכירים במשרד.
3. הם מפנים לגיליון אתיקה מקצועית מס' 56 בו בעל המשרד לקח אחריות על עצמו אחריות על מעשי השכירים ומשכך נגנזה התלונה נגד השכירים מהנימוק שבהעמדת בעל המשרד לדין משמעותי קיבל המתלונן מענה משמעותי ואין תועלת בניהול הליך מקביל גם נגד השכירים. משכך יש לגנוז את התלונה נגד השכירים.
4. בסעיף 5.4 להסכם המכר נכתב כי הקונה ישא בהוצאות משפטיות של הקבלן בשיעור של 2% ממחיר הדירה בתוספת מע"מ במועד חתימת הסכם המכר.
5. הנילון והקבלן היו מודעים לתיקון לחוק ועל כן בבקשה לרכישת הדירה עליה חתמה המתלוננת ביום 28.12.2014 נמחק סעיף 5.4 ונרשם במקומו: "מחיר הדירה כולל שכ"ט עו"ד".
6. המתלוננת יוצגה בהסכם המכר ע"י עו"ד פישמן. עו"ד פישמן ניהלה את המו"מ על נוסח הסכם המכר והיא המשיכה לייצג אותה גם לאחר מכן בהגשת התביעה נגד הקבלן.
7. עו"ד פישמן קיבלה לידיה טיוטת הסכם סטנדרטית לפיה על הקונה לשלם הוצאות משפטיות בסך של 2% בתוספת מע"מ. טיוטה זו לא התייחסה למתלוננת באופן ספציפי. במכתב ההערות לחוזה כתבה עו"ד פישמן בסעיף 19, כי מחיר הדירה הוא 1,981,000 ₪ וכי יש לבטל את ההשתתפות בהוצאות המשפטיות בסך של 2%.
8. בהתאם לכך משרד סלנט הכין טיוטת הסכם המכר ובה נרשם כי מחיר הדירה הנו 2,028,000 ₪ והטור בו היה אמור הקונה להשתתף בהוצאות משפטיות נשאר ריק, היינו אין תשלום שכ"ט למתלוננת, זאת בהתאם להצעת הרכישה ולתיקון לחוק.
9. טיוטה זו אושרה ע"י עו"ד פישמן ביום 7.1.2015 ומיד לאחר מכן ביקשה המתלוננת לחתום על הסכם המכר לאלתר, לשלם למשרד סלנט שכ"ט בסך של 2% ולהפחית סכום זה ממחיר הדירה על מנת שהיא תחסוך במס הרכישה.
10. הסכם המכר נחתם ביום 8.1.2015 ובאותו מעמד המתלוננת נתנה 3 המחאות דחיות. המתלוננת גם קיבלה פנקס שוברים שהונפק ביום 30.12.2015 (בפנקס השוברים עצמו שצורף כנספח 9 לתגובה רשום 30.12.2013).
11. המתלוננת לא צירפה לתלונתה את הבקשה לרכישת הדירה עליה חתמה בחוסר תום לב ומתוך כוונה להסתיר את האמת.

12. לא הגיוני כי ביום 8.1.2015 הסכם המכר לא היה מוכן שכן היתה טיוטה עליה ערכו שינויים בהתאם למו"מ. משכך אמירתה של המתלוננת לפיה הסכם המכר לא היה מוכן ביום 8.1.2015 ומשכך לא חתמה עליו אינה נכונה.

13. לא הגיוני כי מתלונן ישלם שכ"ט כה גבוה מבלי לחתום על הסכם מכר. הנילוניס מצרפים כנספח 8 העתק החשבונית בגינה שולם שכר הטרחה למשרד והתאריך שם הוא 8.1.2015:

14. במקום 3 ההמחאות שמסרה המתלוננת ביום 8.1.2015 ושאחת מהן חזרה מחוסר כיסוי, העבירה המתלוננת 9 את התשלומים לפי נוחיותה ב- 9 תשלומים. התשלום הראשון נמסר ביום 4.6.2015 והתשלום האחרון נמסר ביום 9.6.2016. בפעולה זו למעשה אישרה המתלוננת כי ההסכם נחתם ביום 8.1.2015 אחרת חזקה שלא היתה משלמת.

15. בכל המקרים של חתימת הסכם למכירת דירות קבלן ההסכם מועבר לחתימת הקבלן לאחר שהקונה חתם עליו.

16. המתלוננת כאמור חתמה ביום 8.1.2015 על ההסכם והקבלן חתם על ההסכם לאחר מכן. במקום למילוי תאריך חתימת הקבלן נראה לכאורה שנעשה שינוי. הנילוניס אינם יודעים מי עשה את השינוי/התיקון אך השינוי/התיקון לא נעשה בוודאות ע"י מי מהנילוניס.

17. בעקבות ביטול הסכם המכר ע"י הקבלן (בשל אי תשלום התשלומים ע"י המתלוננת), הגישה המתלוננת תביעה נגד הקבלן. בכתב התביעה מתייחסת המתלוננת לעניין שכר הטרחה:

33.1. כך, בסעיף 11 לכתב התביעה כותבת פרנקו:

"...על מנת לעקוף את התיקון החדש לחוק המכר שהגביל את שכ"ט עו"ד לסך 5,000 ₪... משרד עו"ד סלנט ניצל את הסיטואציה... במעמד דנן גבה משרדו של עו"ד סלנט סך 47,075 ₪..."

33.2. בסעיף 30.8 לכתב התביעה טוענת פרנקו:

"2,012,757 ששולמו לנתבעת, בניכוי שכ"ט עו"ד הוצאות המותרים עפ"י חוק, מביאים למצב עובדתי כי עד ליום 05.09.2016 שולם לנתבעת ע"ח התמורה שבהסכם המכר סך 2,003,457 ₪ (במקום 1,981,000 הנקובים בהסכם המכר)".

18. התביעה הסתיימה בפשרה שקיבלה תוקף של פסק דין לפיה על המתלוננת לשלם לקבלן לסילוק מלא וסופי של טענות הצדדים באשר לסוגיית התמורה בגין הדירה סך של 70,000 ₪.

19. המתלוננת בתלונתה טוענת כי אין קשר בין התביעה ובין תשלום שכר הטרחה ושהתביעה עסקה בעניינים אחרים, אולם הנילוניס טוענים כי סוגיית שכר הטרחה נבחנה גם בפסק הדין. הפשרה לטענת הנילוניס מהווה הסכם לטובת צד ג' והמתלוננת מנועה היום מלתבוע שישבו לה את שכ"ט ששילמה לאחר שניתן בעניין פסק דין חלוט.

20. המתלוננת נדרשה על פי תנאי החוזה לחתום על יפויי כוח נוטריוני לטובת הקבלן ובגין כך נגבה שכ"ט ע"י נטריון במשרד כחוק.

21. המתלוננת לא שילמה 4,000 ₪ עבור הוצאות רישום. תשלום זה הועבר ישירות לקבלן ולא לעו"ד.

תשובת המתלוננת:

1. לכל עורך דין בתלונה יש אחריות אישית על מה שהוא עצמו עשה [הערה: המתלוננת לא מפרטת בדיוק מה עשה כל אחד מעורכי הדין באופן אישי אשר מהווה עבירה על כללי האתיקה. מפרטת כי היא שוחחה עם כל אחד מעורכי הדין במשרד סלנט על עניין שכר הטרחה אולם הם התעלמו מפניותיה. ביום 8.1.2015 מי שגבתה מהמתלוננת בפועל את שכ"ט לדבריה זו עו"ד תהילה אוריין].

2. עו"ד פישמן ייצגה את המתלוננת רק במהלך המו"מ.

3. בזמן החתימה על ההסכם עצמו היא לא היתה מיוצגת. לאחר מספר שנים היא שכרה את שירותיה של עו"ד פישמן לייצגה בהליך התביעה אל מול הקבלן.

4. המתלוננת מצרפת מספר התכתבויות מייל בין עו"ד פישמן ובין עו"ד אוריין מהם עולה כי עוד טרם יום 8.1.2015 עו"ד פישמן חדלה לייצג את המתלוננת :

From: Lilia-Gal Fishman-Doron [mailto:lilia.gal@gmail.com]
Sent: Wednesday, January 07, 2015 9:28 PM
To: 'Tehila Orian'
Subject: RE: הסכם מכר: אאורה - פרנקו

תהילה,

רק עכשיו חזרתי מחיפה
עקב נסיבות אישיות ועומס עבודה חריג במשרד, לא אוכל לספל בהסכם המכר המתגבש.
נבר שוחחתי על כך עם רוני.
מחר בבוקר היא תגיע להסכמות עם מנהל השיווק לענין השינויים במפרט הטכני, אותם יש לצרף כנספח להסכם המכר.
היות שהרוכשת אינה מייצגת, כולי תקווה שתפעלו במקצועיות והגינות ותצליחו לשמור גם על האינטרסים שלה.

בברכה,
ליליה.

From: Lilia-Gal Fishman-Doron [mailto:lilia.gal@gmail.com]
Sent: Thursday, January 08, 2015 4:37 PM
To: 'Tehila Orian'
Subject: RE: הסכם מכר: אאורה - פרנקו

תהילה,

1) אני יותר לא מייצגת את רופי, אבל אין לי בעיה לעסות לשאלות.

נספח 4

From: Tehila Orian [mailto:tehil@salanilaw.com]
Sent: Sunday, January 11, 2015 2:11 PM
To: 'Lilia-Gal Fishman-Doron'
Subject: RE: הסכם מכר: אאורה - פרנקו

שלום רב,

בהתאם להודעתך מיום 8.1.15, אינך מייצגת את הקונה.

בכבוד רב,

תהילה אוריין, עו"ד
א סלנט ושות'
רחוב בית עובד 8, תל אביב יפו
טל: 03-5377110
פקס: 03-5377550

5. שכר הטרחה אינו חלק ממחיר הסכם המכר או ממחיר התמורה. מס הרכישה הוא פונקציה של מחיר התמורה ולא ממחיר התמורה בצירוף שכר הטרחה.
6. המתלוננת עומדת על כך כי ביום 8.1.2015 לא נחתם הסכם המכר. היא חתמה עליו ביום 11.1.2015 והקבלן ביום 12.1.2015, ומשכך ההסכם נחתם ביום 12.1.2015.
7. נספח 9 לתגובת הנילונים הנו פנקס שוברים עליו רשום בכתב יד: מאשרת קבלת פנקס השוברים 8.1.2015. המתלוננת טוענת כי זה לא כתב היד שלה.
8. מנסח 9 עולה כי פנקס השוברים הונפק ביום 30.12.2013 שנתיים לפני שהחליטה לרכוש את הדירה ועל כן אין בו כדי להוות ראיה כלשהי.
9. המתלוננת מצרפת כנספח 4 תדפיס חשבון דייר ממנו עולה כי הסכם המכר נחתם ביום 12.1.2015.
10. המתלוננת מצרפת אישור כי החתימה ע"י הנוטריון בוצעה ביום 11.1.2015 (נספח 5 של המתלוננת נספח 13 לתגובת הנילון).
11. טענות הנילונים לחדלות פרעון וחשבון מוגבל מהוות לשון הרע ופגיעה בשמה הטוב של המתלוננת.
12. התביעה שהמתלוננת הגישה היא נגד הקבלן ולא נגד משרד סלנט. הסכם הפרשה אינו מזכיר את סוגיית שכר הטרחה של משרד עו"ד סלנט. צו הפיקוח מגביל את ההוצאות בגין הוצאות הרישום ל- 300 שקלים ואין רלוונטיות האם הקבלן מקבל זאת ישירות או עו"ד הנילונים מקבלים זאת ומעבירים לקבלן. המדובר בסכום שנוגד את החוק.

חו"ד והמלצה:

1. המתלוננת טוענת 3 טענות:
 - א. נגבה ממנה שכ"ט ביתר בניגוד לתיקון לחוק מכר דירות נכנס ביום 10.1.2015 לחוק, שכן גביית שכר הטרחה נעשתה תוך זיוף מועד החתימה על הסכם המכר (ליום 8.1.2015 כאשר בפועל ההסכם נחתם ביום 12.1.2015);
 - ב. נגבה ממנה סך של 4,000 ₪ בניגוד לצו הפיקוח המתיר לגבות 300 ₪ בלבד;
 - ג. היא חתמה על יפויי כוח נוטריוני ללא טעם וללא צורך וזאת על מנת להעשיר את קופת הנילונים ב- 282 ₪.
2. בחירת מועד חתימת הסכם המכר: אין מחלוקת כי נעשה שינוי ידני במועד חתימת המוכרת אולם הנילונים מכחישים כי זה נעשה על ידם. המתלוננת מצידה טוענת כי ההסכם היה בידי הנילונים במועד זה הם או מי מטעמם עשה את השינוי הנ"ל.
3. יש ראיות סותרות לכל אחד מהצדדים לגבי השאלה האם המתלוננת חתמה על ההסכם ביום 8.1.2015:

המתלוננת מצרפת תדפיס חשבון דייר ממנו עולה כי הסכם המכר נחתם ביום 12.1.2015, וכן אישור כי החתימה ע"י הנוטריון בוצעה ביום 11.1.2015.

(נספח 5 של המתלוננת נספח 13 לתגובת הנילון).

הנילונים צרפו פנקס שוברים עליו רשום בכתב יד: מאשרת קבלת פנקס השוברים 8.1.2015. אולם המתלוננת טוענת כי זה לא כתב היד שלה. עוד צרפו העתק החשבונית בגינה שולם שכר הטרחה למשרד בתאריך 8.1.2015.
4. מקובלת עלי טענת הנילונים לפיה לא הגיוני כי ביום 8.1.2015 הסכם המכר לא היה מוכן שכן היתה טיוטה עליה ערכו שינויים בהתאם למו"מ.
5. כמו כן, עולה כאן שאלה משפטית מתי משתכלל מועד החתימה שכן אין מחלוקת שהקבלן חתם מאוחר יותר על ההסכם ולא ברור מהו המועד המדויק בו חתם הקבלן על ההסכם (לטענת המתלוננת זה יום 12.1.2015 והנילונים לא מציינים את המועד לשיטתם).
6. שאלה נוספת שיש לבחון אותה היא לגבי שינוי תאריך החתימה של המוכרת שאין מחלוקת כי הוא שונה אולם לא ידוע על ידי מי ומה המשמעות של השינוי הנ"ל.
7. שאלת ייצוג המתלוננת רק בהליכי המו"מ עד לסמוך ליום החתימה על ההסכם יכול וגם היא רלוונטית לעניין.
8. שאלת רלוונטיות הסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין והאם הוא התייחס גם לשכר הטרחה היא גם שאלה משפטית עובדתית שיש לבחון אותה.
9. המדובר בשאלות אשר לטעמי צריכות להיבחן בבית המשפט לו יש את הכלים לבדוק את הראיות הסותרות ולבחון בנוסף את כל השאלות אשר פירטתי לעיל בנושא זה.
10. משכך **אני ממליצה לגנוז טענה זו**. במידה ותפנה אלינו בשנית עם ממצאים שיפוטניים בעניין זה אשר יטילו דופי במי מהנילונים נבחן טענה זו בשנית.
11. גבייה בניגוד לצו הפיקוח: המתלוננת שילמה בגין השתתפות בהוצאות רישום 4,000 ₪ כאשר צו הפיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (קביעת מחיר מרבי לשירותי נותן שירות בהעדר רישום זכויות בפנקסי המקרקעין), תש"ס-1999 מאפשר לגבות בגין הוצאות רישום עבור העברת זכויות סך של 300 שקלים בלבד.
12. הנילונים מציינים כי תשלום זה שולם ישירות לקבלן ולא לעורך הדין. המתלוננת מאידך טוענת כי סכום זה לאחר מכן מועבר לעורכי הדין ויתירה מכך, אסור היה לנילונים לרשום סכום זה במסגרת הסכם המכר מאחר והסכום מנוגד להוראות צו הפיקוח.
13. אני סבורה כי אכן לא ניתן לגבות בגין רישום העברת הזכויות מעל ל 300 שקלים. אולם המתלוננת לא הוכיחה כי סכום זה הגיע לידי עורכי הדין הנילונים.
14. משכך **יש לטעמי לגנוז טענה זו תוך רישום הערה לנילונים** כי עליהם לשנות את לשון הסכם המכר באופן שיעלה בקנה אחד עם צו הפיקוח.
15. תשלום סך של 282 ₪ בגין חתימה על יפויי כוח נוטריוני: המתלוננת טוענת כי סכום זה מטרתו להעשיר את קופת משרד הנילונים. המתלוננת לא הוכיחה כי תשלום זה מיותר ולא נחוץ בהסכמי מכר ובכל מקרה המדובר בסך של 282 שקלים, סכום נמוך **המהווה זוטי דברים בנסיבות העניין**. אשר על כן, **מוצע לגנוז התלונה על כל חלקיה**.

ל/15/1246 דוביצקי אבי רועי נגד עו"ד דוק אסף	230/18
<u>טענות המתלון:</u> 1. הנילון, באמצעות שם משתמש פיקטיבי בפייסבוק, שכר את שירותיו של צד שלישי להחדיר למתלון תוכנת ריגול למחשב. 2. המתלון מבסס תלונה זו על תצהיר שהגיש אותו צד שלישי במסגרת הליך אזרחי שהמתלון מנהל נגד אותו צד שלישי בארצות הברית. 3. המתלון טוען, כי הוא הגיש תלונה למשטרת-ישראל בגין מעשיו של הנילון. <u>תגובת הנילון</u> מדובר בגיבוב של שקרים ורדיפה של המתלון אחריו, אשר אין להם שוב בסיס. <u>תשובת המתלון</u> חוזר על האמור בתלונה ומצרף מסמך הנחזה להיות פס"ד שהתקבל בארה"ב נגד אותו צד שלישי. <u>חוות דעת והנחיות למזכירות ועדת האתיקה</u> <u>לגנוז את התלונה</u> בין המתלון לנילון מתנהלים יחסים מרים של תלונות והתכתבויות קשות על רקע כך שהמתלון רואה עצמו כ"צייד פדופילים" אשר פועל נגד הנילון שמייצג, לשיטתו, פדופילים. אעיר, כי חלק ממעשיו של הנילון הם אכן בעייתיים מאוד ואף מקימים עבירה משמעתית כפי שהדבר בא לידי ביטוי ב- ת/1290/2014 ו- ת/1342/2014. עם זאת, במקרה דנן, אין לנו תצהיר כדין של אותו צד שלישי, אשר חי בחו"ל (דבר המקשה על ניהול קובלנה משמעתית) ותצהירו של המתלון מהווה לכל היותר עדות מפי השמועה נעדרת כל משקל ראיתי ממשי.	
בנוסף, המתלון טוען, כי הגיש תלונה למשטרה בנושא (אני מקווה שלמשטרת ישראל ולא בארה"ב) ולכן יש מקום לגנוז את התלונה ולהנחות את המתלון להגיש את התלונה מחדש לאחר סיום החקירה הפלילית ובכפוף לממצאיה כמפורט מטה. יש לציין, כי המסמך שצורף על-ידי המתלון ביום 28/02/16 הנחזה להיות פס"ד שהתקבלה לכאורה בארצות הברית, אינו מאומת כדין וממילא לא ניתן להבין הימנו דבר. כך או אחרת, אין באותו פס"ד לכאורה כדי לשנות מחוות דעתי. לפיכך, ממליץ על גניזת התיק.	

231/18	ת/300/12 חדאד עופר נגד עו"ד בר לב שמעון
	טענות המתלונן: 1. המתלונן שכר את שירותיו של הנילון על מנת שייצגו בתביעת חלקו בירושה ושילם לנילון סך התחלתי של 6600 ₪. 2. המתלונן סבר כי הנילון פועל בתיק אך לאחר זמן מה הוא החל לראות כי הנילון מתחמק ומנסה למשוך את המתלונן (יש לציין כי המתלונן לא טוען כי הקשר עם הנילון אבד). 3. לאחר זמן מה הודיע לו הנילון כי הוא אכן לא טיפל בתיק אך הוא ביקש ממנו הזדמנות מאחר והיו לנילון דברים אישיים שמנעו ממנו לטפל. המתלונן השיב כי הוא לא מעוניין והוא מבקש את כספו בחזרה, על אף ניסיונות השכנוע מצד הנילון. 4. בסופו של יום המתלונן הגיע למשרדו של הנילון כדי לקבל את כספו בחזרה ואת המסמכים שהכין הנילון עבורו. לאחר עיון במסמכים התברר למתלונן לטענתו כי הנילון לקח כתב תביעה מתיק אחר ורק שינה את השמות (צרף את עותק המסמך המדובר לתלונה). 5. המתלונן גם צרף אישור של הנילון כי הוא ישיב למתלונן את כספו בשני תשלומים. תשובת הנילון לא נתקבלה חו"ד והמלצה: עיקרה של התלונה בסכסוך שכ"ט הנובע מרשלנות מקצועית של הנילון. הנילון הכין כתב בי-דין (אשר נכתב בצורה רשלנית) והיה מצוי בקשר עם המתלונן לאורך כל התקופה, כך שלא ניתן לומר כי המדובר בזניחת טיפול. יתרה מזו, הנילון אף אישר בכתב למתלונן כי הוא ישיב לו את כספו והמתלונן לא הלן על כך שהנילון לא עמד בסיכום הדברים הנ"ל. לאור האמור, מציע לגנוז את התלונה ולהפנות את המתלונן לערכאה אזרחית אם רצונו בכך.
232/18	ת/351/12 גולשי חיים נגד עו"ד דגן דוד
	טענות המתלונן: הנילון שהינו בן משפחתו מקרבה רחוקה מנסה לנשלו מהיותו אפוטרופוס שמונה על ידי בית המשפט לדודתו שהינה חולת דימנציה ותשושת נפש ערירית, שכן כל רצונו לשים ידו על נכסיה, ולשם כך הוא החתים אותה על תצהיר שיקרי המבטל תצהירים קודמים שממנים את המתלונן לשמש כאפוטרופוס. תגובת הנילון: שולל טענות אלו ומוסר שתצהירו נחתם בזמן אמת ועל דעתה של החסויה ותומך טענתו בכך שאומרת שחתמה על כך העצמה ומזהה חתימתה בהקלטות שהוקלטו על ידי המתלונן עצמו. חו"ד והמלצה: עסקינן בסכסוך משפחתי שנסוב על רכוש של חסויה ערירית, כאשר השאלה האתית הינה האם נחתמו תצהירי שקר על ידי הנילון. מחומר הבירור עולה שהחסויה אכן חתמה על התצהיר (אישרה בהקלטה שאכן נכחה במועד החתימה וזוהי חתימתה). לאור כך ולאור העובדה שמדובר בלא יותר מסכסוך משפחתי אודות קבלת אפוטרופסות - המלצתי הינה גניזת התלונה.
233/18	ת/1873/12 נוריאל משה נגד עו"ד סעדיה שמואל
	טענות המתלונן: 1. ביהמ"ש פסק שישולמו לו 220,000 ₪. במקביל עבר למסגרת טיפולית של בית אבות, והנילון הציע שישמור לו על הכסף, ובכל חודש יעביר לו סך של 5,000 ₪, הסדר זה נראה לו תמוה, אך לדבריו הבליג לאור חובו המוסרי לנילון כמי שעזר לו. 2. בינואר 2012 נודע לו שלא נכנס כסף לחשבונו עבור אותו החודש, והתברר שהנילון עצר את התשלומים החודשיים ללא כל סיבה. הוא התחנן בפני הנילון שיעביר לו כסף, אך לשווא. 3. נוכח האמור במשך שנה הוא עובר סיוט מתמשך. סך הכל עד כה הועברו לו 102,000 ₪, ונותרו 118,500 ₪ לתשלום. תגובת הנילון: 1. בנובמבר 2012 העביר דרישה למתלונן לשלם את חוב שכר טרחתו וכן פיצוי בגין לשון הרע כלפיו. בעקבות דרישה זו מיהר המתלונן והגיש תלונה.

2. בכוונתו לתבוע את המתלון, ולפיכך מבקש שהלשכה תמתין עד להכרעה שיפוטית. 3. צרף מסמך מהמתלון מ-2.9.12, בו כתב שכל פעילות הנילון מול הבנקים נעשית לשביעות רצונו. <u>תשובת המתלון:</u> טענת הנילון בנוגע לשכ"ט התעוררה 3 שנים לאחר מעשה, והוא חתם על המסמך שצורף לתגובת הנילון רק בגלל "תרגיל" שעשה לו הנילון. <u>תגובות נוספות מטעם הנילון:</u> 1. בינואר 2013 הוא הגיש תביעה נגד המתלון, ובהסכמת המתלון ניתן פס"ד שחייב אותו בתשלום שכ"ט ואישר לנילון לזקוף כספים של המתלון הנמצאים בחשבונות נאמנות של הנילון. 2. למרות האמור, הנילון חזר בו מהסכמתו וביקש לשנות את פסה"ד, ובהמשך לאחר הליך גישור הושג הסכם פשרה נוסף שקיבל גם הוא תוקף פס"ד, בו סוכם כי סך של 60,000 ₪ שנותרו בחשבונות יועברו לנילון ו-20,000 ₪ יועברו למתלון, והיתרה ככל שתהא תוחזר למתלון. 3. הגישור בין הצדדים לעיל התקיים בפני יו"ר ועדת שכ"ט ארצית, וההסכם במסגרת הגישור סיים את כלל ההליכים, והמתלון חזר בו מטענותיו. במרץ 2014, בתום הליך הגישור, שלח המתלון פנייה ללשכה, ובה ביקש לחזור בו מתלונתו, ומאשר כי קיבל את כל הכספים שמגיעים לו. 4. מעבר לכך צרף אסמכתאות רבות, לפיהן המתלון אישר לו לאורך השנים - בהתייחס לתיקים הרבים שהנילון ניהל עבורו - לקזז שכ"ט מהכספים שייפסקו לו במסגרת ההליכים המשפטיים. <u>חוו"ד והמלצה:</u> מחומר הבירור עולה כי המתלון הלין לראשונה אודות הסדר התשלומים עם הנילון עם הגשת התלונה בנובמבר 2012 (הנילון גם צרף מסמך, לפיו בספטמבר 2012 ציין המתלון שאופן ניהול הכספים שלו ע"י הנילון הוא לשביעות רצונו). הנילון צירף אסמכתאות רבות לכך שהמתלון אישר לו לאורך השנים לקזז שכ"ט מהכספים שייפסקו לו במסגרת ההליכים המשפטיים. בהמשך לאמור, בינואר 2013 הוגשה התביעה לתשלום שכ"ט ע"י הנילון. משכך, בהתאם לסעיף 88 לחוק לשכת עו"ד, הייתה לנילון זכות לעכב את שכ"ט המקוזז בתקופת הביניים בין נוב' 2012 לבין ינואר 2013. זאת ועוד: במרץ 2014 הושג הסכם פשרה שקיבל תוקף של פס"ד, שקבע שאכן המתלון היה חב שכ"ט בסך של 60,000 ₪. לאור האמור לעיל, עסקינן בסכסוך שכ"ט ללא היבט של עבירה אתית בהתנהלות הנילון, ומשכך המלצתי היא לגנוז את התלונה.	
ת/14/1744 בקשייב סופיה נגד עו"ד קיל הלנה <u>טענות המתלוננת:</u> הנילונה גבתה ממנה 3500 ₪ בגין טיפול בתיק הגירושים מבעלה, אך לאחר מכן נעלמה וזנחה את הטיפול בתיק. בדיעבד גילתה המתלוננת שלא נפתח כל תיק בביהמ"ש בעניינה. תשובת הנילונה לא נתקבלה (נמצאת במאסר ארוך) <u>חוו"ד והמלצה:</u> בשל הרחקתה לצמיתות מהלשכה, מוצע לסיים הטיפול בתלונה בהתאם לנוהל הוועדה לעניין זה.	234/18
ת/12/84 חדוה חן נגד עו"ד יהודאי ראובן <u>טענות המתלוננת:</u> מסרה לנילון בשנת 2011 חומר משפטי כדי שיגיש עבורה תביעה. ביקשה פעמים רבות לראות אסמכתא להגשת התביעה, אולם הנילון נתן לה תשובות בעל פה והיא אינה יודעת האם הוגשה התביעה או לא. מנסה מזה שלושה חדשים לאתר את הנילון במשרדים בהם ישב בראשון לציון והיא לא יודעת מה עלה בגורל החומר הרפואי והתיק שבידי הנילון. זקוקה לחומר באופן דחוף אך לא ניתן לאתר את הנילון. תגובת הנילון לא התקבלה. **המתלוננת התבקשה לצרף את הסכם שכר הטרחה, אך חרף תזכורת בנושא היא לא השיבה לוועדה. <u>חוו"ד והמלצה:</u> המתלוננת לא צירפה כל מסמך לתמיכה בתלונה ולא השיבה לפניות הוועדה בעניין. לפיכך, אין בתיק תשתית ראייתית מינימלית להעמדה לדין ויש לגנוז אותה מאחר שהמתלוננת זנחה את תלונתה.	235/18

ת/440/12 נוב אורי נגד עוה"ד אבידע רמי וליאור רוב	236/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. המתלונן ואחרים הפקידו כספים במסגרת בניית בית פרטי בהרחבה, בכפוף לחוזה פיתוח עם אגודה שיתופית מושב תרום המיוצגת על ידי הנילון 1, כאשר הנילונים שימשו נאמנים בפרויקט. 2. הנילונים לא דיווחו לרוכשים (שהמתלונן עומד בראשם) על התקדמות הפרויקט ועל משיכת כספים למרות בקשותיהם החוזרות ונשנות. בין היתר עולה חשש לכך שהכספים אינם מנוהלים כראוי. 3. בין חלק מהמתלוננים לבין המושב קיימים הליכים משפטיים המתנהלים ב 2 תיקים נפרדים. <u>תגובת הנילון 1:</u> 1. הכספים בחשבון הנאמנות שייכים למושב תרום ומטרתם להבטיח את התשלום לקבלני ביצוע התשתיות ולנותני השירותים בנוגע להרחבה, לאחר אישור המושב והמפקח מטעמו. 2. המתלוננים אינם צד להסכם שבין האגודה לבין קבלני הביצוע. הנילון 1 אינו נאמן של המתלוננים ואין לו חובת נאמנות כלפיהם. 3. כל אחד מהמתלוננים התחייב לשלם לאגודה סכום קצוב ומוגדר עבור התשתיות, אין בהסכם זכר לקיומו של חשבון נאמנות ואין התחייבות לתת להם דיווח בנוגע לחשבון נאמנות השייך לאגודה. <u>תגובת הנילון 2:</u> מצטרף לתגובת הנילון 1 ומוסיף כי מדובר בחשבון נאמנות אליו הועברו כספים עבור עבודות פיתוח כאשר האגודה התחייבה בפני המועצה האזורית מטה יהודה לביצוע העבודות והיא הנהנית בחשבון הנאמנות. נאמנים מלבדו הם ב"כ האגודה נילון 1, ויו"ר האגודה. <u>חוו"ד והמלצה:</u> חומר הבירור מעלה כי אגודת מושב תרום היא הנהנית בחשבון הנאמנות, ולא המתלוננים. לנאמנים - הנילונים ויו"ר האגודה - זכות חתימה משותפת ואיש מהם לא הורשה לפעול לבדו בחשבון. בין הצדדים התנהל הליך משפטי ביחס לחשבון נאמנות ונקבע כי המתלוננים קיבלו מידע על הכספים ששולמו. נראה שמדובר בסכסוך עסקי-מסחרי, ללא היבט אתי, ועל כן ממליץ לגנוז התלונה.	
ת/609/12 ועד הבית רח' הס נגד עו"ד חזידה מישל מיכל	237/18
<u>טענות המתלוננים:</u> מלינים על כך שהנילונה לא ביצע בעבורם העברת הנכסים לרישום בטאבו וזנחה הטיפול בהם. <u>תגובת הנילונה:</u> מתארת הליך ממושך - קיבלה יפוי כוח מהחברת הקבלנית, ביטלה עיקולים של מע"מ ומס הכנסה על נכס המתלונן בשיתוף עם משרד עורכי הדין של הקבלן, מטפלת בהסרת עיקולים של מס שבח ולהקטין את סכומי המס שלא שולמו במועד, וכן עובדת על השגת האישורים לרישום הבעלות בטאבו. <u>תשובת המתלונן:</u> מודה כי הוא זה שניתק קשרים עם הנילונה חרף מאמציה להשיגו שכן הגיש תלונה ללשכת עורכי הדין. <u>חוו"ד והמלצה:</u> מחומר הבירור שפורט לעיל לא עולה חשש לביצועה של עבירה אתית. לפיכך, ממליץ לגנוז את התלונה.	
ל/1930/12 לוי בני עו"ד זילברמן מיכאלה	238/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. המתלונן נתן לנילונה הלוואה בסך 120,000 ₪ ו-70,000 דולר. הנילונה ערכה את הסכם ההלוואה, ועל פיו המתלונן יהיה זכאי למחצית מהכנסות נכס מסויים, כל עוד ההלוואה טרם נפרעה, בנוסף לריבית על ההלוואה. 2. חרף ההוראות הברורות של הסכם ההלוואה, הנילונה לא שילמה עד היום ולו שקל בודד בגין ההכנסות המובטחות בהתאם להסכם ההלוואה. כמו כן, הנילונה לא עדכנה את המתלונן בדבר השכרת הנכס או בדבר ניסיונה למכור את הנכס (על מנת להשיב את כספי ההלוואה). 3. לאחר שניתנה חוות דעת שמאית לנכס ביוזמתה של הנילונה, נתגלה למתלונן כי בנכס ישנם שוכרים, וכי הוא אינו מיועד למגורים. כמו כן, הנילונה הורשעה בבנייה וחלוקת הנכס בניגוד לדין (המתלונן אינו מצרף פסק דין או ראיה אחרת לטענתו זו).	

4. הנילונה הפרה את חובת הנאמנות כלפיו כעורכת דינו, כאשר התקשרה עימו בהסכם הלוואה בעודה מתפקדת כעורכת הדין שלו. אפילו בכתב ההגנה שהגישה במסגרת ההליך המשפטי ביניהם, מודה הנילונה כי היא שימשה עורכת דינו וכי המתלונן סמך עליה שתעשה את המקסימום לטובת הנכס (עם זאת המתלונן לא מצרף עותק מכתב ההגנה לתלונתו).

5. הנילונה הייתה עורכת דינו גם לפני ההלוואה, משטיפלה בצוואת אמו המנוחה ובמקרים אחרים.

תגובת הנילונה:

1. בינה לבין המתלונן מתנהלים הליכים משפטיים, כאשר המתלונן הגיש תביעה כספית כנגדה. העובדה שהתלונה מוגשת 4 שנים לאחר הגשת התביעה, מצביעה על כך שאין בה ממש וכל מטרתו הינה להפחיד אותה, שכן אם התלונה הייתה אמיתית - היה ממתין להכרעה במחלוקות ביניהם.
2. ההלוואה נועדה להשבת נכס מקרקעין שרכשה מכספה הפרטי. מעולם לא הייתה עסקת שותפות בנכס, כפי שהמתלונן מציג, אלא שיתוף ברווחים מהתשואה שתתקבל לאחר השבת הנכס. כמו כן, הציעה מפורשות למתלונן כי ייקח עורך דין מטעמו מול ההתקשרות עימה, אך הוא נמנע מכך.
3. לגיטימי שתפנה לאדם שהיא מכירה, כגון לקוח, על מנת ללוות ממנו כספים. אלא שהמתלונן הפר את הסכם הלוואה משהפסיק להעביר לה כספים, כאשר מנגד טרם הגיע המועד לפירעון ההלוואה. מבקשת להמתין להכרעה סופית בפס"ד בטרם בירור התלונה.

תשובת המתלונן:

1. פנה לנילונה במשך חודשים רבים בטרם הגשת התביעה על מנת לנסות ולהסדיר את העניין הכספי ביניהם טרם פנייה ללשכה.
2. היה הלקוח שלה בתקופה הרלוונטית להלוואה, אולם מודה כי לא היה מיוצג בהסכם ביניהם.
3. הנילונה הפרה את הסכם הלוואה בעודו לקוח שלה, לא פתחה חשבון נאמנות על שמו וערבבה את כספיה האישיים עם הכספים שהיו אמורים להיות שלו.
4. הנילונה הקפידה כי כל מסמכי העסקה יישמרו אצלה, ועל אף התחייבותה לפתוח חשבון נאמנות ניהלה את כל הכספים מול המתלונן במזומן, והתעלמה מהתחייבותיה על פי הסכם הלוואה.
5. מעלה גם טענות הקשורות למחלוקת הכספית המתבררת בבימ"ש, לרבות הטענה כי לא הועברו לידיו מחצית מהכנסות הנכס, אי רישום משכון לטובת המתלונן בגין הלוואה, אי העברת שטר חוב לפי ההסכם, העברה לנילונה של סכומי כסף גבוהים יותר ממה שהצהירה, וכדומה.

תגובה נוספת מטעם הנילונה:

לא שימשה כעורכת דינו של המתלונן בכל עניין הקשור לעסקה המסחרית המשותפת ביניהם. במועד בו עניינה את המתלונן בעסקה המסחרית המדוברת (הסכם הלוואה), ובמועד שבו חתמו הנילונה והמתלונן על הסכם הלוואה, הסתיים הטיפול המשפטי וכל שנותר הוא חשבון נאמנות שטרם נסגר, מה שהופך את המתלונן, לטענת הנילונה, ללקוח באופן פורמלי בלבד.

חוו"ד והמלצה:

עיקר התלונה עוסק בטענות כלפי הנילונה בפן האזרחי-עסקי, וההיבט האתי מתמצה בשאלה האם הנילונה התקשרה בהסכם עסקי עם המתלונן בעת ששימש לקוח שלה. בהקשר זה המתלונן סותר את עצמו בתלונתו כאשר מצד אחד טוען כי הנילונה אכן ייצגה אותו בהסכם, והיא החזיקה בכל המסמכים הרלוונטיים אליו, ומצד שני טוען כי לא היה מיוצג כלל בעסקה.

הנילונה מנגד טוענת כי היא הבהירה למתלונן במפורש בתחילת המו"מ ביניהם, שהוא יכול לשכור עורך דין מטעמו, אך זה סירב ואמר לנילונה כי הוא סומך עליה. הנילונה גם מכחישה את העובדה שהיא הייתה באת כוחו במועד ההתקשרות ביניהם.

בפסק הדין האזרחי צויין כי הנילונה הייתה פרקליטתו של המתלונן בעבר, אולם לא ניתן לומר בוודאות שהכוונה הייתה לתקופה הקודמת להסכם הלוואה. מעבר לכך, לא ניתנה קביעה שיפוטית נוספת ביחס למערכת היחסים שבין המתלונן לנילונה.

המתלונן טוען עוד כי נגד הנילונה הוגש כתב אישום בבימ"ש לעניינים מקומיים באשר לפינוי נכס. עם זאת, המתלונן גם מציין בעצמו כי בהליך המשפטי האמור בבימ"ש לעניינים מקומיים הגיעו הצדדים להסכם פשרה ומכאן, כי הנילונה לא הורשעה בעקבות הליך זה.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי יש להעדיף את גרסתו של המתלונן על פני זו של הנילונה, ולא הוכח על ידו כי הנילונה הייתה עורכת הדין שלו גם בזמן הסכם הלוואה.

לפיכך, **מציע לגנוז.**

ת/1225/12 חדד מרדכי נגד עו"ד פאר יוסי	239/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. המתלונן ירש משק חקלאי שהותיר אחריו אביו המנוח ונמכר על ידי מנהל העיזבון, דודו של המתלונן. לפני כשנתיים פנה לנילון שייצגו בעניין מכירת המשק אך האחרון לא מילא תפקידו כפי שהבטיח, והוא גילה כי הנילון הסכים למכירת המשק מבלי לערבו ומבלי לקבל אישור על המחיר. משפנה לנילון לקבלת המסמכים שקשורים למכירת המשק, דיבר אליו הנילון בזלזול וניסה להתנער ממנו. 2. כמו כן, בבניית כביש 6 הובטח פיצוי לכל בעל משק שהשתמשו בקרקע שלו לצורך בניית הכביש, והנילון הסכים על חצי מהפיצוי לקונים של המשק בעוד שהפיצוי הגיע למתלונן ולנילון לא היתה כל זכות לסגור עבורו עסקה שכזו. 3. טוען כי לא קיבל באופן צודק את יתרת המכר שבקרו הנאמנות המנוהלת על ידי עורכי דין אחרים, וכי הנילון היה צריך להגיש תביעה נגד מנהל העיזבון כדי לזרז את תהליך שחרור הכסף אך לא עשה זאת, ועוד דרש ממנו שכר טרחה. 4. בנוסף, הנילון ייחס לו דברים שלא אמר ובדיעבד גילה כי הטיפול של הנילון היה לקוי והודיע לנילון שלא מוכן לעבוד איתו יותר. <u>תגובת הנילון:</u> 1. מציין כי העניין נדון בבית משפט וממתין להחלטה. 2. הוא ייצג את כל היורשים אלא שהמכירה התבצעה באמצעות מנהל העיזבון, שאותו הוא לא מייצג. הכסף ממכירת המגרש הועבר לחשבון נאמנות. 3. מתוך הכספים הועברו לחשבון פיקדונות של הנילון סך של 375,000 ₪, ומאלו נרכשה דירה ליורש אריה חדד על פי בחירתו ובקשתו בסך של 240,000 ₪, ושולמו הוצאות נוספות למתווך לשמאי וכו'. יתרת הסכום הועברה ליורשים האחרים ושולמו הוצאות של המתלונן, הוצאות תיווך ושמאות ואף כספים ע"ח שמתוכם הועברו למתלונן סך של 12,000 ₪ שאותם סירב לקבל. 4. הוא ממתין לרישום המשק על שם היורשים והמשך תשלומים שחלים על המוכרים ועל המתלונן להמתין כמו שאר היורשים לתוצאות פעילות עורכי הדין בתיק. <u>תשובת המתלונן:</u> 1. הנילון כן היה מעורב במכירת המשק. 2. מכחיש כי סירב לקבל סכום של 12,000 ₪ - לא רצה לקבל 2,000 ₪ אלא רצה לקבל סכום גבוה יותר, בשווה ליורשים האחרים. 3. הנילון חילק את הכספים באופן לא שווה בעודו ממשיך להשתמש בסירוב המתלונן כדי להצדיק את אי נתינת הכספים בכלל. 4. הנילון יכול היה לתבוע את מנהל העיזבון כי לזרז את ההליך אך לא עשה דבר וכעת טוען כי יש לחכות לתוצאות ההליך. <u>חו"ד והמלצה:</u> מדובר בטענות שמתייחסות להליך אזרחי בו מעורב המתלונן (מינוי כונס נכסים לנכסי העיזבון) והנילון כבר אינו חלק מההליך הזה ולא החזיק בידיו את כספי הנאמנות. המחלוקת בנוגע לחלוקת הכספים נתונה להכרעת ביהמ"ש האזרחי. לכן מוצע לגנוז את התלונה ובמידה שייקבעו בפסה"ד ממצאים לחובת הנילון, ניתן יהיה לחדשה.	
ל/1619/15 אלרועי נדב נגד עו"ד ויניצקי מוטי	240/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. הנילון הגיש בקשה לפתוח בהליכי פש"ר לבימ"ש מחוזי בטרם פנה למתלונן בניסיון ליישב את הסכסוך בדרכי שלום, בניגוד לכללי האתיקה. 2. כמו כן, הנילון נתון בניגוד עניינים: מייצג באופן קבוע אדם בשם אחמד סלמה, שחב חוב לחברה המצוייה בבעלות של המתלונן, מכוח פסק דין. הנילון פתח בהליכי פש"ר והוצל"פ כנגד המתלונן והחברה שבבעלותו, על מנת לנסות ולעקל את הכספים המגיעים לאותה חברה מכוח אותו פסק דין וכך למנוע את ניסיונות הגבייה מלקוחו הקבוע, מר סלמה (המתלונן לא מצרף הוכחות לטענתו זו)	

תגובת הנילון: 1. המתלונן עושה שימוש בוועדת האתיקה כדי להלך אימים על הנילון, ומסתיר מידע חשוב מאחר שאינו נוקב בשמות תיקים רבים נוספים אליהם המתלונן קשור. 2. ביחס לטענה כי הנילון לא ניסה ליישב את הסכסוך בדרכי שלום - טוען כי המתלונן שוכח לציין שניתן כנגדו פסק בוררות שבגיניו נוצר חוב למרשו של הנילון, בסך למעלה מ-4.5 מיליון ₪. עקב אי פרעון החוב במשך חודשים רבים, פתח מרשו של הנילון תיק הוצל"פ כנגדו וכנגד חייבים נוספים. 3. מפרט אודות מעשי המרמה וההונאה לכאורה של המתלונן כלפי מרשו של הנילון, כאשר הלה ניסה למכור קרקעות שאינן נמצאות כלל בבעלותו. 4. ייצג את הזוכה בפסק הדין שפסק לטובת לקוחו האחד 4.5 מיליון ₪ וגם את מר סלאמה שהיה חייב לאחת החברות של המתלונן סך של כ-2.7 מיליון ₪ לאחר שהלקוחות הגיעו להסכם ביניהם, שימנע מצב בו החברה האמורה תקבל לידיה כספים שעה שהיא חייבת סכומי כסף עצומים. ההסכמה האמורה קיבלה את אישור בימ"ש המחוזי, ומשכך אין כל ניגוד עניינים בייצוג לקוח שפרע את חובו לעומת לקוח שנפרע מחובו. תשובת המתלונן לא נתקבלה חו"ד והמלצה: התלונה עוסקת לכאורה בעבירה על כלל 31 לכללים וכן חשש לניגוד עניינים. אלא שהמתלונן ידע על פסק הדין וכי עליו לשלם כספים מכוחו ועל כן, במקרה זה, מימוש פסק הדין לא הגיע בהפתעה למתלונן, כך שקיומו של כלל 31 מתייתר בעניין זה. כמו כן, הנילון ציין כי ההסכמה שבין לקוחותיו קיבלה את אישור בימ"ש, והמתלונן לא טרח להשיב לתשובותיו של הנילון. על כן יש לגנוז את התלונה.	241/18
ת/934/11 ילזו גלית נגד עו"ד לוי ברון אורלי טענות המתלוננת: 1. הנילונה ייצגה את בעלה לשעבר של המתלוננת בהליך הגירושין שמתנהל ביניהם. 2. טוענת כי הנילונה פגעה פגיעה חמורה בפרטיותה והעבירה מסמכים ומידע מהתיק שלהם לידיעת שכנה שלה, כנגדה ביקשה המתלוננת צו למניעת הטרדה מאיימת. כך, בדיון שהתקיים בצו למניעת הטרדה מאיימת הציגה השכנה בדיקת פולליגרף ומסמכים נוספים מתיק הגירושין. 3. כמו כן, הנילונה הגישה בר"ע על ההחלטה בשם אותה שכנה, אליה צרפה את בדיקת הפולליגרף שהיה חלק מתיק שהתנהל בדלתיים סגורות. תגובת הנילונה: 1. מכחישה שעשתה שימוש במסמך החסוי והעבירה אותו לצד שלישי. 2. מדובר בניסיון לחבל בטיפול המקצועי והאמין שנותנת למרשה וכן מדובר בהפעלת לחץ פסול וניסיון להתערב בהליכים משפטיים. תשובת המתלוננת: 1. בבר"ע הודתה הנילונה שהשכנה אוזזה בידה את בדיקת הפולליגרף של המתלוננת והגרש שלה. 2. הנילונה מעולם לא הכחישה העברת החומר ולא מנעה מאותה שכנה לעשות שימוש במסמך אלא מעודדת ומגבה את השימוש במסמכים. 3. ביום 5.7.11 הגישה תביעה כספית בגין פגיעה בפרטיות כנגד הגרוש שלה וההליך עדיין מתנהל. תגובת נוספת מטעם הנילונה: 1. המתלוננת יודעת היטב שהיא מעולם לא מסרה את בדיקת הפולליגרף, ולכן הגישה את התביעה האזרחית כנגד הגרוש בלב (מצרפת את כתב התביעה ופסק הדין). 2. מרגע שתוצאות הבדיקה הגיעו לידי השכנה באמצעות הגרוש - הן אינן חסויות עוד, וממילא השימוש בהן המסגרת הליך הערעור היה מחויב המציאות ולא היווה פגיעה כלשהי במתלוננת. חו"ד והמלצה: המתלוננת נסמכת על כתב התביעה שהגישה נגד הגרוש שלה, במסגרתו טענה כי הוא זה שמסר לשכנה את המסמך החסוי ובכך למעשה עבר על חוק הגנת הפרטיות. מעבר לכך, המתלוננת לא צרפה לתלונתה ראיות לכך שהנילונה עצמה היא זו שהעבירה את המסמך לשכנה לקוחתה. בהיעדר תשתית ראייתית ושעה שתגובת הנילונה סתרה את טענת המתלוננת - יש לגנוז את התלונה.	

ל/498/17 זלמונוב רומה נגד עו"ד אוסלקה אסף	242/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. המתלונן פנה אל הנילון על מנת שייצג אותו מול ביטוח לאומי וחברת הביטוח של מקום העבודה. 2. לדבריו, שילם לנילון 20% מהתשלום שקיבל מביטוח לאומי למרות שהוא לא התלווה אליו לוועדות. 3. כמו כן, שילם עבור פתיחת תיק בבית המשפט, והנילון הציג בפניו מצג שאכן נפתח תיק, אולם להפתעתו גילה שלא נפתח תיק כאמור, וחמור מכך - שתביעתו התיישנה. 4. צרף חשבונית מיום 14.6.15 בסך של 3,500 ₪ עבור שכר טרחה, וכן חשבונית מיום 14.6.2015 בסך של 655 ₪ בגין הוצאות. <u>תגובת הנילון:</u> 1. ייצג את המתלונן במסגרת תביעת תאונת עבודה בביטוח לאומי. המל"ל הכיר במתלונן כנפגע עבודה, קבע שיעור נכות ופיצה את המתלונן. המתלונן שילם שכ"ט לנילון. 2. הנילון לא התלווה אל המתלונן לוועדות בביטוח לאומי. 3. המתלונן טען כי יש החמרה במצבו, ולצורך בחינת האפשרות להגשת תביעה התבקש המתלונן להביא חוות דעת אורטופדית. 4. בשיחה עם האורטופד (כאשר המתלונן היה אצלו) הוסבר לנילון כי אין כל היתכנות לחוות דעת בנוגע להחמרה. לאור העדר מסמכים רפואיים התומכים בהחמרה הנילון המליץ שלא להגיש תביעה כאמור. 5. הנילון לא אמר למתלונן כי התביעה לבית המשפט הוגשה אלא רק התביעה למל"ל הוגשה. 6. השיחות שהמתלונן מתכוון אליהן בתלונתו בנוגע לדיונים מתייחסים לדיונים במל"ל ולא בבית המשפט. <u>תשובת המתלונן:</u> 1. את כל הפניות למל"ל המתלונן עשה לבדו ולא ברור על מה קיבל הנילון שכ"ט. 2. הנילון קיבל בנוסף תשלום עבור פתיחת תיק בית משפט. החשבונית צורפה לתלונה. 3. יש למתלונן עדים, שבמועד בו הנילון קיבל כסף, שמעו שהמדובר בתביעה בבית המשפט. 4. במועד בו הוא לקח מהנילון את התיק על מסמכיו, הנילון החזיר לו את הכסף עבור פתיחת התיק בבית המשפט. <u>חו"ד והמלצה:</u> המתלונן טוען כי הנילון קיבל שכ"ט עבור התביעה במל"ל בזמן שהנילון לא התלווה אליו לדיונים במל"ל והמתלונן ביצע את כל הפניות למל"ל בעצמו. לפיכך, המדובר במחלוקת שכ"ט אזרחית ללא היבט אתי, ובאפשרות המתלונן לפנות לבית המשפט שיכמת את עבודת הנילון ויפסוק מהו שכר הטרחה הראוי. לעניין הטענה כי הנילון היה אמור להגיש תביעה לבית המשפט - יכול והחשבונית בגין הסך של 655 ₪ ששולמו בגין הוצאות אכן היו עבור פתיחת תיק בבית המשפט. יחד עם זאת, גרסתו של הנילון לפיה לא היה ניתן להוכיח החמרה במצב הרפואי באמצעות מסמכים רפואיים מתאימים, ועל כן לא הוגשה לבסוף התביעה הינה סבירה ואף מתיישבת עם העובדה שהנילון השיב כספים אלו למתלונן. לגבי הטענה כי התביעה התיישנה - זו טענה כללית ללא פירוט המידע הנדרש בעניין, לרבות מתי ארע האירוע מושא התביעה, מתי המתלונן פנה לנילון בעניין, וכמה זמן החומר היה אצל הנילון עד להשבתו לידי המתלונן. בהעדר המידע הנדרש לא ניתן לטפל בטענה זו. בנסיבות אלו ולאור האמור לעיל אני ממליצה לגנוז את התלונה.	
ל/503/17 חיים שמאי נגד עו"ד טלמור רון	243/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. הנילון מסתיר כתובת משרדו ומציין בכתבי בי-דין כתובת בדויה. 2. צרף כתבי טענות ובו כתובת הנילון, כאשר לטענתו היה במקום כדי למסור מסמכים וגילה שאין שם משרד עו"ד בכלל. נמסר לו על ידי השכנים שבעבר היה כזה.	

<u>תגובת הנילון:</u> - מלין בעיקר על המתלונן ועל מניעיו לפגוע בו ככל הניתן ומסיבות שאינן קשורות לעניין. מפרט באריכות על מיקום משרדו לאורך 27 שנות עיסוקו כעו"ד. צרף הודעה ששלח ללשכת עורכי הדין על כתובת חדשה וכן כתב טענות ובו הכתובת החדשה, כל אלו נעשו לאחר שקיבל לידיו את תלונתו של המתלונן לתגובה. - לטענתו, כלל לקוחותיו, ביהמ"ש וכן לשכת עורכי הדין קיבלו מידע ממנו ביחס לכתובתו החדשה. - כן הדגיש, כי גם כאשר כבר לא היה נוכח בכתובת הישנה, עדיין היה רשום תא דואר פעיל למשלוח דואר וכן תמיד צויין מספר טלפון ופקס אשר דרכם ניתן היה להשיגו ללא כל קושי. עוד הרחיב על נסיבות שכירות המשרד הישן, המשרד החדש וכי לא נכח רבות במשרד הישן לאור בעיות רפואיות וקשייו לעלות למשרד שהיה ללא מעלית. - מלין על כך שהתלונן לא ניסה כלל להשיגו בכל הדרכים הנוספות, כמו טלפון ופקס, והרי כך יכול היה ליצור עימו קשר ולתאם עימו את קבלת כתבי הטענות. - עוד הרחיב על מצבו הרפואי הקשה (מחלת סרטן) גילו (נושק ל-80) ועל כך שמעולם לא הוגשה נגדו כל תלונה. <u>תשובת המתלונן:</u> טוען כי הנילון משקר, טוען כי "טייל במקרה" ליד המשרד לפני זמן רב וכבר אז לא היה לנילון כל משרד שם וכן, "נודע" לו שהנילון עבר לכתובת אחרת וזו הכתובת האמיתית והוא לא מבין למה הנילון מסתיר זאת. עוד הוסיף כי הנילון התפטר מייצוג הנתבעת/תובעת שכנגד בתיק המתנהל כנגד המתלונן לאור טענת הנילון כי הוא נסחט באיומים על ידה. המתלונן צרף את הודעת הנילון לביהמ"ש. <u>חו"ד והמלצה:</u> אמנם הנילון לא ניהל משרד בכתובת האמורה כפי שציין המתלונן, אולם הוא הקפיד להחזיק תיבת דואר רשומה וכן ציין טלפון מתאים, כך שניתן היה להשיגו בדרכים אחרות. מהמסמכים ניתן ללמוד כי מיד לאחר קבלת התלונה לידיו הלה הודיע על שינוי כתובת בצורה מסודרת ללשכה ולבית המשפט. לאור נסיבותיו האישיות הקשות כפי שפורטו בתגובה, הותק שלו ללא כל עבר משמעותי, כמו גם עדכון הכתובת מיד לאחר קבלת התלונה והמוטיבציה המוגזמת של המתלונן שהעדיף להגיש תלונה במקום לנסות להשיג את הנילון בדרכים חלופיות - אין בידי להמליץ על נקיטת צעדים משמעותיים אלא על גניזת התלונה בנסיבותיה.	244/18
<u>ל/409/17 אברהם מיוני נגד עו"ד ברם ציגאלוב אורי</u> <u>טענות המתלונן:</u> - הנילון נמנע מלשלם חוב כספי בסך \$2,668 ואינו משיב לפניותיו בענין מזה תקופה ממושכת. - בנסיבות אלה פנה המתלונן ללשכה לצורך קבלת כתובת מעודכנת של הנילון כדי לשלוח לו התראה בטרם נקיטת צעדים משפטיים (הערה: הגם שהמתלונן מילא טופס תלונה). <u>תגובת הנילון:</u> - הודה בחוב הנ"ל אך טען כי בשל קשיים כלכליים הוא מתקשה לעמוד בו. כן הכחיש את הטענה בדבר אי מתן מענה לפניותיו של המתלונן. בתוך כך הוסיף, כי אם נגרם עיכוב במענה הרי שהיה זה בשל נסיבות שאינן תלויות בו. - לגופו של עניין הבטיח לשלם את החוב במלואו לאחר שיקבל מהמתלונן פירוט עבור החוב והתשלומים ששולמו בגינו. כי ציין כי אין כל קשר בין החוב לעבודתו כעורך דין. <u>תשובת המתלונן:</u> ציין כי לנילון נותרה יתרת חוב בסך \$1,459 (צרף חשבוניות וקבלות המפרטות את גובה החוב). <u>חו"ד והמלצה:</u> יש לגנוז את התלונה. המדובר בסכסוך אזרחי שראוי לו להתברר בבית המשפט במסגרת הליך אזרחי ולא בפני ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין.	

ל/17/374 עילם אלי נגד עו"ד לזר אדי	245/18
טענות המתלונן: 1. המתלונן טוען נגד הנילון כדלקמן: 8. העו"ד הנילון, ביודעין ובכוונה להרע ולהזיק לח.מ. ביצע את העבירות הבאות: (א) זייף ציטוט מתוך החסכם (נספח ג') באמצעות השמטת מילת מפתח, ובכך שינה לחלוטין את משמעות הפסקה בהסכם. (ב) טען ביודעין טענה שקרית הן בגוף עקרי הטיעון מטעם החייבת (נספח ב') והן בגוף תשובת החייבת לטיעוני הזוכה (נספח ח'). (ג) האשים אותי בהטעיית כבי' בית המשפט באשמת שווא ובזדון ומטעמי נקמנות גרידא. 2. המתלונן מפרט את טענתו לגבי הזיוף כדלקמן: 13. הזיוף נעשה באמצעות השמטת מילה אחת בלבד, היא המילה "לרשויות", דבר אשר שינה לחלוטין את משמעות הפסקה בהסכם. 3. "הרשויות" כולל את רשות האכיפה והגבייה. תגובת הנילון: 1. זו תלונת סרק שנייה של המתלונן נגדו (הראשונה נגזזה בוועדה ביום 20.2.2017). 2. סעיף 8 לתלונה הכולל לכאורה את "העבירות אותן ביצע" אינו מפורט ולא ברור מה העילה נגדו. 3. לגבי המלה שנשמטה, מדובר בטעות הקלדה שנעשתה בתום לב ולא ביודעין, ובוודאי לא בכוונה להרע ולהזיק למתלונן, והיא אף לא הרעה או הזיקה לו בפועל. 4. אין בהשמטה כדי לשנות את משמעות הסעיף או את מהות ההסכמה. המלה "לרשויות" הושמטה רק בסיפא הסעיף ולא ברישא שהוא החלק המהותי במשפט. 5. הובהר לבית המשפט הדן בערעור כי משמעות סעיף 4.3 הנה כפי שהיתה ללא ההשמטה. 6. בסופו של יום הערעור של המתלונן התקבל כך שהמתלונן לא יכול לטעון כי נגרם לו נזק. תשובת המתלונן: 1. ההשמטה לא היתה בתום לב אלא מכוונת וזאת לאור מספר ניסיונות של הנילון להטעות את בתי המשפט השונים בכל הליך והליך. 2. השמטת המילה "לרשויות" משנה לחלוטין את הכוונה בסעיף 4.3. 3. עצם אי גרימת הנזק למתלונן אין בה כדי ליתר את התלונה. 4. הנילון הטעה את הוועדה בכך שצירף עותק בלתי קריא של החלטת בית המשפט בנוגע לצו הטרדה מאיימת וכתב מסקנות שקריות. חו"ד והמלצה המדובר בתלונה על כך שהנילון השמיט את המילה "לרשויות" כפי שנרשמה בסעיף 4.3 להסכם וזה גרם להטעיית בית המשפט. הנילון מציין, כי המדובר בטעות הקלדה / טעות סופר שנעשתה בתום לב ולא ביודעין, ובוודאי לא בכוונה להרע ולהזיק למתלונן. בסופו של יום הערעור של המתלונן התקבל ולא נגרם לו כל נזק. המתלונן לא הצליח להוכיח כי ההשמטה נעשתה בזדון ובנסיבות אלו אמליץ לגנוז את התלונה.	
ל/17/1042 מזרחי רוחמה נגד עו"ד אוסדיטשר משה יצחק	246/18
טענות המתלונן: 1. פנתה לנילון לאחר ששוטרות התנהגו אליה לא יפה והיא ביקשה החזר הוצאות הביקור בביה"ח. הנילון יעץ לה יעוץ לא נכון שתפנה לקופ"ח אולם בעזרת שי"ל היא הצליחה לקבל את ההוצאות. 2. כמו כן טענה כי הנילון לא התייצב לדיון בעניינה ושלח מתמחה ממושרדו, לא החתים אותה על חוזה וייפוי הכוח לא נחתם בתאריך שמצויין עליו. 3. הנילון רצה את הכסף בדחיפות ובמזומן - 58,250 ₪, צעק עליה וסילק אותה ממושרדו. 4. לאחר דיון אחד היא לקחה ממנו את התיק ועתה היא דורשת החזר שכ"ט.	

תגובת הנילון: 1. סגנונה המשתלח של המתלוננת אינו רק בתלונתה אלא גם במשרדו ובבית המשפט. 2. בהתנהגותה הברוטאלית בבית המשפט היא הביאה לכך שנעצרה ל- 10 ימים. 3. הנילון ייצג אותה בנאמנות ולבסוף ניתן למתלוננת פסק דין הקובע מתן דמי כתובה למרות שמבחינה הלכתית היא לא היתה זכאית לקבל. במקום להסתפק בכך, היא מחפשת אובייקט חדש למלחמה והגישה תלונות נגד גורמים רבים כגון המגשרת בהליך הגירושין, ביד"ר ומשטרת ישראל. 4. המתלוננת ממשיכה לבקר במשרדו תוך שהיא מאיימת על בני משפחתו ועובדי משרדו, עד כדי כך שנאלץ להזמין משטרה על מנת שתפנה את המתלוננת ממשרדו. תשובת המתלוננת: 1. שילמה לנילון כ- 60,000 ₪ על מנת שהוא ולא אחר ייצגו אותה. במקום זאת ייצג אותה מתמחה ממשרדו ובגלל זה היא קיבלה רק סך של 11,000 ₪ כאשר ציפתה לקבל יותר. 2. בשלב מסויים היא ייצגה את עצמה והנילון לא היה מעורב או מעודכן בנעשה. חו"ד והמלצה: עסקינן בטענות לרשלנות מקצועית וסכסוך שכ"ט ללא היבט אתי. משכך, אמליץ לגנוז את התלונה.	247/18
ל/24/17 ברזובסקי צבי נגד עו"ד פרץ עודד טענות המתלונן: 1. נפגש עם הנילון בביתו וסיכמו שהנילון ייצג אותו בשתי תביעות לעניין נזקי רטיבות תמורת שכ"ט בסך 15,000 ₪. התנאים הכלליים נכתבו בראשיתו של הסכם שכ"ט, אשר מיד לאחריהם קיימת רשימת סעיפים נוספים שהמתלונן לא ידע עליהם למרות שאלו הופיעו על המסמך עת חתם עליו. 2. מלין על כך שעל סעיפים אלו הנילון לא אמר לו דבר והוא סמך על הנילון וחתם מבלי לקרוא. מלין רבות על האופן בו הוחתם כשלטענתו הנילון רימה אותו. 3. הנילון ציין בפניו כי יש להגיש שתי תביעות באופן שרק כאשר הראשונה תסתיים ובעקבותיה תוגש השנייה שכן זו תלויה בתוצאת הראשונה (לעניין זה אין כל תימוכין בראיות והמתלונן אף מציין כי זה נאמר לו ולא מעבר לכך). 4. השניים הסכימו שיש לצרף לתביעה את הדיירת השוכרת כתובעת נוספת. לשם כך הנילון ביקש כי המתלונן יחתים את השוכרת על הסכם שכה"ט שאף הוא חתם עליו. המתלונן אכן החתים אותה. טוען כי הנילון הסביר לו שההוצאות יועברו אליו בסיום ההליך וכך גם האגרות (בניגוד לכתוב בהסכם שכה"ט). 5. עוד מלין כי הנילון הכין תוך שעות ספורות כתב תביעה כשזה למעשה כתב תביעה שהיה מוכן אצלו ורק שמות התובעים שונו מאחר והיו פרטים רבים שהיו לא תואמים למקרה שלו. 6. לאחר שהוגשה התביעה, המתלונן זכה בתביעה אז נפסקו לטובתו הוצאות, שכ"ט, שכר מומחה ואגרת בימ"ש ועוד 2000 ₪. לטענתו הנילון השיב לו רק 2000 ש"ח ולא מעבר. 7. המתלונן פנה אל ועדת שכ"ט וזו פסקה כי על הנילון להשיב למתלונן 5000 ₪ שלא השיבם עד היום. (לטענתו בביהמ"ש נפסקו לו 10,095 ₪ מהם 7080 שכ"ט, 2360 שכר מומחה, 655 אגרות). לטענתו אינו מסתפק בהחלטת הוועדה מאחר וזו לא התייחסה לעניין האגרה ולעניין שכה"ט ששלום עבור התביעה השנייה שלא הוגשה כלל למרות שהוכנה טיוטה שלטענתו נדרשו בה תיקונים (כן ציין כי הנילון העביר ידי ועדת שכ"ט טיוטת כתב תביעה שהוכנה כביכול ואולם הוא לא ראה אותה מעולם). 8. פנייה נוספת לוועדת שכ"ט שיורו לנילון ששיב לו כספים לא נענתה על ידי הנילון והוועדה המליצה למתלונן לפנות אל ועדת האתיקה או לערכאות משפטיות. 9. לטענתו פיטר את הנילון בשלב בו הבין כי ההסכם אינו כפי שחשב והנילון סרב להעביר לו את הכספים. אז ניסה הנילון לשכנעו להשאיר הייצוג בידיו תוך הבטחה כי הסעיפים השנויים במחלוקת בהסכם, יוסרו (לציין כי עניין זה אינו מדויק מאחר ועל פי המייל שצורף הנילון הציע כי בתביעה הבאה הוא מוכן להעביר ללקוח הוצאות ושכ"ט שייפסקו אם ייפסקו לטובתו). 10. דורש כי הנילון ישיב לו את כל הכספים שנפסקו לטובתו בתביעה וכן השבת שכה"ט ששולם עבור התביעה שלא הוגשה בעקבות הפסקת הייצוג. תגובת הנילון: 1. מאשר שייצג והתביעה הסתיימה בהצלחה. כן מוסיף כי הכין כתב תביעה לתביעה הנוספת. מכחיש שסוכם שהתביעות יוגשו זו אחר זו וכי סוכם שיוגשו במקביל והראיות אף מאשרות זאת.	

2. מכחיש את עניין הסכם השכ"ט כאילו זה נושא סעיפים שהוכנו מראש, ומדגיש כי המתלונן היה מרוצה והוסבר לו טרם החתימה על הכל.
3. הסכם השכ"ט הועבר ע"י המתלונן לחתימתה של התובעת השנייה היא הדיירת השוכרת, וכי היה לשניים די זמן לקרוא את כל ההסכם על כלל סעיפיו טרם חתמו וזאת בוודאי כאשר הדיירת לא שילמה כלל ולא השתתפה בתשלום השכ"ט והכל הוטל על המתלונן עצמו, כך שעד שהחתים אותה על גבי המסמך יכול היה לקרוא היטב את שלל הסעיפים אך בחר שלא לעשות זאת.
4. כל חלופת המיילים בין השניים כפי שצורפה על ידי המתלונן רק מוכיחה את העובדה שהמתלונן מעוניין היה להתחיל לעבוד במיידיות על התביעה ולא להמתין עם העניין.
5. הסעיפים המפורטים בהסכם הינם לגיטימיים וחוקיים. למיטב הבנתו ככל שאין מחלוקת לעניין שכ"ט תוצאתי או אחוזי, הרי שאין לוועדת שכ"ט כל נגיעה בעניין (כפי שהוא מבין את הדין).
6. לוועדת השכ"ט ולוועדת האתיקה אין כל סמכות לדון בעניין כספי או ברשלנות מקצועית ואם המתלונן רוצה הוא מוזמן לפנות לערכאות. מצוין כי החלטת ועדת שכ"ט אינה מחייבת והדבר אף נלמד ממכתבה, המפנה את המתלונן לוועדת האתיקה או לערכאות.
7. למרות המחלוקת הוא מוכן להמשיך ולייצג את המתלונן בהליך בו הוכן כתב התביעה השני.

תשובת המתלונן:

1. מטיל דופי בהתנהלות הנילון ובאופן הכנת טיוטת כתב התביעה, טוען כי הנילון אפילו לא יודע את שמה של התובעת השנייה והדבר אך מדגיש כי אינו מעורה בפרטי התיק. בניגוד להצהרותיו הנילון נפגש עימו פעמיים בלבד והתובעת אף היא נפגשה עימו פעם אחת בלבד בביהמ"ש.
2. הכנת הטיוטה נעשתה רק לאחר שפנה לוועדת שכ"ט וזאת בניסיון של הנילון לטעון כי עבד על התביעה ועל כן אין הצדקה להשיב את שכר הטרחה היחסי.
3. ציון אופן התשלום על גבי הסכם השכ"ט מדגיש את התנהלותו הלא תקינה של הנילון מאחר שקודם היה צריך לחתום על ההסכם ורק לאחר מכן להוציא קבלה.

חו"ד והמלצה:

ראשית, יש לבחון האם הסעיפים המצוינים בהסכם הינם ראויים, שכן לפי מענה ועדת השכ"ט ניכר כי עוה"ד פעל כדין, ועסקיהן בסכסוך שכ"ט שאינו מעניינה של ועדת האתיקה:

אשר לשאלתך בנוגע להוצאות שפסק בית המשפט, הנך מופנה להחלטות ועדת שכ"ט שמורסמו בגיליון "אתיקה מקצועית" מס' 10:

- **לפי הפסיקה שכר טרחת עורך דין הנקבע על-ידי בית המשפט שייך ללקוח ויש לשלמו ללקוח, אלא אם קיים הסכם ממורש הקובע אחרת.**
- **מקום ונחתם הסכם שכר טרחה בין הצדדים ועורך הדין גבה את שכרו על פי המוסכם, הרי שאין מקום להתערבות הוועדה.**
- **ניתן לקבוע בהסכם שכר הטרחה סעיף לפיו – שכר הטרחה ישולם על-ידי הלקוח גם אם זה יפסיק ביחמנו את הייצוג לפני הזמן המוזכר.**
- **ניתן לקבוע בהסכם שכר הטרחה סעיף לפיו – ההוצאות ישולמו על-ידי הלקוח ובמקרה שבית המשפט יפסוק הוצאות יהיו אלו שייכות לעורך הדין (בכלל גם הוצר האגרה).**

עניין זה אף משליך על שאלת השבת הסכומים שנפסקו על ידי ביהמ"ש, שהרי על פי ההסכם הנילון פעל כדין. מלבד לעניין שכר טרחת מומחה שלעניין זה קבעה הוועדה כי לא ניתן להגיע להסכמה עם הלקוח לפיה חלק מהשכ"ט של עוה"ד יהיה מורכב מהחזר כספי שיתקבל עבור שכ"ט מומחה (כאמור, ועדת שכ"ט קבעה כי על הנילון להשיב למתלונן 5000 ₪ ואת שכ"ט המומחה שנפסק). אולם, על פי המפורט לעיל בהמלצת הוועדה, הרי שהלה גבה כדין את שכר הטרחה ואין כל הצדקה להשבתו.

לפיכך, עיון בכלל הראיות והטענות מעלה כי המתלונן לא הוכיח שהנילון פעל בניגוד למוסכם. מעבר לכך, ניכר כי המתלונן נמנע מלקרוא את ההסכם כולו טרם החתימה עליו ואינו יכול בהקשר זה אלא להלין על עצמו.

המתלונן לא הוכיח כי הנילון התחייב לנהל את התביעות אחת אחרי השנייה וניכר כי אף אין צורך כלל להכריע בעניין מאחר ואין לדבר כל משמעות אתית, התביעה השנייה ממילא לא הוגשה כלל ועל כן גם אם היתה מוגשת, הרי שהיתה מוגשת לאחר הראשונה.

לאור כל האמור לעיל אמליץ על גניזת התלונה.

טענות המתלונן:

1. המתלונן טוען כי הנילון שיקר בביהמ"ש, חילל שיקים רבים, ידע על הגשת תצהיר בו זוייפה חתימתו (מצרף דוגמאות של חתימות הנילון להוכחת הזיוף) וזייף את חתימת בנו (חתם בפני המתלונן את חתימת בנו תוך שצירף לה את החותמת של בנו שהיתה במגירה שלו).
2. עוד טוען כי בתי משפט קבעו עובדות בנוגע להתנהלות הנילון:
6. כבוד השופט אשר קולה, מבית המשפט המחוזי בנצרת, קבע את הקביעות הבאות אודות עו"ד איל, במסגרת פסק דין שניתן ב-ת"א 45153/02/13 **אור-ים עיבוד שבבי בע"מ ואח' נ' אימי דיפנס בע"מ ואח'**:
 - א. עו"ד איל הודה **ששלח מכתב שקרי** (סעיף 117 לפסק הדין).
 - ב. **"האמת אינה נר לרגליו"** (סעיף 117 לפסק הדין).
 - ג. **חילל המחאות אישיות שמסר כערובה, בסך 1,050,000 ₪** (סעיפים 228 ו-230 לפסק הדין).
 - ד. **הסב לגורמים חוץ בנקאיים, שלא כדין, המחאות שניתנו לו** (סעיפים 228 ו-231 לפסק הדין).
 העמודים הרלוונטיים מפסק הדין מצורפים **כנספח א'**.
7. בהחלטת ביניים בתיק זה, מיום 2.9.2015, הוברר כי **"בתקופה האחרונה הוגשו כנגד המשיב (עו"ד איל – ד.ל.), 16 תביעות שסכומן עולה על 500,000 ש"ח"**. ראה סעיף 25 להחלטה, הרצ"ב והמסומנת ב'.
8. אחת מ-16 תביעות אלו היא, ככל הנראה, ת"א (שלום פ"ת) 27548-02-13 **אביג טכנולוגיה מתקדמת בע"מ נ' איל**, אשר גם בו נמצא כי עו"ד איל לא כיבד המחאות אישיות בסך מצטבר של 104,000 ₪. פסק הדין מצורף **כנספח ג'**.
9. רצ"ב פס"ד נוסף, שוב במתכונת של סעיף 79 א', בו עו"ד איל חוייב בסך של 115,000 ₪, בצירוף הוצאות למיניהן. פסה"ד מסומן באות ד'.
10. רצ"ב פס"ד נוסף, אישי גם כן, כנגד עו"ד איל, הוא פס"ד מיום 2.3.2014, בו הוא חוייב לשלם לתובעת סך של 125,000 ₪. פסה"ד מסומן באות ה'.

תגובת הנילון:

1. הנילון הינו בעל מניות בחברה העוסקת ביבוא ושיווק תרופות וציוד נילווה לבתי חולים, מוסדות רפואיים ומרפאות וטרינריות. בשנת 2016 התקשרה החברה בהסכם עם המתלונן לקבלת שירותים מקצועיים למוצרים שהיא משווקת (התקנת הציוד, הדרכה, תיקון ליקויים...). ברם, המתלונן גרם נזקים והמחלוקת בין הצדדים נמצאת בהליכים משפטיים בבית המשפט.
2. המניע לתלונה הוא שהנילון חשף במסגרת כתב תגובה למתן צו ביניים את העובדה כי ב"כ המתלונן, עו"ד פנחס גרון, מעמיד את חשבונו הפרטי לרשות המתלונן (המצוי בחובות כבדים) על מנת לסייע לו להימלט מנושיו השונים. הנילון ביצע העברות בנקאיות לידי המתלונן כאשר בדיעבד התברר כי העברות בוצעו לחשבונו של עו"ד גרון.
3. לעניין הטענות על פסקי דין כספיים כנגדו השיב הנילון, כי בשנת 2011 רכש פעילות של חברה לעיבוד שבבי, אשר קרסה ונכנסה לפירוק. הוא היה חתום אישית כלפי ספקים ועל כן הגיעו תביעות חוב נגדו. כל הכספים בגין תביעות החוב שולמו על ידו במלואם וללא דיחוי. מי שלא הגיע עימו להסכמה בדבר גובה החוב הגיע לביהמ"ש והתיקים נסגרו על דרך הפרשה ללא דיון הוכחות. כל ההחלטות ופסקי הדין מולאו וקויימו על ידי הנילון.

4. לגבי פסה"ד אליו מתייחס המתלונן בסעיף 6 לתלונה, ההליך המשפטי נמצא בשלבי ערעור בעליון. 5. המתלונן הציג עמודים חלקיים, ועובדות מסולפות ושקריות. 6. לעניין הטענה לזיוף חתימת הנילון בתצהיר שהוגש לבית המשפט, לא ברור כיצד המתלונן נפגע מהחתימה שלכאורה זוייפה ולמה הוא מלין על הנילון בהקשר זה:	מצד אחד מצהיר מר ליפשיץ כי אדם אחר חתם במקומי ובשמי על התצהיר, ומצד שני טוען שאני זייפתי חתימות. אם מר ליפשיץ טוען כי לא אני חתמתי, הרי כיצד ייתכן שאני זייפתי. המזייף הוא החותם בשם האחר, והרי מר ליפשיץ טוען שאני לא חתמתי ושאני זייפתי.
7. לעניין הטענה שהנילון זייף את חתימת בנו: 21.3. ולמען הסדר הטוב, על פי חוות דעת שקבלתי משלטונות המכס, ומכיוון שאני גם מנכ"ל ומורשה חתימה מטעם מדי-מרקט וגם עורך דין, הרי אני רשאי לאשר את החתימה של עצמי. ברצוני לציין כי גם במערכת הבנקאית יש לי אישור לאשר חתימות שלי על כל מסמכי ההלוואות ולאשר חתימות שלי. על אחת כמה וכמה אם בני שהינו עורך דין מאשר את החתימות.	
8. הנילון מפנה ל"החלטה מהפכנית בלשכה: אימות חתימה על תצהירים באמצעות האינטרנט והטלפון הסלולארי" משנת 2007, שהתבססה על הצעת כללי לשכת עורכי הדין (אימות חתימה על תצהירים), התשס"ז - 2007, אולם הצעת חוק זו לא אושרה. הנילון טוען כי בהצעה זו היה פרק מיוחד למקרים בהם החותם היה מוכר לעורך הדין.	
9. מהתלונה לא ברור איזה חתימות זוייפו.	
10. עוד מוסיף הנילון כי ועדת האתיקה רשאית לבקש בדיקה גרפולוגית של החתימות.	
<u>תשובת המתלונן (באמצעות עו"ד פנחס גרון):</u>	
1. הנילון לא הצהיר כי הוא חתום על התצהיר, וזאת לא בכדי כי הוא היה בחו"ל באותו המועד.	
2. לעניין זיוף חתימת בנו, עורך דין אינו יכול לאשר את חתימתו שלו. הנילון לא מצרף את חוות דעת שלטונות המכס עליה הסתמך לדבריו. הנילון לא צירף דוגמת החתימה של בנו. המתלונן מציין כי בידי הלשכה קיימות ודאי חתימות קודמות של הנילון משלב ההתמחות והבחינות.	
3. לגבי הקביעות השיפוטיות נגדו, הנילון לא התייחס לקביעות בית השפט עליו "שלח מכתב שקרי", "האמת אינה נר לרגליו". ערכאת הערעור אינה סותרת קביעות עובדתיות.	
<u>תגובה נוספת מטעם הנילון:</u>	
1. החתימה על גבי התצהיר היא חתימתו שלו.	
2. החתימה של בנו, המאשרת את החתימה של הנילון היא חתימה של הבן. באותה התקופה הבן גר בביתו של הנילון ועל כן היה נגיש.	
3. גם אם לא היה המדובר בחתימה של הנילון או בנו, אין המדובר בעבירה אתית.	
4. המדובר בסכסוך אזרחי שלאור התנהלות המתלונן הפך להיות סכסוך אישי.	
<u>חו"ד והמלצה:</u>	
לעניין קביעות בית המשפט על הנילון כי "האמת אינה נר לרגליו" וכי הוא שלח מכתב שקרי, הנילון התייחס לכך באופן כללי וציין שהוגש ערעור על פסק הדין. בנסיבות אלו יש לגנוז הטענה ואם יימצא דופי בפסק הדין בערעור או שהערעור לא יתערב בקביעות אלו בפסק הדין קמא, יוכל המתלונן לחדש פנייתו אליו. אציין, כי מצופה מעורך דין כי לא ישלח מכתבים שיקריים וכי האמת תהיה דרכו. יחד עם זאת אינני בטוחה כי בגין קביעות אלו בלבד יש להגיש נגדו קובלנה משמעתית. לגבי פסקי הדין הכספיים נגדו, הנילון מציין כי הוא שילם את כל החובות ופסקי הדין שנפסקו לחובתו, והמתלונן לא ציין אחרת. בנסיבות אלו ניתן לגנוז טענה זו. לגבי הטענות לזיוף חתימות הנילון ובנו, הנילון הכחיש הטענות ומנגד המתלונן לא המציא ראיות כלשהן להוכחת הזיוף הנטען, ובכל מקרה לוועדת האתיקה אין את הכלים לבחון אמיתות חתימות. בנסיבות אלו אני ממליצה לגנוז את התלונה.	

ל/17/637 סבג שמעון נגד עו"ד לשם עידו	249/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. פנה לנילון לצורך ייצוגו בהליך גירושין. בתחילה הוסכם על ליווי בלבד בהליכי מו"מ לגיבוש הסכם גירושין, ולאחר שהוגשו תביעות כנגד המתלונן הוסכם כי הנילון ייצג אותו במו"מ מול עוה"ד של הצד שכנגד. הסכם השכ"ט מדגיש כי אין ייצוג בערכאות כלל. 2. המתלונן קיבל זימון לדיון בבימ"ש לאור בקשה לצו הרחקה כנגדו והנילון הסכים לייצגו בעניין זה ולא גבה שכ"ט נוסף. 3. לאחר מכן הוזמן המתלונן לדיון בביה"ד הרבני והוא פנה לנילון בבקשה שזה ילווה אותו בדיון אך הנילון לא היה פנוי לכך ונתן לו הסבר טלפוני ובהודעות ווטסאפ כיצד לנהוג ומה לומר בדיון. בסופו של יום התוצאה היתה שלא לטובתו, באשמת הנילון, ולכן הוא פיטר אותו ושכר שירותיה של עו"ד אחרת שהביאה לסיומו של ההליך. <u>תגובת הנילון:</u> הנילון השיב לטענות המתלונן כולם וצירף אסמכתאות המבהירות באופן חד משמעי כי פעל על פי הסכם שכר הטרחה שנחתם. כן ציין, כי המתלונן פנה ללשכה 8 חודשים לאחר סיום ההליך, וזאת רק מאחר שהנילון לא הסכים להשיב לו שכ"ט יחסי וזאת בהתאם לקבוע בהסכם השכ"ט בין השניים. <u>תשובת המתלונן:</u> מציין כי הנילון לא עבר עבירה אתית, אלא הוא חושב כי שכר הטרחה שגבה הוא גבוה מדי ביחס לפעולות שביצע. <u>חו"ד והמלצה:</u> עיקרה של התלונה עוסק בגובה שכר הטרחה ביחס לפעולות שביצע הנילון ובדרישת המתלונן בהשבה חלקית של שכר הטרחה ששולם, ואין למתלונן טענות נוספות כנגד הנילון. עניינים אלו יש לברר בערכאות אזרחיות ואין זה מעניינה של הוועדה. לפיכך, <u>דין התלונה להיגנז.</u>	
ל/17/481 דרויש ארז נגד עו"ד פאר דניאל	250/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. בחודש נובמבר 2015 שכר את שירותי הנילון לייצוג בתיק משמורת בבית המשפט לענייני משפחה, כאשר עבור הייצוג שילם המתלונן לנילון סך של 4,000 ₪ בגין שכ"ט מתוך 5,000 ₪ שנדרשו. 2. המתלונן טוען שלא קיבל חשבונית עבור התשלום וכן כי לא חתם על כל הסכם שכ"ט. 3. הנילון התנהל באופן מזלזל בתיק ולא עשה את עבודתו נאמנה עד אשר פוטר על-ידי המתלונן בחודש אוגוסט ונשכרו שירותיו של עו"ד אחר בשם אבי אברהמוב בעלות של 10,000 ₪. 4. הנילון ייצג את המתלונן בתיק נוסף, תיק פלילי, כאשר שכ"ט ששולם לו באותו תיק הוא 1,500 ₪ לכל דיון בתיק הפלילי. גם בעניין זה לא חתם עם הנילון על הסכם שכ"ט. 5. ביום 02/01/17 קיבל המתלונן מהנילון מכתב התראה לפני נקיטת הליכים נוכח אי תשלום שכר הטרחה. בנוסף הנילון דורש כספים שאינם מגיעים לו. <u>תגובת הנילון:</u> 1. המתלונן, שישב בכלא, ניסה לקבל משמורת על ילדתו ללא הצלחה, בין היתר מאחר שהוא נרקומן. 2. הנילון ייצג את המתלונן הן בהליך בבית המשפט לענייני משפחה והן בהליך הפלילי אך המתלונן לא שילם את מלוא שכח"ט לו התחייב (צרך הסכם שכ"ט מיום 21/09/15). 3. הנילון מתאר בהרחבה את הטיפול שביצע בענייניו של המתלונן ומציג אסמכתאות שונות בנושא. <u>תשובת המתלונן:</u> 1. שב וטוען שלא קיבל חשבוניות וכן כי הסכומים שהנילון מציין שקיבל מהמתלונן אינם נכונים (לא מתייחס להסכם השכ"ט שצורף ע"י הנילון). <u>חו"ד והמלצה:</u> <u>דין התלונה להיגנז.</u> מדובר במחלוקת שכ"ט, אשר המתלונן מנסה לקדם את עמדתו בה באמצעות ועדת האתיקה. לכך אין ליתן יד. המחלוקת על אודות שכ"ט מן הראוי שתתברר בערכאות המשפטיות והניסיון להכתים את הנילון באמצעות שלל טענות שאינן מגובות בראיות הוא ניסיון שאין מקום לקבל. בנוגע לטענת המתלונן לפיה לא קיבל חשבוניות מהנילון, הרי שבהקשר זה המתלונן טוען כי הגיש תלונה לרשות המיסים, ולאור מכלול התלונה לא מצאתי לנכון להרחיב את הטיפול בעניין זה לעת הזו.	

ל/241/17 נמט שרה נגד עו"ד אוסטשינסקי צפיר	251/18
טענות המתלוננת: 1. הנילון מטפל עבורה בענייני העסק המשותף שלה ושל אחיה. 2. כחלק מהיכרותם רבת השנים יעץ לה הנילון להשקיע בנכס בגרמניה. הוא הבטיח להם שיוכלו לקבל תשואה גבוהה על ההשקעה (12-13 אחוזים בשנה), ואף שכנע אותה למכור את דירתה ולהשקיע את כל כספה בנכס בגרמניה. הנילון הציע לה שייקח בשמם את המשכנתא, מאחר שהם אינם אזרחי גרמניה, וימנו אותו כנאמן שיפעל בשמם. עוד הבטיח להם כי בכל חודש לאחר שיקזז מדמי השכירות את החזר המשכנתא ואת דמי הניהול, הוא יעביר להם 1000 יורו. 3. לאחר מספר חודשים שלא קיבלו את דמי השכירות כאמור, פנו לנילון וזה ענה להם שיש להמתין עד לסיום הרישום בטאבו. אך גם לאחר הרישום בטאבו, ובחלוף חמש שנים, בהם לא קיבלו מהנילון שקל אחד, החליטו להעביר את הטיפול הפיננסי לעו"ד אחר. 4. המתלוננת ואחיה ביקשו מהנילון לבטל את הסכם הנאמנות אך הוא לא היה מוכן, ואף לא הסכים להעביר את יפוי הכח שברשותו לעו"ד אחר. גם כשהחליטו ללכת לבורר, כפי שסוכם ביניהם בהסכם ביניהם, הנילון לא הסכים להופיע לדיונים. 5. כיום, למעלה משמונה שנים, הם נותרו מול שוקת שבורה. הנילון אינו מוכן לוותר על הנאמנות ואינו מוכן להעביר את דמי השכירות ואינו מוכן לשתף פעולה עם עורכי דין אחרים. תגובת הנילון: 1. מתאר מצב שונה לחלוטין מהמתלוננת ומצרף 250 עמודים של אסמכתאות, חלקם בגרמנית. 2. הפניה הייתה מצידה של המתלוננת ואחיה שהתעניינו ברכישת נכס בגרמניה, וביקשו שהוא ישמש כנאמן ויטפל להם בנכס. בהסכם שנחתם ביניהם נקבע כי הם משחררים את הנילון ו/או מי מטעמו מכל אחריות ישירה או עקיפה לעסקה. 3. הנילון מכחיש שאמר למתלוננת שלא תוכל לקבל משכנתא ואף לא הציע עצמו כנאמן. למתלוננת ולאחיה היו סיבות טובות מבחינתם שהנכס לא ירשם על שמם והם יודעים זאת היטב. הוא גם לא הבטיח כי יקזז את תשלומי המשכנתא וינהל את הבניין. הוא הבהיר שיש למנות חברת ניהול מקומית ודמי השכירות יגבו על ידה. דיווחי חברת הניהול נמסרו למתלוננת ולאחיה. 4. המתלוננת נטלה משכנתא מאוד גבוהה שהיו עליה מגבלות והיא לא עמדה בהם. בשל כך ובשל המשבר הכלכלי בשנים 2008-2009 יצא שהמתלוננת לא יכלה למשוך כספים משכירות הנכס. נוצר מצב שגם כשהבניין לא היה בתפוסה מלאה, היה על המתלוננת להפקיד כספים שנדרשו לחברת הניהול כדי לתחזק ולשמר הבניין וכן היה עליה להפקיד כספים לבנק כדי לשלם את החזרי המשכנתא החודשיים. 5. הוא לא התחייב מעולם להעביר כספים למתלוננת. לבניין יש חשבון בנק ייחודי ובלעדי הן לפעולותיו השוטפות והן לעניין המשכנתא. כל דפי הבנק והדוחות נמסרו למתלוננת. 6. המתלוננת הפרה את התחייבויותיה על פי הסכמי הנאמנות. היא לא שילמה את הכספים שנדרשו בגין החזקתו הכוללת של הבניין, וההליכים המשפטיים שהתקיימו כנגד הבניין וכנגד הנילון כמי שהיה רשום כבעלים נגרמו בגללם. 7. באשר לייפוי הכח, לבקשת עו"ד יובל חן מסר לו ייפוי כח ומעולם לא הועלתה טענה כלפיו על ידו. 8. הוא אומנם חתם על פסקת בוררות עם הרב שפרן אך במהלך השנים מיום החתימה ועד שנדרשו להופיע בפניו, הוא ייצג בפניו בשני תיקים שכל אחד מהם נגמר באופן שלא מאפשר לנילון להתדיין בפניו. והוא הודיע זאת בכתב למתלוננת. 9. הנילון נקלע למצב שבו המתלוננת אינה מקיימת את חיוביה על פי ההסכמים ומשאירה אותו חשוף לתביעות כנגד הבניין. תשובת המתלוננת: 1. האמינה בנילון והכל בוצע על ידו (הבדיקות על הנכס, מציאת הנכס, לקיחת משכנתא, הקניה בפועל). היא לא עשתה שום בדיקה כי סמכה על הנילון. 2. רישום הבניין בנאמנות על שמו זה דפוס פעולה בעסקאות נדל"ן וכך הוא מפיל ברשתו אנשים תמימים. 3. עשה זאת לאנשים נוספים שיכולים להגיע ולהעיד. 4. ההסכם עליו החתים אותם מנוסח באופן חד צדדי רק לטובתו.	

חוו"ד והמלצה: המתלוננת מלינה על רשלנות של הנילון ועל הפרת חובת הנאמנות שלו כלפיה וכלפי אחיה. בנוסף, טוענת שהנילון הטעה אותה והציג לה תחזיות שגויות, בגין הסכימה לרכוש את הנכס. ברם, עסקינן בגרסה מול גרסה כאשר בפועל המתלוננת הסכימה לחתום על הסכם הרכישה לאחר שהצהירה כי בדקה את הנכס וכי אין לה כל טענות ולא יהיו לה כנגד הנילון. כאמור, גרסתו של הנילון שונה בתכלית מגרסת המתלוננת. הנילון מציג אסמכתאות, חלקן בגרמנית, המבססות את עמדתו שלא הפר את חובת הנאמנות שלו וכי התלונה כאמור נובעת רק כיוון שהמתלוננת היא זו שחבה לו כספים ולא ההפך. אין יכולת לוועדה לבחון טענות כגון אלה ו/או להעדיף גרסה אחת על פני השנייה. מקומן של טענות כגון אלה להתברר בבימ"ש אזרחי, ולא ברור מדוע המתלוננת לא תבעה את הנילון על רשלנות במשך כל השנים הללו (9 שנים). לאור האמור אמליץ על גניזת התלונה.	
ל/659/17 ישראל וסוזי שרקי נגד עו"ד כספי ליאור	252/18
טענות המתלוננים: 1. למתלוננים חובות כספיים ובשל כך הם פנו לנילון על מנת שייצגם בעניין. הנילון הציע למכור דירה שהבל ירש 82% ממנה, ולשלם ממנה את החובות. 2. ביום 9.9.2012 הגיש הנילון לבית משפט לענייני משפחה בכפר סבא תביעה לפירוק שיתוף בדירה. הנילון שילם מכספו את האגרה. המתלון לא קרא את התביעה ולא חתם על תצהיר כנדרש. אחת בשם סימה הרוש חתמה על תצהיר. 3. במסגרת כתב התביעה ביקש הנילון למנותו ככונס נכסים למכירת הנכס בדרך של התמחרות. ביום 18.2.2014 נערך הליך התמחרות במשרד הנילון. המתלון לא הוזמן אליו וגם לא הוסבר לו שיש לו זכות ראשונית לרכוש את הדירה. ההצעה הגבוהה ביותר הייתה בסך 1,100,000 ₪, אולם הנילון החליט לערוך הליך התמחרות "מסודר" ושההצעות יוגשו החל מסכום של 920,000 ₪ (הערכת שווי שמאי), ולכן המציע חזר בו מהצעתו הגבוהה ולבסוף הדירה נמכרה תמורת 960,000 ₪. הנילון לא שיקף בפרוטוקול את ההצעה הגבוהה, אלא רק את ההצעה השנייה. 4. ביום 22.4.2014 נחתם הסכם המכר. התמורה היתה אמורה להיות משולמת עד ליום 10.5.2014, כאשר בפועל היא שולמה ביום 2.12.2015, היינו הקונה לא עמד בתנאי ההסכם והנילון לא פעל לביטול ההסכם. זו תקופה שבה מחירי הנדל"ן עלו והיה ניתן להשיג סכום גבוה בהרבה על הדירה. חלק הבעל בהסכם בניכוי ההוצאות והחובות שולם רק ב- 10/2016 - שנתיים ושמונה חודשים לאחר החתימה על הסכם המכר. 5. המתלוננים, במקום הנילון, פנו לנושיהם וביקשו כי יצרו קשר עם הנילון להסדרת החובות. המתלוננים ניהלו מו"מ עם הנושה עיריית הרצליה והצליחו להגיע להפחתת חוב מ- 200,000 ₪ ל- 70-80,000 ₪. ואולם הנילון שלח מייל שהמתלוננים לא יוכלו לעמוד בהסדר החוב לאור קיומו של חוב בהוצל"פ בסך של 600,000 ₪, חוב שמרביתו שולם ע"י הבעל בהסדר מוקדם יותר. משכך, עיריית הרצליה הטילה עיקול על חשבון הבנק של האישה ועל משכורתה ונקטה בפעולות נוספות. 6. ביום 14.7.2014 ציין הנילון בפני המתלון כי הוא מבקש בנוסף לשכר הטרחה על פי הסכם שכה"ט סך נוסף של 10% ממחיר המכירה. הנילון ציין כי הוא אינו מייצג את המתלון אלא את כל משפחתו כאשר אשת המתלון שחתומה על הסכם שכ"ט לא אוזכרה כלל. 7. המתלוננים פנו לעו"ד דב אבן נאור אשר שלח ביום 14.8.2014 מכתב לנילון ובו פירט את מחדליו והתרשלותו של הנילון בנוגע למכירת הדירה, ולאחר מכן הגיש תביעה נגדו לבימ"ש השלום בפ"ת. 8. עוד נטען כי הנילון פעל בניגוד אינטרסים בפעולותיו ככונס נכסים על הדירה. תגובת הנילון: 1. הנילון אינו מגיב לגוף טענות המתלוננים אלא טוען כי המתלון הינו תובע ומתלון סדרתי ואובססיבי, איש ריב ומדון שמשקר במצח נחושה בכתבי בי דין ומתכחש להחלטות שיפוטיות. 2. המתלון הגיש אין ספור בקשות סרק בתיק הכינוס ובהליכי פירוק השיתוף בדירה, ובאף אחת מהן לא הוטל רבב בפעולותיו של הנילון. 3. המתלון מטריד אותו במשך 4 שנים, מכפיש ומבזה את שמו עד שנאלץ להגיש נגדו תביעת לשון הרע, וזכה בסך של 20,000 ₪ אותם המתלון מסרב לשלם. יתרה מזאת, בית המשפט הורה לנילון לא להגיע לדיונים בשל חשש לחייו שכן בכל דיון הגיע משמר בתי המשפט להרגיע את המתלון.	

תשובת המתלונן:

1. מכחיש את טענות הנילון, ומצדיק את התנהגותו ואת הבקשות הרבות שהוגשו לבית המשפט בהליכים המשפטיים.
2. הנילון משקר בתגובתו וטוען טענות שאינן נכונות עובדתית. למשל פסק הדין בלשון הרע ניתן על בסיס סעיף 79א והמתלונן הגיש בכל חייו רק 3 תביעות כך שאיננו תובע סדרתי.
3. הנילון הפר את הסכם שכ"ט עימו, והוא החל בפעילויות לגניבת הנכס והכל בחסות החוק ומערכת בתי המשפט (מפנה לסעיפים בתצהיר העדות הראשית של הנילון ומתייחס להסכם שכ"ט שנחתם ביניהם וטוען להפרתו וחתימתו בחוסר תום לב).
4. בהליך כינוס הנכסים שמר הנילון על האינטרסים שלו בלבד, הפסיק לייצג את המתלונן, ומידר אותו מהליך הכינוס. הדירה לא נמכרה לפי התנאים של המתלונן, רישום הדירה נעשה רק לאחר התביעה, הנילון מעולם לא הודיע למתלונן על הפסקת הייצוג. הדירה נמכרה על הניר למשפחת פשע, והסכם המכר הופר באופן בוטה ע"י החתומים עליו.
5. הנילון עשה רישום כוזב בייפוי כוח בלתי חוזר של הקונה במעמד החתימה על הסכם המכר.
6. הדו"ח על התקבולים בקופת הכינוס הוגש ללא ראיה לגבי מקור הכספים שנכנסו, מי הפקיד, נספחים ועוד. הנילון סירב ליתן למתלונן לבדוק את החשבון.
7. הנילון הגיש במהלך הליך הכינוס מסמכים ותצהירים כאשר הם לכאורה חתומים בחתימה שלו, אולם החתימה החתומה אינה דומה לחתימה שלו.
8. כאשר הנילון דיווח על עסקת המכר הוא הגיש אסופת מסמכים חסרה, בכוונה, על מנת שהיא תוחזר וכך תיגרם משיכת זמן. כמו כן הוא הגיש בקשות בסדר לא הגיוני (למשל בקשה לרישום הערת אזהרה לפני שנרשמו היורשים בטאבו).

תגובה נוספת מטעם הנילון:

1. המדובר בלקוח שהשתבשה עליו דעתו כאשר הנילון סירב לשתף עימו פעולה במעשים פליליים.
2. צרף מקבץ נוסף של החלטות בית המשפט בעניינו של המתלונן, מהן עולה כי המתלונן אמר שירדוף אותו לאורך השנים ולא יניח לו.
3. הנילון אף מצרף החלטת ראש הוצל"פ מיום 4.12.2016 לפיה אין פסול בהתנהלותו ככונס נכסים.
4. הוא העביר למתלונן את הכספים בהתאם להחלטת הרשמת מיום 2.9.2016 וצרף אישור העברה.

חו"ד והמלצה:

למתלונן שלל טענות על התנהלותו ותפקודו של הנילון בעיקר במהלך היותו כונס נכסים. המקום הנכון להעלותן הוא בערכאה המשפטית שמינתה את הנילון לכונס נכסים ואשר נותנת הוראות לגבי הליך הכינוס ומפקחת עליו (המתלוננים גם הגישו תביעה אזרחית כנגד הנילון בהקשר זה).

המתלונן מאריך בטענות, מכתביו ארוכים מאוד והוא מצרף שלל מסמכים שונים, שלא דווקא מהווים ראיות לטענותיו. התנהלות זו של המתלונן הכבידה מאוד על בדיקת התלונה.

המתלונן הגיש תלונות רבות בנוגע להליך המשפטי לא רק לוועדת האתיקה אלא גם לנציב הקבילות על השופטים, לשרת המשפטים, ליחידה הארצית לחקירות הונאה והמון בקשות לבית המשפט שדן בעניין. מנגד, הנילון עונה באופן כללי ומפנה להחלטות שיפוטיות רבות שניתנו בעניין טענותיו של המתלונן נגד הנילון, טענות שנדחו, ומהן אף עולה כי המתלונן מבקש לרדוף אחר הנילון.

לגבי הטענה כי הנילון אישר חתימה בייפוי הכוח שלא בפניו, אין מניעה לעשות זאת. בייפוי הכוח לא נרשם כי הוא מאשר את החתימה שהתבצעה בפניו, וכל שנדרש זה היכרות עם הלקוח.

טעויות ברישום בצו המכר או בייפוי הכוח, גם אם נעשו, הם עולים כדי רשלנות מקצועית לא רבתית. טענות המתלונן כי הנילון הגיש מסמכים אשר אינם חתומים בחתימתו לא נתמכו בראיות. בנסיבות אלו **אמליץ לגנוז את התלונה.**

ת/1400/17 פורמנובסקי שרה נגד עו"ד אגוזי דורון

253/18

טענות המתלוננת:

1. המתלוננת היא יו"ר ועד הבית ונציגת הליך התמ"א בבניין שמתבצע מול חברת אייקום.
2. לטענתה, הנילון קידם תוצאות לטובת האינטרסים שלו ופעל להכשילם בזדון ובדרכי הונאה.
3. לדבריה, הנילון יצר עימה קשר ב-8.10.2017, הציג עצמו ואמר שפנה דרך דייר ושחברת אייקום מסובכת עם חוב עצום להוצל"פ ושהוא רוצה להזהיר את הדיירים שעלולים להסתבך עקב כך.

4. המתלוננת ערכה בדיקה והתברר לה כי הנילון מייצג זוכה בתיק הוצל"פ נגד חברת אייקום. 5. טוענת כי פניית הנילון אליה ואל מי מבעלי הזכויות פסולה ונעשתה כדי לזרוע בהם פחד. המתלוננת ובעל הזכויות הם לקוחות של מי שתבע את מרשו של הנילון בביהמ"ש.	<u>תגובת הנילון:</u> 1. הנילון מייצג אדם שהגיש בקשה למימוש שיק על סך 900,000 ₪ נגד חברת אייקום. החברה הגישה התנגדות והדין עבר לביהמ"ש. כמו כן הגישה החברה תביעה כספית נגד הזוכה. ביום 29.3.2017 נדחתה ההתנגדות וכן נדחתה התביעה הכספית. ערעור על פסק הדין נקבע ליום 1.2.2018. 2. הנילון אמון על הטיפול בגביית החוב ופעל להטלת עיקולים והגבלות וכן הגיש בקשה לחקירת יכולת נגד מנהלי החברה. 3. על פי המידע שהתקבל החברה החייבת עוסקת בנושא תמא ובייזום עסקאות והיא מפעילה חברות שונות לצורך ביצוע פרויקטים. בטרם הגשת עיקולים אצל הצדדים השלישיים הנילון מצא לנכון לפנות אל עורך הדין המייצג את הדיירים על מנת להבין ממנו כיצד ואיך החברה קשורה לפרוייקט. 4. הנילון איתר דייר כלשהו מנסח הטאבו וביקש ממנו את פרטי הנציגות. לאחר שקיבל את פרטיה של המתלוננת, יצר עימה קשר וביקש לדעת מיהו עורך הדין המטפל בפרוייקט מטעם הדיירים. המתלוננת תחקרה את הנילון והתעקשה לדעת פרטים והנילון אמר לה לבסוף כי חברה בשם אייקום חייבת ללקוח שלו תשלום במסגרת תיק הוצל"פ, ו השאיר לה את הנייד שלו על מנת שתחזור אליו עם תשובה. 5. הנילון מכחיש כי אמר שהוא רוצה "להזהיר את הדיירים שעלולים להסתבך עקב חוב". 6. הנילון מציין כי אין הליכים תלויים ועומדים בעניין הדיירים וממילא אין בעיה אתית לפנות אל הדייר ולבקש ממנו את פרטי עורך דינו. מאחר ולא היה לנילון את פרטי עורך הדין, לא היתה לו יכולת לאתר מן הסתם את פרטי יצירת הקשר עימו. 7. הנילון מציין כי ללקוח שלו יש אינטרס כי ייחתם הסכם תמ"א, במסגרתו ישולמו כספים לחברה והלקוח יוכל לקבל את סכום החוב העצום המגיע לו. הנילון יכול היה להטיל עיקול צד ג', אולם דווקא הזהירות בה נקט והניסיון לשוחח קודם להטלת העיקול עם עורך הדין המטפל היא שהובילה להגשת תלונה מופרכת. <u>תשובת המתלוננת:</u> 1. הנילון ניסה לבלוש ולהתחקות אחריה ואחרי בעלי הזכויות בבניין, הוא פגע בפרטיותה, יצר קשר טלפוני עימה ועם בעלי הזכויות בבניין על מנת להזיק לפרוייקט התמ"א ולפגוע בשם הטוב של מבצעי הפרוייקט. 2. היא אינה חייבת למסור את פרטי הנילון לעורך הדין המייצג את בעלי הדירות בפרוייקט. הנילון ניסה לכפות עליה למסור לכל בעלי הזכויות שהחברה היזמית עלולה לקרוס ושהפרוייקט ייתקע. 3. לא ברור אילו עיקולים יכול הנילון להטיל על בעלי הזכויות, ובעלי הזכויות אינם צריכים להעביר כספים לחברה היזמית. לתיק המתנהל בבית המשפט ע"י הנילון אין קשר לפרוייקט והנילון למעשה השחיר את שם החברה היזמית וניסה לקלקל את קשרי העבודה עם החברה היזמית. <u>חוו"ד והמלצה:</u> המתלוננת מלינה על כך שהנילון יצר עימה קשר טלפוני במטרה לספר לה על חובות של חברה, שאינה החברה היזמית, אולם לטענת המתלוננת הנילון קישר בין החברות וניסה לזרוע בשיחה עימה פחד מפני יציבותה של החברה ויכולתה לעמוד בביצוע הפרוייקט. הנילון מציג גרסה אחרת בשיחת הטלפון לפיה הוא ניסה לאתר את מספר הטלפון של עורכי הדין המייצגים בפרוייקט, וזאת בטרם ביצוע עיקולים על החברה היזמית בפרוייקט, אשר קשורה לחברה החייבת נגדה ניתן פסק דין. בהעדר הקלטה של השיחה נותרנו עם גרסה מול גרסה, ללא יכולת להכריע ביניהן. בנסיבות אלו כאשר אין ראיות ואסמכתאות כי הנילון אכן פעל בניסיון לזרוע פחד אצל בעלי הזכויות בנוגע להתממשותו של הפרוייקט ויציבותה של החברה היזמית, אמליץ לגנוז טענה זו של המתלוננת. לגבי פנייה לצד מיוצג, גרסת הנילון שהוא לא ידע מי מייצג את בעלי הזכויות בפרוייקט וביקש מהמתלוננת את מספר הטלפון שלו על מנת ליצור עימו קשר - מקובלת עליי. גם המתלוננת ציינה כי הנילון שאל אותה מיהו עורך הדין שמייצג את הדיירים וביקש לקבל את מספר הטלפון שלו. בנסיבות אלו אמליץ לגנוז את התלונה.
---	---

ת/775/17 התנועה למען איכות השלטון בישראל נגד עו"ד ברנדס חנינא	254/18
<u>טענות המתלוננת:</u> 1. מבקשים לדעת מדוע הוועדה אינה מעמידה את הנילון לדין משמעתי, לאור פרסומים בתקשורת לפיהם עלה חשש לכאורה שהנילון ניסה להבריח מתאו של אהוד אולמרט (רוה"מ לשעבר) מסמכים החשודים כמסווגים. 2. על פי הפרסומים הנילון נתפס מנסה להבריח את המסמכים מכלא מעשיהו. לטענת המתלוננת, על פי נהלי בית הסוהר מסמכים אמורים להיבדק טרם הכנסתם לכלא ו/או הוצאתם. על פי הפרסומים האירוע דווח לגורמי בטחון ולגורמים משפטיים. המתלוננת הלינה בפנייתה כי אינה מבינה מדוע לא נפתחו הליכים משמעתיים כנגד הנילון ולא בוצע כל בירור בעניין. <u>תגובת הנילון:</u> 1. נמנע מלהשיב לגופו של עניין וציין כי אין כל בסיס לתלונה כנגדו מאחר וזו נסמכת על פרסומים עלומים ובלתי מבוססים כלל, שכל מטרתם להשחיר פניו. 2. ציין כי על הוועדה לדחות התלונה על הסף ולא לשתף פעולה ולהפוך כלי שרת בידי גורמים ומטרות שאינם מעניינה של הוועדה. ציין, כי הוא עו"ד למעלה מ-50 שנה ולדעתו אינו צריך להידרש לתלונה המופרכת. ביקש לשמור לעצמו על הזכות להשיב על הדברים אם הוועדה תדרוש. <u>תגובת היאחב"ל:</u> על דעת פרקליט המדינה נקבע כי לאור מכלול הנסיבות אין מקום לעבור מבדיקה לחקירה פלילית, ובכך נסתיים הטיפול המשטירתי בעניין. <u>חו"ד והמלצה:</u> מקורה של התלונה בפרסומים בודדים בתקשורת וללא כל תמיכה ראייתית לחשדות שפורסמו. תגובת היאחב"ל מדגישה כי ככל הנראה לא היה מקום אף לפתוח בחקירה, ומשכך - אמליץ לגנוז את התלונה.	
ת/1529/17 גבאי משה ישראל ואח' נגד עוה"ד דגני איתמר ודגני אסף	255/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. המתלונן זכה בהתמחרות על נכס המנוהל בידי הנילונים ככונסי נכסים, אלא שלאחר מכן מינה בית המשפט מנהל מיוחד שהגיע עם החייבת להסדר תשלומי חוב, ועל כן הוא פנה לנילונים לקבלת החזר הפיקדון, אולם הם לא נענו וזאת חרף המלצת ביהמ"ש לשחרור הכספים. 2. בשל אי השבת הכספים פנה לבית המשפט שנתן הוראה מיידית להחזר כספי הפיקדון, ואולם גם זאת לא נעשה. לאור זאת הגיש בקשה לביזיון בית המשפט, ומבקש לקבל חזרה את כספי הפיקדון. <u>תגובת הנילון עו"ד איתמר דגני:</u> 1. הוא לא מונה ככונס נכסים על הנכס, אלא היה עובד שכיר במשרד כונס הנכסים - עו"ד אסף דגני. 2. לא היתה לו כל נגיעה או שליטה בכספי הערבון בסך 30,000 ₪ שהופקדו ע"י המתלונן לחשבון הנאמנות של כונס הנכסים עו"ד אסף דגני. 3. המתלונן רצה לרכוש את הדירה במחיר זול, ולא רק שהוא לא דרש את הכספים בחזרה מהכונס במשך שנה וחצי, אלא לחץ עליו להשלים את העסקה חרף ההליכים בהם נקטה החייבת. לבסוף באישור ביהמ"ש של הפש"ר החזיר כונס הנכסים את הכספים לידי המציעים. 4. המתלוננים הגישו את התלונה באותו יום בו קיבלו את הכספים, כאשר הנילונים לא ידעו על התלונה, והמדובר בחוסר תום לב. <u>תגובת הנילון עו"ד אסף דגני:</u> 1. חוזר על האמור בתגובת עו"ד איתמר דגני בשינויים המחוייבים. 2. מדגיש כי כל עוד סבר המתלונן שהצעתו תתגבש לכדי עסקה, הוא רצה שכספי העירבון יישארו בידי הכונס שכן השבתם לידי תביא לביטול הצעתו ופתיחת המכרז מחדש. 3. עובר להחלטת בית המשפט הוא לא היה רשאי להשיב לידי המתלונן את כספי העירבון. ביהמ"ש אישר ביום 9.3.2017 להשיב את כספי העירבון, וביום 30.10.2017 הנילון השיב את הכספים (זאת לאחר שהמתלונן ביקש להמתין פרק זמן נוסף על מנת לוודא שהחייבת עומדת בהסדר הנושים ושעסקת המכר לא תצא אל הפועל). <u>תשובת המתלונן:</u> קיבל את הכספים מושא התלונה ועל כן מבקש לבטל את התלונה.	

חוו"ד והמלצה: הנילונים הנם אחים, כאשר הנילון 1 עובד כשכיר אצל הנילון 2. המתלוננים מלינים על כך שהנילונים לא השיבו לידיהם את כספי העירבון שהופקדו בידי כונס הנכסים (הנילון 2) בגין התמחרות על נכס בה זכו. עסקת ההתמחרות לא יצאה בסופו של יום אל הפועל, ועל כן המתלוננים ביקשו את כספם בחזרה אולם לטענתם הכונס לא השיב להם את הכספים. תגובת הנילונים מפורטת, והיא מתארת את ההשתלשלות העובדתית בהרחבה, ומדגישה כי כל עוד סבר המתלון שהצעתו תתקבל לכדי עסקה, הוא רצה שכספי העירבון יישארו בידי הכונס שכן השבתם לידיו תביא לביטול הצעתו ופתיחת המכרז מחדש. המתלון לא סותר את האמור בתגובת הנילונים אלא מבקש לבטל את התלונה לאור קבלת הכספים. בנסיבות אלו, ולאור ההסבר הנרחב וההגיוני של הנילונים, אני ממליצה לגנוז את התלונה.	
ל/29/17 חורי זאב נגד עו"ד חזי צוריאל	256/18
טענות המתלון: - הנילון ייצג אותו במספר תביעות. בתביעה הראשונה זכה בהסכם פשרה בסכום שלא היה מקובל עליו אך הסכים לו. מיד אחרי קבלת פסק הדין העביר הודעה לנתבעים שיעבירו את הכסף ישירות אליו ולא לנילון, ואולם הם העבירו את הכסף לנילון. על פי המוסכם בינו לנילון (בהעדר הסכם שכ"ט כתוב), זכאי הנילון ל-20% מהסכום שהתקבל, אולם הנילון השאיר בידיו את מלוא הכספים בטענה שהשקיע רבות בתיק. מדובר לדבריו על יתרה של 37,000 ₪. - הנילון ייצג אותו גם בתביעה כנגד מועצה אזורית, שהוא לא רצה אך הנילון שכנע אותו, והושקעו בה כספים רבים בתביעה אולם היא נדחתה בסופו של יום. הנילון התעקש שיוגש ערעור, אולם הוא סרב. לימים נודע לו שהנילון הגיש ערעור מטעמו ובניגוד לרצונו. פנייה למזכירות העלתה כי הוגש ערעור ושולם ערבון ע"ס 20,000 ₪ + 1300 ₪. לטענתו, דרש את ביטול הערעור וביקש את השבת הכסף שהופקד אליו חזרה. חושד כי הנילון התכוון לזכות בערעור ולקחת את הכסף לכיסו. - לאחר הגשת התלונה הודיע המתלון כי קיבל תביעה לתשלום שכ"ט על ידי הנילון. מציין כי נודע לו שהערעור הוגש לאחר שחלפו 45 יום ממתן פסק הדין, וכי הנילון תירץ זאת לביהמ"ש מהסיבה שלא ראה את פסק הדין ביום שניתן. לטענתו, הנילון שיקר לביהמ"ש מאחר שידע על פסק הדין מאתר ה"נט" וגם אם זה הוא או בתו (עובדת במשרדו) שראתה את זה. תגובת הנילון: - התלונה באה בעקבות דרישתו לתשלום שכ"ט מהמתלון אשר איים עליו כי במידה ויגיש תביעה כנגדו הוא יגיש תלונה. תביעת השכ"ט הוגשה בגין ייצוג ב-4 תביעות שונות בהן לא זכה לשכ"ט והעניין מתברר בביהמ"ש. כמו כן מציין כי הוא פעל על פי זכות העכבון בסעיף 88. - לטענתו, המתלון לא ציין בתלונה כי הוא המחיה את זכותו לאחייו לצורך הגשת ערעור, ולכן הערעור הוגש בשם האחין. עוד מוסיף כי המתלון לא ציין שהערבון שולם על ידי הנילון והושב לידי האחין שטרם השיב אותו לנילון למרות שהערעור נמחק לבקשת האחין (לאחר שהמתלון הפעיל עליו לחץ שיבטל). תשובת המתלון: ביהמ"ש המחוזי השיב לו את כספי הפיקדון בסך 11,400 ₪ מתוך 21,000 ₪ שהופקדו, וזאת לאחר הפחתת שכ"ט. תגובה נוספת מטעם הנילון: התביעה הוגשה טרם התקבלה בידו הידיעה על התלונה כנגדו. עניין השכ"ט שסוכם הוא שקר של המתלון, מאחר ואחת התביעות היתה לצו עשה ולא לסעד כספי. חוו"ד והמלצה: ניכר כי מדובר בסכסוך שכר טרחה לכל דבר ועניין, אשר יתברר בערכאה האזרחית המתאימה בעקבות תביעת השכ"ט שהגיש הנילון. לענין הגשת ערעור, הנילון הוכיח כי הערעור הוגש בשם האחין שהוסמך לכך על ידי המתלון. כמו כן, כאמור הערעור נמחק ולכן אינו רואה מקום לדון בעניין המועד בו נודע לנילון על פסק הדין. המתלון זכה בהשבת הכסף שהופקד לעניין הערעור בסופו של יום. יודגש כי המתלון צרף מייל ששלח לנילון ובו כתב "אל תחכה תגיש היום", אני שולח מחר מכתב ללשכת עורכי הדין" - כך שנראה שהתלונה הוגשה רק לאחר שנודע למתלון שהנילון מבקש לתבוע אותו. לפיכך, אמליץ על גניזת התלונה.	

ל/765/17 גזיר חוגיראת מחמוד נגד עוה"ד נרקיס גלעד וחגאזי מוחמד בן פהד	257/18
טענות המתלונן: 1. תלונה בכתב יד שמאוד קשה להבין ממנה על מה המתלונן מלין. 2. בכלליות עולה כי המתלונן סבל לטענתו מרשלנות רפואית בבית חולים רמב"ם, שהחמירה את מצבו הרפואי. הנילונים ייצגו אותו ככל הנראה בעניין זה. 3. לדבריו, חתם על הסכם הפשרה בזמן שהיה תחת השפעת כדורים, הנילונים ידעו זאת ובכך רימו אותו. 4. הם גם החתימו אותו על פשרה מבלי להסביר לו את משמעותה. 5. הגיש גם תלונה במשטרה. תגובת הנילון עו"ד גלעד נרקיס: 1. המדובר במקרה משנת 2000, והמתלונן חתם על הסכם פשרה בפני בית המשפט בשנת 2003. 2. במעמד הדיון ביום 5.2.20013 אמר התובע-המתלונן כדלקמן: התובע: אני יודע על הפשרה הזו, היא מקובלת עלי, הסכום הוא 700,000 ש"ח. אני מסכים לכך שהיא תסלק את כל דרישותי נגד הנתבעת ורופאיה, עקב התביעה. אני גם חתום על הסכם הפשרה, ומאשר את הסכמותי. 3. קודם לפשרה הוסבר למתלונן ההסכם והוא הבין אותו ואת הפשרה. תגובת הנילון עו"ד מוחמד פ. חג'אזי: 1. מדובר בתיק ישן משנת 2000. המתלונן יוצג באופן מקצועי, ענייני וצודק ולאחר בחינת כל הסיכונים והסיכויים הגיעו לפשרה עליה חתם המתלונן תוך שהביע שמחתו על התוצאה שהוגשה. 2. הסכם הפשרה קיבל תוקף של פסק דין בבית משפט מחוזי בחיפה, תוך שהמתלונן מצהיר לפרוטוקול כי הפשרה מקובלת עליו. 3. המתלונן היה כשיר לחתום על הסכם הפשרה והוא עמד בבית המשפט והצהיר על כך. תשובת המתלונן: 1. הנילונים החתימו אותו על הסכם פשרה לאחר שאמרו לו כי מחכה לו עוד מיליון שקלים בביטוח לאומי ולאחר סיום התיק הוא יקבל אותם. בביטוח לאומי צחקו עליו בעניין זה. 2. לפני החתימה על הסכם הפשרה הנילונים אמרו לו לקחת כדורי הרגעה, ואמרו לו לומר שהוא מסכים להצעה בבית המשפט. 3. הנילונים רצו לקחת את חלקם בשכר הטרחה ולא דאגו באמת למתלונן שהיום יש לו הרבה בעיות רפואיות והוא פגוע. חו"ד והמלצה: סעיף 7(ב) לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדין בבתי הדין המשמעתיים), התשע"ה-2015 קובע כדלקמן: "במקרה שבו העובדות המהוות את העבירה אירעו עשר שנים או יותר לפני המועד שבו התקבלה התלונה או המידע בלשכה, יידרש הקובל לשאלת חלוף פרק הזמן האמור ואם יחליט על הגשת קובלנה, יפרט בהחלטתו את נימוקיו להגשתה בנסיבות שבהן חלף פרק הזמן האמור ויודיע את נימוקיו אלה בכתב למתלונן ולנילון". המתלונן מלין על כך שבשנת 2003 הוא חתם על הסכם פשרה לאחר שהנילונים רימו אותו. מאז חלפו 14 שנה, והמתלונן לא מפרט ומסביר מדוע השתהה בהגשת תלונתו, זאת במיוחד כאשר הנילון - עו"ד נרקיס - התייחס לכך בתגובתו שהועברה להתייחסותו של המתלונן. משכך אין להידרש לתלונה. למעלה מן הנדרש אציין, כי דין תלונה זו להיגזר גם לגופו של עניין בהעדר תשתית ראייתית לטענות המתלונן להטעיה/מעשה מרמה בהחתמתו על הסכם הפשרה.	

****הערה:** הנילון הינו חבר ועד מחוז ירושלים

1. בתלונתם פורשים המתלוננים מסכת של התרחשויות, שהתקיימה בשנים 2007-2008.

לטענתם, הנילון היה אמור לייצג (ואכן ייצג) אותם ואת שותפיהם לנכס מקרקעין (להלן "בכורי") בניסוח ובחתימה על מערכת הסכמים, שנועדה להסדיר את זכויות השותפים באותו נכס מקרקעין.

יובהר: בכורי הנם בני משפחתו של חתנם-לשעבר של המתלוננים (בעלה-לשעבר של בתם).

על-פי התלונה, הנילון החתים אותם על סדרה של הסכמים, שלא כולם תאמו זה לזה, ושחלק מהם נעשה למראית עין ולשם השגת מטרות כאלה ואחרות של הצדדים לפרשה.

לטענתם, מאוחר יותר התגלו להם דברים כאלה ואחרים, שהעלו את חשדם בנוגע לכך, שהנילון לא שמר על זכויותיהם, ולמעשה רקם נגדם קנוניה עם בכורי.

המתלוננים נאחזים כמוצאי שלל רב בדבר, שכתב הנילון, בכתב-ד, בחודש אוגוסט 2010, על גבי מכתב, ששוגר אליו מאת בא-כוחם של המתלוננים ושבזו הוא נדרש למסור לידיהם את המסמכים שבידיו.

בתגובה כתב הנילון, בכתב-ד, כי כל המסמכים הועברו אל בכורי, [...] **שהוא למעשה היה הלל משרדנו** [...].

המתלוננים מלינים על כך, שהנילון לא העניק להם הסברים, למרות שאלה נדרשו במכתביהם משנת 2016.

בשולי תלונתם מקדמים המתלוננים פני טענה של הנילון, שלפיה טענותיהם כבר נדחו על-ידי בית המשפט, מאשרים זאת באופן עקרוני, אך מציינים, כי בית המשפט לא הכריע בפלוגתאות הלונטיות לתלונה.

התלונה מסתיימת במילים "דברים אלה מעלים חשד כי אכן עו"ד תירוש לא התנהל כמו שעו"ד צריך להתנהל".
2. בתגובה עניינית ובהירה דוחה הנילון את טענות המתלוננים.

תחילה, הוא אינו מתכחש לכך, שהוא אכן התבקש לייצג את כל הצדדים להסכמים הרלוונטיים, וטוען שהוא ביצע את תפקידו כהלכה ועד תום.

הוא מסב את תשומת הלב לכך, שבתם של המתלוננים ובעלה-בכורי התגרשו ונקלעו למחלוקת כספית-רכושית מורכבת, שבמרכזה נכס המקרקעין, נשוא התלונה.

הנילון מעלה על נס את זאת, שבמשך כעשר שנים מאז הסתיים טיפולו, לא נשמעה כלפיו ולו טענה קלושה, וכי הוא אף לא הוזמן על-מנת ליתן עדות במהלך המשפט, שהתנהל בין המתלוננים לבין בכורי (ושבו התקבלו טענות בכורי ונדחו טענות המתלוננים).

הנילון מוסיף ומזכיר, כי הגשת התלונה כעשר שנים לאחר שטיפולו הסתיים מקשה עליו את ההתגוננות בפניה.

לבסוף, הוא טוען שמקומן של טענות המתלוננים בבית המשפט, ולא בפני ועדת האתיקה.
3. בתגובתם, אין המתלוננים מחדשים דבר.

	4. המלצתי היא <u>לגנוז את התלונה</u>. כבר מהתלונה-עצמה עולה, כי כל שיש בידי המתלוננים הם חשדות. הא ותו לא. למקרא התלונה, נוצר הרושם, שלפיו הסכסוך הרכושי, שבין המתלוננים לבין בכורי, זה שהמתלוננים יצאו ממנו וידם על התחלונה, הביאם להגיש את התלונה. בבחינת "ננסה. לא יועיל, אבל גם לא יזיק". שאחרת, מדוע זה לא הגישו את התלונה מספר שנים קודם לכן? לא מצאתי בתלונה-עצמה דברים, שגרמו לי להרהר בכללי האתיקה, המחייבים את עורכי הדין. גם מתגובת הנילון עולה, כי ההליך המשפטי, שהתנהל בין המתלוננים לבין בכורי, שהנו הליך גירושין רווי יצרים, הוא שהביאם להגיש את התלונה. אכן, התקשיתי להבין מדוע זה בדבריו שבכתב-יד (נספח 6 לתלונה) טען הנילון, כי משרדו ייצג רק את בכורי, ולא את המתלוננים. יכול והדבר היה נעוץ במספר השנים, שחלפו מאז סיום הטיפול ועד לכתיבת דברים אלה. אלא שאין בכך דבר. בפנינו לא הכחיש הנילון את זאת, שהוא התבקש לייצג את כל המעורבים בדבר, ולא רק את בכורי. הסבריו שבתגובה סיברו את האוון ותמכו במחשבות, שהיו בי, למקרא התלונה-עצמה. לא מצאתי רמז קלוש לחשש, שמא הנילון נהג שלא על-פי הכללים, המחייבים את עורכי הדין בישראל. לפיכך, יש <u>לגנוז את התלונה</u>.
213/18	ל/759/17 לוי כפיר נגד עו"ד שמש טל
	<u>טענות המתלונן:</u> מלין על כך שהנילון לא העביר לו את כתבי הטענות טרם דיון ההוכחות בעניינו, וכך נוצר מצב שהמתלונן נאלץ לקרוא את כתבי הטענות בתוך חצי שעה במהלך הדיון, דבר שהוא בלתי אפשרי וגרם לו להפסיד במשפט מאחר שהוא לא התכונן כראוי לדיון ההוכחות. <u>תגובת הנילון:</u> מביע תרעומת על כך שהמתלונן "רודף" אותו במחזור טענות מתלונה קודמת שנגנזה עוד בשנת 2016. <u>חו"ד והמלצה:</u> עיון בתלונה מעלה כי אכן עסקין באותן טענות נשוא התלונה הקודמת (ל/533/15), אשר נגנזה בהחלטת הוועדה מיום 8.6.2016 בנימוק שהוועדה אינה משמשת כערכאת ערעור על החלטות בית המשפט ועסקין בסכסוך אזרחי ללא כל היבט אתי. נראה כי המתלונן מתקשה לקבל את רוע הגזירה והגיש תלונה חוזרת. התלונה אמנם הועברה לתגובת הנילון, אולם אין בה כל חדש ואין לי אלא להמליץ על גניזתה.

ל/17/1230 בן נון חביב נגד עוה"ד ללום יואב וביטון ראובן	214/18
**הערה: הנילונים ממחוז ירושלים. התלונה הועברה לטיפולנו מאחר שעו"ד ללום משמש קובל במחוז. <u>טענות המתלונן:</u> 1. המתלונן פנה למשרדו של הנילון ללום לקבלת סיוע בתביעה כנגד מדינת ישראל. בפגישה ביניהם סוכם שלנילונים ישולם שכר טרחה 30% על פי פסק דין + מע"מ. 2. לאחר מתן פסק הדין הודיע הנילון ביטון למתלונן כי בניכוי השכ"ט מגיע לו 7,420 ₪. 3. לאחר מספר ימים חזר אליו הנילון ללום וציין כי הסכום המגיע למתלונן הוא בעצם 6,000 ₪. 4. המתלונן טוען שנגנבו ממנו 1,420 ₪. <u>תגובת הנילונים:</u> 1. המתלונן שכר את שירותיהם לצורך הגשת תביעת לשון הרע כנגד רשות המסים. הוסכם כי ישולם 2000 ₪ עבור פתיחת התיק והגשת כתב התביעה ו-30% מכל סכום שייפסק, וכי שכר טרחת עורך דין, ככל שייפסק, יועבר לעורך הדין. 2. בפסק הדין נקבעו פיצויים ע"ס 8,000 ₪ וכן, שכר טרחת עו"ד בסך 3000 ₪. 3. עם העברת הסכום הפסוק לחשבון הנאמנות של משרד הנילונים, יצרו הנילונים קשר עם המתלונן ועדכנו אותו בדבר העברת הכסף. הוסבר למתלונן כי שכר הטרחה הינו ע"ס 3,580 ₪. לאחר שהנילונים עיינו שוב בהסכם שכ"ט, התברר כי אכן נפלה שגגה בחישוב הסכום. לאור זאת, יצר הנילון ללום קשר עם המתלונן על מנת להבהיר לו את חישוב שכר הטרחה. 4. הנילונים טוענים כי בהתאם להנחיות וועדת שכר טרחה, הוצאות ושכר טרחה שנפסקים במסגרת פסק דין מועברים כולם לעורך הדין. 5. בסופו של יום המתלונן קיבל סך של 6,000 ₪, לאחר שהופחת סך של כ-800 ₪ אגרת בימ"ש משכר הטרחה, ולא הוסף מע"מ. <u>תשובת המתלונן:</u> 1. עיון בהסכם שכ"ט שצורף על ידי הנילונים מוכיח כי לא סוכם שהוצאות המשפט יועברו לנילונים. 2. לאחר בדיקה נוספת על הנילונים להעביר לו סכום של 3,000 ₪. <u>חו"ד והמלצה:</u> המדובר בתלונה שעניינה סכסוך שכ"ט. בין המתלונן לנילונים התגלעה מחלוקת באשר למי יש להעביר את סכום ההוצאות שנפסק בפסק הדין וכן ביחס לאופן חישוב שיעור שכ"ט. הסעד המבוקש על ידי המתלונן הינו כספי בלבד, השבת סכום בסך של כ-3000 ₪. מאחר ואין זה מתפקידה של וועדת האתיקה להכריע בסכסוכי שכ"ט, על המתלונן לפנות לערכאה האזרחית המוסמכת למיצוי זכויותיו. לפיכך, אמליץ על גניזת התלונה.	
ל/16/2032 פרח תמר נגד עוה"ד פרח אורן ועזרא רוני	215/18
<u>טענות המתלוננת:</u> 1. הנילון פרח הינה בעלה לשעבר של המתלוננת. מתנהלים ביניהם הליכי גירושין במשך 6 שנים, כאשר הנילון עזרא הינו מייצגו של פרח. 2. המתלוננת טוענת כי הנילונים העלו טענה שידעו שהיא אינה נכונה במסגרת בקשות שהגישו לבימ"ש לענייני משפחה. כך, בבקשה לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ טענו הנילונים טענות אודות יציאות תכופות של הנילון פרח מהארץ לצרכי עבודה, על אף שידוע להם כי טענה זו אינה נכונה. 3. בתגובה לתשובת המתלוננת בבקשה לעיכוב יציאה מן הארץ הודה הנילון פרח כי הוא לא יצא מהארץ מאז שנת 2013 ובכך קמה סתירה לעומת תצהירו של הנילון בדבר יציאתו מהארץ באופן תכוף. (יובהר כי צו העיכוב כבר עומד מאז שנת 2010 או 2011 כך שבהחלט ייתכן שכתוצאה מהצו עצמו, הנילון לא יצא את הארץ על אף שנדרש היה לעשות כן). 4. טענתה השנייה הינה כי הנילון פרח אינו מציית לפסק דין מזונות ואינו משלם את חובותיו כבר במשך שנתיים, לרבות אי תשלום חובות למוסדות חינוך, מונע טיפול רפואי מילדיו וכו'. 5. בנוסף, הנילון 'מרעיל' את ילדיו, מסביר להם אודות ההליכים המשפטיים המתנהלים בינה לבין הנילון והיא מתפלאת אודות ידיעתם הרחבה של ילדיהם בדבר תביעות משמורת בבתי משפט וכו'.	

טענות הנילון עו"ד אורן פרח: 1. התלונה הוגשה ללא תצהיר. בין הצדדים ישנם הליכים משפטיים רבים הנמשכים על פני שנים. המתלוננת ניהלה את ההליך באופן מסורבל שגרר את ההליך במשך שנים. 2. המתלוננת הגישה תלונות כנגד שופטים בתיקים המתנהלים, הגישה בקשות לפסלות שופטים, הגישה אינספור תלונות למשטרה כנגד הנילון שנסגרו מבלי שהוגש כתב אישום (המתלוננת ציינה את העובדה שלא הוגש כתב אישום גם כן). 3. ביחס לטענה השקרית לכאורה שהעלה בתצהירו, לא טען כלל בתצהיר שהוא נוסע תכופות לחו"ל. 4. ביחס לטענה השנייה, לא ברור מהי העבירה האתית שעבר לכאורה, מלבד הטלת רפש ולכלוך עליו. 5. מצטט שיחות בין האם לילדיהם המשותפים בו לכאורה היא מפעילה אלימות כלפיהם. טענות הנילון עו"ד רוני עזרא: 1. לתלונה לא צורף תצהירה של המתלוננת. המדובר באישה מניפולטיבית אשר עושה הכל כדי לפגוע בהליך המשפטי התקין המתנהל בין הצדדים בערכאות השונות. 2. מכחיש שהועלתה טענה שאינה נכונה. הנילונים לא טענו כי הנילון פרח יוצא תכופות מהארץ בבקשתם, וצירוף דו"ח הנסיעות שלו נועד להפרכת טענת המתלוננת שהוא יוצא תכופות מהארץ. תשובת המתלוננת: 1. הנילון פרח לא הגיב עניינית לתלונה נגדו והסיט את הטענות להליכים המשפטיים ביניהם. 2. מתייחסת לכל אחת מהטענות שהעלה הנילון פרח ביחס לתלונות במשטרה שהגישה נגדו וביחס לערעורים שהגישה אודות פסלות שופטים וכדומה. חו"ד והמלצה: בין המתלוננת לנילון פרח קיים סכסוך גירושין קשה וארוך שנים. ביחס לטענה לפיה הנילונים טענו בביהמ"ש כי הנילון פרח יוצא תכופות מישראל לצורך עסקים, ביודעם שהיא אינה נכונה - לא נרשם מפורשות על ידי הנילון פרח כי הוא יוצא תכופות מהארץ, אלא שבין היתר הוא מנהל את אינטרסיהם העסקיים של הוריו בחו"ל, אך אין בניהול אינטרסי ההורים בחו"ל כדי לסתור טענתו לפיה לא יצא את הארץ מאז שנת 2013. ביחס לטענה כי הנילון פרח מפר פסקי דין, כראיה צורפה החלטת בימ"ש. עם זאת, החלטת בימ"ש הינה מתן תוקף להסכמה שהושגה בין הצדדים על פי הצעת בימ"ש ביחס לנושאים שונים שהיו במחלוקת. לא ניתן להימנע מהתחושה כי התלונה הינה ניסיון לגרור את ועדת האתיקה לסכסוך המתמשך בין המתלוננת לנילון פרח. לאור האמור לעיל מציע לגנוז.	216/18
ל/208/17 תמר פרח נגד עו"ד פרח אורן ועזרא רוני **הערה: מדובר בתלונה שניה שהגישה המתלוננת כנגד בעלה לשעבר ועורך דינו. טענות המתלוננת: 1. הנילונים העלו טענה לא נכונות בפני ביהמ"ש לענייני משפחה במסגרת הבקשה לדחיה על הסף של תביעתה למשמורת יחידנית, כמו גם במסגרת בקשתה למינוי מומחה. 2. לאחר שנדחתה הבקשה לדחיית התביעה, הנילונים לא הגישו תגובה לבקשה למינוי מומחה ועל כן ביקשה המתלוננת כי בימ"ש ייתן החלטה בבקשה למינוי מומחה. או אז, טענו הנילונים כי המתלוננת חזרה בה מ'בקשת הסרק' על אף שהדבר אינו נכון. 3. בד בבד, הגישו הנילונים את תגובתם לבקשה למינוי מומחה, ובה העלו טענות לא נכונות על כך שהמתלוננת לא ציינה שהמומחה שביקשה למנות מונה בעבר בהליכים קודמים בין הצדדים, ועל כך שהמתלוננת שכחה לכאורה שניתן פסק דין משמורת על פי הסכמות בין הצדדים. 4. צרפה עותקים מהבקשה ומתגובת הנילונים. מהבקשה עולה כי היא הזכירה את שמו של המומחה כמי שמונה בעבר בהליכים קודמים וערך דו"ח מסוגלות הורית בעניינם של הצדדים בעבר. תגובת הנילון עו"ד אורן פרח: 1. התלונה הוגשה ללא תצהיר. בין הצדדים ישנם הליכים משפטיים רבים הנמשכים על פני שנים. המתלוננת ניהלה את ההליך באופן מסורבל שגרר את ההליך במשך שנים. 2. המתלוננת הגישה תלונות כנגד שופטים בתיקים המתנהלים, הגישה בקשות לפסלות שופטים, הגישה אינספור תלונות למשטרה כנגד הנילון שנסגרו מבלי שהוגש כתב אישום (המתלוננת ציינה את העובדה שלא הוגש כתב אישום גם כן).	

3. הנילון מצטט מפסק דינו של בימ"ש לענייני משפחה בו מוקדש פרק שלם להתנהלות הדיונית של המתלוננת. 4. המדובר לטענתו בתלונת סרק נוספת אשר כל כולה מתייחסת לטענות שהעלה עורך דינו, כאשר הנילון פרח לא רשם כלל את הבקשה. טענות הנילון עו"ד רוני עזרא: 1. לתלונה לא צורף תצהירה של המתלוננת. המדובר באישה מניפוליטיבית אשר עושה הכל כדי לפגוע בהליך המשפטי התקין המתנהל בין הצדדים בערכאות השונות. 2. הנילון מכחיש את הטענה כי הועלתה טענה שאינה נכונה. בניגוד לנאמר על ידי המתלוננת, הנילון לא ציין כעובדה שהמתלוננת חזרה בה מבקשת הסרק אלא הוא סבר כי לאור הגשת תסקיר עם המלצות, המתלוננת חזרה בה מבקשת הסרק שלה. (מעיון בעותק מהתגובה שהגיש הנילון, אכן רשום כי הוא רק סבר כך ולא ציין זאת כעובדה מוגמרת) 3. ביחס לטענות שהועלו בדבר אמיתות העובדות שהועלו במסגרת התגובה לבקשה למינוי מומחה - הנילון לא טען כי המתלוננת לא ציינה בפני בימ"ש שהמומחה מונה בעבר כמומחה בין הצדדים. הנילון ציין וכתב כי המתלוננת שכחה לציין פרט ספציפי והוא כי חוות הדעת שהוכנה על ידי אותו מומחה נגעה למסוגלות ההורית של שני ההורים (אכן זה מה שנרשם בתגובת הנילון). 4. ביחס לטענה אודות אי אזכור קיומו של פסק דין בעניין משמורת - הנילון טוען כי המתלוננת אכן לא ציינה כי ניתן כבר פסק דין וערעורה בעניין נדחה. תשובת המתלוננת לא נתקבלה. חו"ד והמלצה: בין המתלוננת לנילון פרח קיים סכסוך גירושין קשה וארוך שנים. מעיון בהעתיקי התגובות שצירפו הצדדים לתלונה, עולה בנקל כי הנילון עזרא לא ציין עובדה שאינה נכונה אלא העלה את מחשבתו או סברתו באשר לעמידתה של המתלוננת מאחורי הבקשה שהגיש. ביחס לטענה השנייה, לפיה המתלוננת טענה כי הנילון עזרא ציין עובדות שאינן נכונות, הרי שהנילון עזרא טען ובצדק כי המתלוננת עיוותה את דבריו ומעיון בבקשתו עולה כי הוא העלה פרט טכני מקצועי שנגע לחוות הדעת שנתן המומחה בעבר והעלה שאלה בדבר נחיצות המצאתה של חו"ד נוספת. לאור האמור לעיל, מציע לגנוז את התלונה.	
ל/275/16 עיני יצחק נגד עו"ד סמו איתי	217/18
טענות המתלונן: 1. הנילון ייצג את המתלונן וחברת הביטוח בתביעה שעניינה תאונת דרכים. 2. הנילון התרשל מאחר שלא היה מוכן כנדרש לדיון בבימ"ש, הגם שהוא הקפיד לציין בפני הנילון שהוא לא אשם ושהפסד במשפט אינו אופציה מבחינתו. 3. הנילון לא הסביר לו את משמעות הליך סדר דין מהיר, וכמו כן לא הסביר באופן המניח את הדעת את הנוהל לפיו הוא חייב לצאת מהאולם על מנת לא לשמוע את עדות הנהג השני. בשל דרישתו של הנילון כי המתלונן ייצא מאולם המשפט, לא התאפשר לו לשמוע את העדות האחת והיחידה נגדו. 4. כמו כן, במקום להראות תמונה ממקום התאונה, הוצגו תמונות מאתר 'גוגל ארץ' שאינן קשורות עובדתית לתאונה, מהטלפון של הצד שכנגד. כאשר ניסה לעמת את הנילון בנקודה זו, אמר לו הנילון כי הוא עצמו, המתלונן, אישר להציג את התמונה, אך מהפרוטוקול עולה כי הוא התנגד מפורשות להשתמש בתמונה זו. 5. פרוטוקול הדיון שהתקיים בעניינו לא שיקף את הנעשה בבית המשפט. בעותק מהפרוטוקול שקיבל ישנן מלים שהמתלונן טוען כי לא אמר בכלל ומנגד דברים שכן נאמרו על ידו, צומצמו ואף 'שופצו'. 6. כאשר ביקש להגיש בקשה לתיקון הפרוטוקול, סירב הנילון לעזור לו בכך באומרו שהגשת הבקשה האמורה היא עניין של המתלונן ולא שלו. 7. הנילון יצא להגן על חברו מנגד, ב"כ התביעה, כאשר הוא התבטא בקול רם בהערה פוגענית הקשורה למבטא של המתלונן באנגלית באומרו את הביטוי 'גוגל ארץ'. הנילון, לטענת המתלונן, סירב להתחמק פעם אחר פעם מלהתייחס לאירוע יוצא הדופן בחומר. כאשר הקליט המתלונן את הנילון בעניין זה, ציין בפניו הנילון כי ב"כ התביעה לא צעק את שאמר והוא לא חושב שהיה מדובר במשהו אישי כנגד המתלונן.	

8. הנילון לא הודיע למתלונן על הצורך בהגשת תגובות להחלטת בימ"ש, כדוגמת המקרה בו הגיש המתלונן בקשה לתיקון פרוטוקול, אך הנילון לא העביר לו את תגובת ב"כ התובעת לבקשה לתיקון הפרוטוקול. בכך, סבור המתלונן כי הנילון הפר את כלל 13 לכללי האתיקה הקובעת כי "היה עניין תלוי ועומד בבימ"ש, לא יפסיק עורך דין לייצג את לקוחו אלא בכפוף להוראות כל חיקוק". 9. מעבר לכך, הנילון הסתיר ממנו את ההחלטות שנתקבלו בעניין הבקשה לתיקון פרוטוקול. 10. המתלונן מוסיף ואומר כי הנילון העדיף את האינטרס של חברת הביטוח שייצג יחד עם המתלונן על פני האינטרס שלו. למתלונן התברר כי חברת הביטוח שילמה את כל סכום התביעה ללא כל דרישה של השתתפות עצמית מצד המתלונן. לבקשת המתלונן לקבל מכתב רשמי מחברת הביטוח כי אין לה כל תביעה או דרישה כנגדו, הוא נתקל בסירוב. 11. לבקשת המתלונן כי הנילון ימשיכו לייצגו בעניין נוסף באותו התיק, השיב לו הנילון כי ההתקשרות מסתיימת במתן הפסיקה הראשונה.	תגובת הנילון: 1. המתלונן יוצג על ידי משרד עורכי הדין בו הנילון מועסק בתביעה אזרחית כספית, מתוקף היותו מבוטח של חברת אליהו חברה לביטוח, המיוצגת באופן קבוע על ידי המשרד. 2. לטענתו, המתלונן יוצג באופן מקצועי לחלוטין. לאחר שניתן פסק דין מנומק בו נדחתה גרסת המתלונן, בחר הוא לצאת במסע הכפשה כנגד כל מי שהיה מעורב, לרבות השופטת בתיק, עורך הדין שכנגד (המתלונן הגיש נגדו תלונה אישית בלשכה) ושני בעלי המשרדים שהיו מעורבים בתביעה (הערה: תלונות אלו נגזרו). 3. בתיק הוכן כתב הגנה לאחר שנציג ממשדו שוחח עם המתלונן בטלפון על מנת לקבל את גרסתו המפורטת לאירוע. לפני הדיון פגש הנילון את המתלונן והכין אותו לקראת הדיון. המפגש התקיים מחוץ לאולם הדיונים ונערך למעלה משעה. הנילון טוען כי הסביר לו אודות התהליך הצפוי ועבר איתו על גרסתו. בסיום הדיון החליטה השופטת בתיק לקבל את התביעה במלואה. 4. מספר ימים לאחר מכן, יצר המתלונן קשר במטרה לקבל לידיו את פרוטוקול הדיון, שכן הוא לא נמסר בעת גמר הדיון בשל תקלה. 5. המתלונן הגיש בקשה לתיקון פרוטוקול ללא ידיעת הנילון או מי מעובדי המשרד. הנילון מצרף עותק מהודעה ששלח לבימ"ש בה הוא מציין כי הוא משאיר לשיקול דעת בימ"ש את ההחלטה בבקשה לתיקון הפרוטוקול שכן הבקשה הוגשה לבימ"ש, שלא על דעת הנילון. 6. הנילון מבקש להדגיש כי רק לאחר שבימ"ש דחה את בקשותיו השונות של המתלונן החל הוא ברדיפה אישית כנגד הנילון ובעל המשרד, עו"ד צבי קורץ. 7. ביחס לטענת סוג ההליך שנבחר - אין מדובר בשיקול דעת של הנילון אלא בהוראות התקסד"א. 8. ביחס לטענה כי הנילון פגש אותו אקראית מחוץ לכתלי בימ"ש - המתלונן זומן לדיון כדיון. נערכה שיחת הכנה מקיפה ויסודית לקראת הדיון והובהרו לו השלבים בדיון, לרבות סדרי מתן העדויות. 9. ביחס לטענה כי הנילון התרועע עם ב"כ הצד שכנגד - הנילון מנהל שיחות עם עורכי הדין של הצד שכנגד על דרך השגרה וכך היה גם במקרה זה. 10. ביחס לטענה כי המתלונן הוצא מהדיון בעת שמיעת העדות של עד התביעה - בדיונים בתביעות שיבוב נהוג שבעל הדין או עד אחר אינו נוכח בזמן עדותו של עד התובעת. הדבר אינו נתון לשיקול דעתו של הנילון אלא לשק"ד בימ"ש. יתרה מזו, המתלונן נכח בדיון יחד עם הנילון וראה כי גם בדיונים אחרים עדי ההגנה אינם נמצאים באולם בעת מתן עדות עדי התביעה. 11. לאחר שהסביר למתלונן שעה ארוכה את סדרי הדיון בתביעה מסוג זה, לרבות האפשרות למתן פס"ד לפי סעיף 79א לבימ"ש, הציע הנילון למתלונן להיכנס לאולם הדיונים על מנת לשמוע את הדיונים המתנהלים בפני השופטת. לא נותרו שאלות מטעם המתלונן שנותרו ללא מענה. 12. ביחס לשימוש בתמונה מ'גוגל ארת' - בימ"ש יכול לעשות שימוש בתמונה כפי שהוצגה במשפט מקום שהוא מוצא לנכון, ואינם תלויים בנילון. מעיון בפרוטוקול, המתלונן אישר בעצמו את התמונה המדוברת על אף הערתו. 13. ביחס לבקשה שהגיש המתלונן לבימ"ש - המתלונן הגיש את הבקשה בעצמו ועל דעתו בלבד. כאשר נדרש המתלונן להגיב על תגובת ב"כ התובעת, פנה המתלונן לנילון על מנת שיעזרו לו לערוך תגובה חריפה ואישית כנגד השופטת. הנילון מציין כי הם לא נתנו יד לדבר.
---	---

14. התמליל שצירף המתלון לכאורה אינו מהווה כל ראייה לעריכת תמליל בהתאם לכללים שנקבעו ועל כן יש לדחות על הסף את הצגת התמלילים האמורה.

15. ביחס לטענת ההשתתפות העצמית - חברת הביטוח נשאה בתשלום הוצאות פסק הדין מייד והעבירה את הסכום הנדרש. בפוליסת הביטוח של המתלון קיים סעיף בדבר ביטול השתתפות עצמית במידה וסכום התביעה הינו מעל גובה ההשתתפות העצמית. מאחר שכך, המתלון לא נדרש לבצע כל תשלום לחברת הביטוח.

16. בחירתו של המתלון לתקוף באופן אישי את כב' השופטת וב"כ הצד שכנגד, הנילון והמשרד בו הוא מועסק לא הסכימו לדרך פעולה שכזו ולא שיתפו עימו פעולה.

תשובת המתלון:

1. לא נערכה עימו פגישה מסודרת והכנה ראויה לפני הדיון, לא הועבר לידי אף לא כתב בי-דין אחד ולא יידעו אותו על פרטים מההליך, המתלון טוען כי לא היה שותף להליך הכנת כתב ההגנה.

2. הפגישה עם הנילון הייתה כאמור אקראית. הגיע במטרה להשתתף בדיון ולא במטרה להיפגש להכנת כתב ההגנה או עריכת תצהיר. לא נקבעה שעת מפגש ולא נקבעה הערכת זמן.

3. המתלון מעלה טענות שונות ומשונות אודות ניסיונו של הנילון להסתיר שרטוט ששרבט המתלון של מקום התאונה. לאחר קבלת הפרוטוקול לידי, מספר ימים לאחר הדיון, נחרד המתלון לגלות שהוא צד לתביעה, שכן הוא לא ידע לפני כן על כך. או אז, הוא ניגש לבימ"ש ברמלה על מנת לבקש עותקים של כל מסמכי המשפט.

4. כאשר ביקש לערער על תוצאות פס"ד, אמר לו הנילון כי אין אינטרס לחברת הביטוח לערער וכי אינטרס חברת הביטוח גובר על אינטרס המבוטח.

חוו"ד והמלצה:

התלונה עוסקת בהתנהלותו הרשלנית לכאורה של הנילון כלפי המתלון בכל הקשור לאופן הכנת ההגנה בתביעה שהוגשה נגד המתלון וחברת הביטוח שלו, חוסר רצונו של הנילון לשתף פעולה בהגשת בקשה לתיקון פרוטוקול, צירוף ראייה שהמתלון לא הסכים לצרפה, כי הנילון ביקש ממנו לצאת החוצה בעת עדותו של עד התביעה, אי המצאה של כתבי בי-דין אליו ועוד כהנה וכהנה.

הנילון מכחיש את טענות המתלון ובעצם טוען כי הוא הכין כראוי את המתלון לדיון, כאשר ישבו יחדיו למעלה משעה בבית המשפט. ביחס לטענות האחרות שהועלו כנגדו טוען הנילון כי הוסבר למתלון ארוכות אודות ההליך והאפשרויות השונות העומדות בפניהם ובפני בימ"ש. הנילון הדגיש כי בימ"ש רשאי לקבל ראייה על אף שהמתלון אינו מסכים לצרפה וכן כי בתביעות השיבוב לא נהוג שעד הצד השני ינכח בעת עדותו של עד התביעה. ביחס לטענה כי לא שיתף פעולה עם המתלון בהגשת בקשה לתיקון הפרוטוקול, ציין הנילון כי הדבר נעשה לאחר מתן פסק הדין, וכשהבינו כי המתלון מבקש להכפיש את הצדדים לתביעה, הם לא רצו לקחת חלק בכך (מצרף עותק מהודעה שהגיש לבימ"ש לאחר הגשת הבקשה מטעם המתלון לתיקון הפרוטוקול, בו הוא מציין כי הדבר לא נעשה על דעתו).

חשוב לציין כי התביעה הסתיימה בכך שחברת הביטוח שילמה את הסכום שנפסק נגדה ונגד המתלון ולא דרשה תשלום השתתפות עצמית מהמתלון, בהתאם לפוליסת הביטוח שלו. מכאן, כי שעה שחברת הביטוח שילמה את סכום פס"ד, לא נגרם כל נזק למתלון ולא ברורות טענותיו בהקשר זה.

מעיון בהחלטת בימ"ש בבקשה לתיקון הפרוטוקול עולה כי חלקן של הטענות שהובאו בתלונה זו הובאו גם בבקשה לתיקון הפרוטוקול, בין היתר, באשר להתייחסותו של ב"כ הצד שכנגד אודות אופן אמירתו של המתלון את הביטוי גוגל ארת'. מעבר לתיקונים טכניים בפרוטוקול, השיב בימ"ש ארוכות בציין את אשר אירע באולם הדיונים, וכי לא הייתה התנהלות חריגה באולם, כי הקלדנית שעובדת עם השופטת משקפת את האמור בפרוטוקול באופן נכון תוך שהשופטת עצמה בודקת את כתיבת הפרוטוקול בו במקום. השופטת מסיימת את החלטתה בכך שהיא מצרה על הצער שחש המתלון, אך לא הייתה כל עילה אובייקטיבית לתחושתו.

אמנם, המתלון סבור כי נגרם לו עוול וכי לא נשמעו כל טענותיו ביומו בבית המשפט. ככל שהמתלון מעוניין למצות את זכויותיו, הוא רשאי להגיש תביעה כנגד הנילון בדבר רשלנות מקצועית לכאורה, אך מעיון במסמכי התלונה, לא מצאתי כי הנילון עבר עבירה אתית כלשהי.

מציע לגנוז.

ל/995/17 פלאוט לאור אילנה נגד עו"ד שניידר גרשון	218/18
<u>טענות המתלוננת:</u> 1. המתלוננת הינה אחת מיורשי בעלה המנוח ומנהלת הליך לרכישת חלקם של יורשים אחרים בדירת המגורים שלהם. הנילון מייצג שניים מהיורשים האחרים. 2. בתלונה ארוכה ומייגעת מפרטת המתלוננת בפרטי פרטים את התנהלותו של הנילון כלפיה, ובעיקר מלינה על תצהירים כוזבים של עדים ועל הימנעותו של הנילון מלקדם את העברת הזכויות בדירה. <u>תגובת הנילון:</u> 3. אינו מבין על מה מלינה המתלוננת, אין בדברים עבירה אתית. מעולם לא פגש את המתלוננת מלבד בבימ"ש במהלך דיון אחד וכל התנהלותו הייתה מול בא כוחה של המתלוננת. 4. משיב ביחס לכל סעיף בתלונה ומתאר את השתלשלות העניינים והסיבה לעיכובים. <u>תשובת המתלוננת:</u> המתלוננת פרטה כל פעולה שביצע הנילון בטענה שהוא משקר בעזות מצח ואינו מתנהל בהגינות כלפיה. <u>חו"ד והמלצה:</u> לאחר שבחנתי את כלל הטענות אחת לאחת, הן של המתלוננת והן של הנילון - אין לי אלא לקבוע כי בכל טענותיה של המתלוננת אין כל היבט אתי בפעולותיו של הנילון. לכל היותר מדובר בטקטיקה של פעולות של הנילון שנועדו להיטיב עם לקוחותיו ואין בעובדה שהמתלוננת נפגעת מכך כדי לקבוע שהוא ביצע עבירות אתיות. בצדק טוען הנילון כי המתלוננת מיוצגת על ידי עו"ד, ועיקר טענותיה אמורות להיות מופנות אליו ככל שהוא לא מוצא את הדרך לקדם את ענייניה באופן שבו היא מעוניינת. הנילון השיב על התלונה באופן מלא ומשכנע, ומקומן של הטענות להתברר בהליך בביהמ"ש לענייני משפחה, או אל מול ב"כ של המתלוננת שכן, כאמור אינני מוצאת ולו פעולה אחת של הנילון שאינה אתית. <u>לאור האמור אמליץ לגנוז את התלונה.</u>	
ת/1615/17 ניב עמיעד נגד עו"ד מאיר (וינאי) נאווה	219/18
<u>טענות המתלונן:</u> 1. הנילונה אמרה שאשתו של המתלונן "אינה דוברת אמת", שלחה אליה מכתב רשום בידועה שהיא בחו"ל והגישה נגדה כתב תביעה מבלי לתת לה הזדמנות להשיב למכתב הרשום. 2. בכתב התביעה הנילונה רשמה דברים שלא היו ולא נבראו: רטיבות בקיר כאשר לגרסת האישה הרטיבות תוקנה והנילונה ידעה כי האישה לא גרה בדירה 25 שנה. כמו כן, הנילונה גם הגישה תביעה על כך שהשוכר הקודם השאיר מספר חפצים בדירה והאישה לא פינתה אותם. 3. האישה הצהירה בפני הקונים כי למיטב ידיעתה אין חריגות בנייה בדירה או בגג וכי לא מתנהלים נגדה הליכים כלשהם. ואולם התברר, כי החדר שנבנה בגג נבנה ללא היתר. האישה הציעה לממן מחצית מהוצאות הרישום של החדר אולם הנילונה סירבה לכך. הנילונה גם סירבה להצעת האישה לבטל את הסכם המכר. 4. שנה לפני הרכישה ביקרה הנילונה עם בתה וחתנה (התובעים), הם קיבלו הסברים ממי ששכר את הדירה והם ידעו היטב מה המוצר שהם רוכשים. 5. הנילונה התבטאה כלפי ב"כ האישה כי "מטרתה לחנך את הנתבעת". 6. האשמות אלו של הנילונה את האישה הפחידו אותה והיא לא היתה יכולה לישון במשך מספר ימים כאשר המדובר באשת חינוך לילדים אוטיסטיים בחינוך מיוחד בת 72. הנילונה העליבה את האישה ואת בעלה וגילתה כלפיהם יחס עויין לאחר חתימת הסכם המכר. <u>תגובת הנילונה:</u> 1. טוענת כי לא הומצאה לה מלוא התלונה. התלונה רצופה תיאורים שקריים. 2. המתלונן מנסה לנהל את התביעה המשפטית בשתי ערכאות במקביל. 3. היא פגשה את האישה והמתלונן בעלה רק פעמיים: בעת החתימה על ההסכם ובפגישת המהוו"ת. מעולם גם לא שוחחה עימם טלפונית. 4. מכחישה כי אמרה את שיוחס לה בתלונה, והיא מעולם לא אמרה שהיא רוצה לחנך את האישה ומעולם היא לא טענה כי האישה נעדרת מהארץ בכוונה. 5. היא הגישה תלונה נגד האישה ובעלה בעילת לשון הרע בגין תלונתם נגדה בוועדת האתיקה.	

	תשובת המתלונן: המתלונן צירף את כתב ההגנה וביקש שנבחן אותו כתשובה לתגובת הנילונה. חו"ד והמלצה: המדובר בתלונה שעניינה התנהגות הנילונה סביב עסקת מכר של דירת האישה. האישה ובעלה המתלונן טענו כי הנילונה נהגה בגסות רוח משכינתה את האשה כמי "שאינה דוברת אמת", שלחה אליה מכתב רשום ביודעה שהיא בחו"ל והגישה נגדה תביעה מבלי לתת לה הזדמנות להשיב למכתב הרשום. המתלונן לא צירף ראיות לתלונתו (למעט תצהיר אשר הוא התבקש לצרף ע"י הוועדה ולבסוף צירף). הנילונה מכחישה את הטענות נגדה. בין הצדדים מתנהלים 2 הליכים משפטיים - תביעה כספית על סך 402,000 ₪ בין היתר בעילה של מרמה, הפרה יסודית של הסכם, הטעיה ועוד, וכן תביעת לשון הרע של הנילונה בגין תלונה זו לוועדת האתיקה, שלגרסת הנילונה היא תלונת שווא. לא מצאתי בטענות המתלונן טענות המצביעות על דופי אתי בהתנהלות הנילונה, במיוחד כאשר הנילונה מכחישה את המיוחס לה והמתלוננים לא תמכו תלונתם בראיות. בנסיבות אלו אמליץ לגנוז. ככל שיוטל דופי אתי בנילונה בפסק הדין האזרחי, ניתן יהיה לחדש התלונה.
220/18	ל/510/17 דולינגר משה נגד עוה"ד אלי אתגר וישעיהו אתגר
	טענות המתלונן: 1. הנילונים הם אב ובן, אשר נשכרו ע"י המתלונן לטיפול בהתנגדות לקיום צוואה של אמו המנוחה. 2. סוכם כי שכר הטרחה של הנילונים יהיה 22% + מע"מ ממה שיקבל המתלונן בירושה. 3. לאחר זמן קצר הציע לו עו"ד ישעיהו אתגר להגיע לפשרה עם הצד שכנגד - מר אבירם דולינגר. המתלונן החל לחשוד להצעת הנילון בעוד שהאחרון מנסה לשכנע אותו לבטל את ההתנגדות שהגיש בבית המשפט ולהגיע לפשרה עם הצד שכנגד. 4. טוען כי גם בדיונים עצמם הנילון לא עמד על זכויותיו של המתלונן ושתק והיה "רדום", שתק ולא התנגד. 5. המתלונן טוען כי בדיעבד הבין שהכול נעשה במכוון כדי שאבירם דולינגר יזכה בבית המשפט בעוד שהנילונים מעמידים פנים שהם לטובת המתלונן. 6. טוען כי ראה מסמך במשרדו של עו"ד אלי אתגר שמקשר בין האחרון לבין אבירם דולינגר וכששאל את הנילון מה פשר המסמך, הנילון התחמק ומאז החל לקיים איתו פגישות מחות למשרד. 7. לאחר זמן מה, המתלונן ובתו החלו לחפש עו"ד אחר ומשמצאו, פיטרו את הנילונים מייצוג. 8. משביקש לקבל את המסמכים מהתיק, קיבל רק צילומים ולא מסמכים מקוריים וכן חלק מהמסמכים העלימו הנילונים, הכול כדי לשרת את טובתו של אבירם דולינגר - הצד שכנגד. 9. בתגובה שלחו הנילונים מייל על כי הפסקת הייצוג נועדה כי להתחמק מתשלום שכ"ט. תגובת הנילונים: 10. במסגרת הייצוג הגישו לרשם לענייני ירושה את כתב ההתנגדות למתן צו קיום הצוואה. התנהלו הליכים מקדמיים בתיק והוגשו בקשות במסגרתו. המתלונן הודיע במפתיע על הפסקת ייצוג ימים ספורים לפני דיון הוכחות שהיה קבוע חודשים מראש. 11. לגבי הסכמי שכר הטרחה - מתוך התחשבות בבקשת המתלונן שישלם אחזים מתוך מה שיקבל ולאחר שקילת שיקולי מורכבות התיק, נחתם הסכם לפיו משרד הנילונים יהיה זכאי ל-22% + מע"מ מהתקבולים שיקבל המתלונן. 12. לאחר פנייה מצד המתלונן יחד עם בתו להפחית את האחוזים ל-10%, נחתם הסכם חדש לפיו ישלמו 40,000 ₪ ושכר הטרחה יופחת ל-10% מהתקבולים. 13. מכחישים את הטענה לפיה שכנעו את המתלונן להסכים לפשרה בניגוד לרצונו. הכול נעשה במסגרת ייצוג הולם וכן הועלתה אפשרות למתווה של פשרה תוך הצגת האפשרויות העומדות בפני המתלונן - הא ותו לא. 14. מכחישים כי "שתקו" ו"לא התנגדו" ומתארים את פעילותם בייצוג בכלל ובפרט בדיונים תוך כדי ההליך. 15. מכחישים כי חתמו על הסכם כלשהו עם אבירם דולינגר ומעולם לא ייצגו אותו בעניין כלשהו ואף לא שוחחו עמו מעולם. 16. המתלונן בחר בעצמו פעמים רבות לשבת בחדר הישיבות ותמיד גרמו לו להרגיש בנוח כשעיין במסמכים בנחת ונהגו בו בכבוד ולא דחקו בו בשום צורה.

17. המתלונן זכה לטיפול משפטי מקצועי ביותר ולא נפל כל רבב בהתנהלות המקצועית. כל פעולה נעשתה בהסכמתו המלאה והוא היה שותף לכל צעד בתיק, לרבות אלו מסמכים יוגשו ואלו לא.
18. עם הפסקת הייצו הושבו למתלונן כל המסמכים בתיק ומלכתחילה לא נמסרו מסמכים מקוריים אלא העתקים צילומיים בלבד.
- תשובת המתלונן לא התקבלה.**

חוו"ד והמלצה:

המתלונן טוען כי הנילונים פעלו לטובת הצד שכנגד (מר אבירם דולינגר) וכן התרשלו בייצוג שלו עד שנאלץ לפטר אותם מייצוג ולשכור שירותי עורך דין אחר.

המתלונן לא מצרף אסמכתאות שיכולות לתמוך בטענתו מלבד הסכם שכר טרחה ומייל ששלחו לו הנילונים לאחר שהודיע להם שהם מפוטרים מייצוג.

הנילונים מציגים גרסה סותרת וטוענים כי פעלו במקצועיות ובמסירות בעניינו של המתלונן ואף באו לקראתו בכל הקשור לשכר הטרחה כאשר חתמו עמו ועם בתו תוספת מקלה להסכם שכר הטרחה.

כאמור, אין תשתית ראייתית לטענות המתלונן בדבר קשירת קשר של הנילונים עם הצד שכנגד המתלונן בכל הקשור לצוואת אמו המנוחה של המתלונן.

בנוסף, המתלונן לא השיב לתגובת הנילונים ובכך לא סתר אותה.

נוכח האמור לעיל, **יש לגנוז את התלונה.**